

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΔ'

Τετάρτη 15 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 12129
2. Αναφορά στις απεργιακές κινητοποιήσεις των πολιτών, στους προπηλακισμούς των Βουλευτών και στην πολιτική κατάσταση της χώρας, σελ. 12143, 12144, 12145, 12146, 12147, 12150, 12151, 12153, 12154, 12155, 12156
3. Ανακοινώνεται ότι η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων και η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου κατέθεσαν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους προς τα νέα μέτρα, που εκτιμούν ότι θα οδηγήσουν σε πρωτοφανή συρρίκνωση της επιχειρηματικής δράσης και καταθέτουν μία σειρά προτάσεων για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας, σελ. 12144

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Ιουνίου 2011, σελ. 12129

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: "Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις", σελ. 12129

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στις απεργιακές κινητοποιήσεις των πολιτών, στους προπηλακισμούς των Βουλευτών και στην πολιτική κατάσταση της χώρας:

ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ. ,	σελ. 12154
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 12146
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 12153, 12154, 12156
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 12151
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 12147
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 12150
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 12143, 12155
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ Θ. ,	σελ. 12153
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 12144
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12143
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 12154
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 12144
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε. ,	σελ. 12145

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. ,	σελ. 12131, 12135, 12136
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 12146, 12147
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 12136, 12137
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 12153
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 12148
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 12150, 12151
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 12134, 12135, 12136, 12138, 12140, 12142, 12147, 12148, 12155
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,	σελ. 12132, 12133
ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Φ. ,	σελ. 12129
ΡΑΠΤΗ Ε. ,	σελ. 12131
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12136
ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,	σελ. 12148, 12150
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ. 12144
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 12133, 12135
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε. ,	σελ. 12145

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΔ'

Τετάρτη 15 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 15 Ιουνίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.13' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΑΡΓΥΡΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 14.6.2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΝΓ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 14 Ιουνίου 2011, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Εθνική στρατηγική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος – Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 και άλλες διατάξεις.»)

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 16 Ιουνίου 2011.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 973/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αθανασίου Οικονόμου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με δημοσιεύματα για την απόφαση της αλβανικής κυβέρνησης περί ατομικών πιστοποιητικών γεννήσεων.

2. Η με αριθμό 976/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Βλάχου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με την παραχώρηση, για απλή χρήση, τμημάτων του αιγιαλού στο Δήμο Σαρωνικού.

3. Η με αριθμό 980/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Μαυρικού προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την καταβολή των δεδουλευμένων και την ασφάλιση όσων εργάστηκαν στην απογραφή της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

4. Η με αριθμό 984/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα πρόσθετα φορολογικά βάρη από την τακτοποίηση των ημιυπαιθρίων χώρων.

5. Η με αριθμό 982/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση της δεύτερης ξένης γλώσσας από την πρωτοβάθμια και την δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 979/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευάγγελου Αργύρη προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την υλοποίηση της δέσμευσης της Κυβέρνησης για δανειοδοτήσεις των πτηνοτροφικών επιχειρήσεων.

2. Η με αριθμό 977/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τις λατομικές επιχειρήσεις της Καρυστίας Ευβοίας.

3. Η με αριθμό 981/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας και Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης του Οργανισμού Λιμένα Θεσσαλονίκης.

4. Η με αριθμό 985/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αλέξανδρου Χρυσανθάκου προς τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, σχετικά με τη σχέση κοινοβουλευτισμού και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

5. Η με αριθμό 983/10-6-2011 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ηρούς Διώτη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις Σχολικές Μονάδες Ειδικής Αγωγής και Εκπαίδευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις».

Στη χθεσινή συνεδρίαση συζητήθηκε και ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα 1 έως 63 του νομοσχεδίου. Θα μιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων, θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες δέκα ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων και τέλος, θα μιλήσουν όσοι Βουλευτές εγγραφούν.

Στην αυριανή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μία ενότητα.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Φραγκίσκος Παρρασούρης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου, για οκτώ λεπτά.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι με ιδιαίτερη χαρά παρακολούθησα χθες τη συζήτηση επί της αρχής και την

υπερψήφισή του από τις περισσότερες παρατάξεις της Εθνικής Αντιπροσωπείας. Μιας και συμβαίνει αυτό, θεωρώ ότι είναι σκόπιμο να μην μπούμε σε μία αναλυτική εισήγηση κατ' άρθρον, αλλά να παραμείνουμε μόνο στα επίμαχα και επιμέρους ζητήματα του νομοσχεδίου, που αναδείχθηκαν άλλωστε και χθες από τη συζήτηση.

Ξεκινώ, επομένως, με το άρθρο 8 που αφορά τη διεύρυνση του κύκλου των ζώντων δотών, η οποία φθάνει πλέον μέχρι τη συγγένεια τετάρτου βαθμού και μέχρι το δεύτερο βαθμό για συγγενή εξ αγχιστείας.

Επίσης, γίνεται μία διεύρυνση στο δότη, που συνδέεται με το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης και μετά από τις παρεμβάσεις και μέσα στην επιτροπή πλέον, υπάρχει και ο χρονικός ορίζοντας της τριετίας. Σ' αυτήν την περίπτωση για την αποφυγή οποιασδήποτε πιθανής οικονομικής εκμετάλλευσης και συναλλαγής, αυτή η χρονική προϋπόθεση νομίζω ότι διασφαλίζει τον κύκλο των δотών και αποτρέπει αυτά τα φαινόμενα της συναλλαγής.

Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται, επίσης, η περίπτωση της δωρεάς οργάνων από πρόσωπο, το οποίο συνδέεται συναισθηματικά με τον ασθενή και αποδεικνύεται η οικειοθελής και ανιδιοτελής προσφορά του, καθώς και η συναισθηματική σύνδεσή του με το λήπτη, αλλά και η ψυχική του υγεία. Σ' αυτήν την περίπτωση, κατόπιν ελέγχου όλων των νόμιμων προϋποθέσεων, απαιτείται άδεια με δικαστική απόφαση, προκειμένου να προχωρήσει η μεταμόσχευση.

Σε σχέση με το συναισθηματικό δότη διατυπώθηκαν πολλές επιφυλάξεις, που κατέληξαν από κάποιους συναδέλφους Βουλευτές σε μία άρνηση, σε σχέση με τη συγκεκριμένη περίπτωση του συναισθηματικού δотή. Θα πω κάτι το οποίο είπα και στη συζήτηση επί της αρχής, που αφορά το συναισθηματικό δότη. Από αυτήν τη διάταξη είναι βέβαιο ότι δεν περιμένουμε την αύξηση ούτε των μεταμοσχεύσεων ούτε των μοσχευμάτων. Ωστόσο, ένας νόμος και ένα δικαίο, το οποίο επιδιώκουμε εμείς εδώ σήμερα να διαμορφώσουμε και θα επηρεάζει τις ζωές των ανθρώπων για τα επόμενα χρόνια, θα πρέπει να είναι πλήρες και ολοκληρωμένο και να προβλέπει ακόμα και τις εξαιρετικά σπάνιες περιπτώσεις που αυτό θα συμβεί. Μέσα στην εικοσαετία παρουσιάστηκε δύο φορές με τραγική κατάληξη για τα πρόσωπα που επεδίωξαν τη μεταμόσχευση μέσω του συναισθηματικού δотή. Θεωρώ, λοιπόν, ότι είναι μία καλή πρόβλεψη, η οποία πρέπει να γίνεται μέσα στο νόμο.

Η δεύτερη σημαντική αλλαγή που προτείνεται και περιγράφεται και αυτή στο άρθρο 8 είναι η λεγόμενη χιαστή μεταμόσχευση, που αφορά την περίπτωση που ζώντας δотής αφαιρέσει όργανο για συγγενικό του πρόσωπο και δεν υπάρχει ισοσυμβατότητα με τον ασθενή. Στην περίπτωση αυτή πραγματοποιείται η μεταμόσχευση σε υποψήφιο λήπτη βάσει του Εθνικού Μητρώου, αλλά ταυτόχρονα, ο ασθενής προτάσσεται στην κατάταξη στη θέση του λήπτη, που έλαβε το μόσχευμα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο λήπτης που είναι πρώτος στη σειρά κατάταξης του Εθνικού Μητρώου επωφελείται, όπως επίσης, συμβαίνει και με τον ασθενή συγγενή του δотή, ο οποίος προτάσσεται στη σειρά κατάταξης.

Το άλλο μεγάλο θέμα του νομοσχεδίου, στο οποίο νομίζω ότι θα πρέπει να σταθούμε, είναι αυτό της εικαζόμενης συναίνεσης που προβλέπεται στο άρθρο 9. Δεν χωρά αμφιβολία ότι η εισαγωγή αυτού του είδους της συναίνεσης θα αποβεί ευεργετική και σωτήρια για την αύξηση των μεταμοσχεύσεων, όπως συνέβη σε όλες τις χώρες όπου εφαρμόστηκε. Τα αποτελέσματα της αύξησης των μοσχευμάτων παντού ήταν θεαματικά.

Θεωρώ ότι η εικαζόμενη συναίνεση θα πρέπει να παραμείνει με τον τρόπο που έχει εισαχθεί σήμερα στο σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε, καθώς είναι η ενδεδειγμένη λύση για το πρόβλημα του μεταμοσχευτικού ζητήματος και θα πρέπει να παραμείνει προτεραιότητα της πολιτείας, προκειμένου να αυξήσουμε τις πτωματικές δωρεές, έτσι ώστε να μειώσουμε τις δωρεές από τους ζώντες δотες. Θεωρώ ότι και με τη δέσμευση του Υπουργού για την παρέλευση των δύο ετών μέχρι να εφαρμοστεί η εικαζόμενη συναίνεση και να έχουμε μέχρι τότε τη δυνατότητα να ενημερώσουμε όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι του πληθυσμού μέσα από ένα επιχειρησιακό σχέδιο, το οποίο περιγράφεται

σε άλλα άρθρα του νομοσχεδίου, θα έχουμε μία πολύ ασφαλή πολιτική επιλογή, η οποία δεν θα προκαλέσει προβλήματα και τελικά, θα έχει τα αποτελέσματα, τα οποία περιμένουμε όλοι.

Η σημασία που δίνεται στην ενημέρωση –και αυτό είναι το κομβικό σημείο που αφορά στην εικαζόμενη συναίνεση– γίνεται φανερό στο άρθρο 7 του προτεινόμενου νόμου, με την υποχρεωτική ενημέρωση από πλευράς πολιτείας. Στα πλαίσια αυτής της ενημέρωσης απαιτείται η ανάληψη κοινών δράσεων από το Υπουργείο Υγείας με άλλα Υπουργεία και φορείς, προκειμένου να εφαρμοστεί στην πράξη η ενημερωτική εκστρατεία, που θα διαπεράσει όλες τις βαθμίδες της εκπαιδευσης του στρατού, αλλά και της διοίκησης, έτσι όπως τουλάχιστον αναδείχτηκε μέσα στην επιτροπή να υπάρξει αυτή η ευρεία ενημερωτική εκστρατεία, αυτό το επιχειρησιακό σχέδιο ενημέρωσης.

Νομίζω ότι συνέβαλαν και όλοι οι Βουλευτές με τις προτάσεις τους, έτσι ώστε σε κρίσιμα ζητήματα και σε συναλλαγές που έχουν όλοι οι πολίτες με το δημόσιο, δηλαδή στην έκδοση του βιβλιαρίου υγείας ή στην έκδοση του δελτίου αστυνομικής ταυτότητας ή ακόμα και στη φορολογική δήλωση να υπάρχει το περιθώριο, έτσι ώστε να δηλώνει ο καθένας την πρόθεσή του ή όχι να είναι υποψήφιος δωρητής οργάνων.

Εξίσου κρίσιμο και σημαντικό ζήτημα είναι αυτό της Εθνικής Λίστας Υποψηφίων Ληπτών, η οποία μέχρι σήμερα προέβλεπε γεωγραφικούς διαχωρισμούς, αφήνοντας παράθυρα αδιαφανών επιλογών, συμπληρώνοντας εστίες διαφθοράς. Με το παρόν νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 19 εισάγονται νέες ρυθμίσεις, ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια και η ίση μεταχείριση των υποψηφίων ληπτών μέσα από μία ενιαία λίστα, χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς για ολόκληρη την επικράτεια.

Στο Τέταρτο Κεφάλαιο του νομοσχεδίου τα άρθρα 23 έως 28 αναφέρονται στον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων, όπου αναβαθμίζεται ουσιαστικά η λειτουργία του ΕΟΜ, του πιο κρίσιμου δηλαδή κρίκου της αλυσίδας των μεταμοσχεύσεων. Θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι ένα εγχείρημα τέτοιου μεγέθους και αυτής της σημασίας απαιτεί πάνω από όλα σωστό και ταχύ προγραμματισμό. Όταν το διακύβευμα είναι η ανθρώπινη ζωή, οφείλουμε να δράσουμε άμεσα, παρά τις αντίξοες συνθήκες και τη δυσχερή οικονομική κατάσταση της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι, λοιπόν, ιδιαίτερα θετική και άμεση η ανταπόκριση του Υπουργού στο κοινό αίτημα όλων των συναδέλφων από κάθε πτέρυγα για το διορισμό του δικαστικού συμβουλίου του ΕΟΜ, αλλά και η πλήρης στελέχωση του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων μέσα από τις μετατάξεις προσωπικού, διότι υπάρχει και αυτή η εγκύκλιος για το 1 προς 5.

Νομίζω ότι είναι στη θετική κατεύθυνση, σε ό,τι αφορά τις ποιτικές κυρώσεις, η αποδοχή που έκανε χθες ο Υπουργός για την οριστική απαγόρευση της άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος από γιατρό, που έχει εμπλακεί σε εμπόριο οργάνων.

Θέλω να πω μία κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, αν έχω λίγο χρόνο ακόμα, σε ό,τι αφορά τις τράπεζες ομφαλοπλακουντιακού αίματος. Είναι σαφής η κεντρική κατεύθυνση του νομοσχεδίου για τη στήριξη των τραπεζών δημόσιας χρήσης. Δεν χωρά αμφιβολία ότι το πρωταρχικό μέλημα της πολιτείας είναι η θωράκιση και η ενίσχυση της λειτουργίας των δημόσιων τραπεζών. Μπαίνουν, όμως, κριτήρια και αυστηρές δικλείδες ασφαλείας και προϋποθέσεις για τη λειτουργία των ιδιωτικών τραπεζών. Θεσμοθετούνται από την πολιτεία οι αυστηροί έλεγχοι των ιδιωτικών τραπεζών, απαιτείται η οικονομική τους φερεγγυότητα και μάλιστα, με τραπεζική εγγύηση 100.000 ευρώ για την ασφαλή και απρόσκοπτη λειτουργία τους και προβλέπεται η υποχρέωσή τους να παρέχουν πλήρη και συνολική ενημέρωση στους πολίτες και εισάγονται, ταυτόχρονα, διεθνή πρότυπα και κριτήρια για την αδειοδότησή τους από το Υπουργείο Υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο προτεινόμενος νόμος του Υπουργείου Υγείας, πέραν από μεγάλης σημασίας, είναι και ιδιαίτερα τολμηρός και πραγματικά, πρέπει να επιδεικνύουμε τέτοια τόλμη και τέτοια αποφασιστικότητα σε τόσο κρίσιμα και ευαίσθητα ταυτόχρονα ζητήματα. Νομίζω, όμως, ότι η τύχη του νομοσχεδίου θα κριθεί στη θετική συμβολή

όλων μας, στη θετική συμβολή όσων συμμετέχουν σε αυτό που λέμε σύστημα και ειδικότερα σύστημα υγείας. Αυτοί δεν είναι μόνο οι Υπουργοί και οι Βουλευτές και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, είναι και οι εθελοντές, είναι και οι μονάδες εντατικής θεραπείας, είναι και ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων.

Όλοι μαζί πρέπει να δούμε θετικά αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, αυτή την πρόοδο που κάνουμε στο θεσμικό μας πλαίσιο, που αφορά τις μεταμοσχεύσεις και μέσα από τη θετική μας συμμετοχή και συμβολή να έχουμε μία πραγματικά καλύτερη τύχη, σε ό,τι αφορά το μεταμοσχευτικό ζήτημα στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Θέλω να διευκρινίσω ότι σήμερα συζητάμε τα άρθρα από το 1 έως το 63 και αύριο θα έχουμε τη συζήτηση των άρθρων από 64 έως 68 και τις τροπολογίες ως μία ενότητα. Γι' αυτό θα έχουμε μία ανοχή στο χρόνο, επειδή είναι πολλά τα άρθρα, αλλά όχι για δέκα πέντε λεπτά.

Η κ. Έλενα Ράπτη, εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπαίνοντας στις ειδικότερες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου θα ήθελα να θέσω κάποια θέματα, κυρίως μία σειρά άρθρων του νομοσχεδίου που θεωρώ πως δίνουν το κεντρικό στίγμα των προτεινόμενων αλλαγών.

Στο άρθρο 8 παράγραφος 1 εισάγεται η κατηγορία ασθενή με τον οποίο ο δότης συνδέεται με το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης. Πραγματικά, η εισαγωγή αυτής της ρύθμισης καλύπτει μια ακόμη κατηγορία έννομης σύνδεσης προσώπων. Έχω, όμως, έναν προβληματισμό μήπως αυτή η σχέση που δεν έχει δοκιμαστεί στην πράξη, ως προς τα αποτελέσματα που παράγει, μπορεί πολύ ευκολότερα να υποκρίνεται μία οικονομική συναλλαγή για την απόκτηση μοσχεύματος, για να αποφευχθεί η χρήση του ως παράθυρο άλλου είδους συναλλαγής. Ζητήσαμε στην επιτροπή να έχει ισχύ τουλάχιστον τριών ετών.

Στο ίδιο άρθρο και σε ό,τι αφορά την περίπτωση του συναισθηματικού δότη, είμαι αντίθετη. Όποια ασφαλιστική δικλείδα κι αν μπει, πιστεύω πως δεν μπορεί να λειτουργήσει με αντικειμενικότητα. Κανένα δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει επαρκώς ποια σχέση συνδέει συναισθηματικά δύο ανθρώπους, για να θεμελιώσουν ένα τόσο σοβαρό δικαίωμα. Είναι σχεδόν βέβαιο πως θα δημιουργήσει κλίμα οικονομικής συναλλαγής και εμπορίου εικονικών σχέσεων και άρα οργάνων και βεβαίως, πολύ ορθά συναντά τη δικαιολογημένη αντίδραση όλων των συλλόγων και φορέων. Θέλω να θυμίσω πως και στην προηγούμενη συζήτηση η αντίδραση όλων, συλλόγων, Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων, ήταν πολύ έντονη σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Εγώ πολύ απλά θα ήθελα να θέσω έναν προφανή προβληματισμό στην αξιολόγηση αυτής της συναισθηματικής σχέσης. Ποια σχέση είναι συναισθηματική και με ποια κριτήρια θα μπορούσε αντικειμενικά να αξιολογηθεί; Ποιος την πιστοποιεί και πώς μπορεί να κριθεί από το δικαστήριο ή από τον ίδιο τον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων; Ποιος θα αναλάβει το βάρος της ερμηνείας μιας τέτοιας σχέσης, όταν διακυβεύεται μία ανθρώπινη ζωή; Τέλος, με ποιο κριτήριο τόσο αόριστο και γενικό υπάρχει σχέση η οποία να εξαιρείται; Εμείς δηλώνουμε, ειδικά σε αυτή τη ρύθμιση, αντίθετοι στην εισαγωγή της.

Στην ίδια παράγραφο, στο θέμα της πρόταξης ασθενούς, όταν ο συγγενής ή σύζυγος που επιθυμεί να κάνει δωρεά του αναγκαίου οργάνου δεν έχει ισοσυμβατότητα, νομίζω πως θα πρέπει να εξειδικευθεί λόγω της σημασίας του σε ξεχωριστή παράγραφο του νόμου και όχι ως μέρος της πρόβλεψης του συναισθηματικού δότη. Προσωπικά, με βρίσκει σύμφωνη η συγκεκριμένη διάταξη.

Στο άρθρο 9 παράγραφος 2 θίγεται το ζήτημα της εικαζόμενης συναίνεσης. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως υπάρχουν χώρες που η εφαρμογή αυτού του είδους της συναίνεσης έφερε θεαματικά αποτελέσματα. Είναι, όμως, όλες οι κοινωνίες έτοιμες να το δεχτούν και εν προκειμένω, είναι έτοιμη να το δεχτεί η ελληνική κοινωνία;

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σας θυμίσω ότι μόνο σε δύο από τις δεκαέξι ευρωπαϊκές χώρες που εφαρμόζεται η εικαζόμενη συναίνεση δεν ζητείται η συναίνεση των συγγενών για την αφαίρεση των οργάνων του θανόντα. Στις υπόλοιπες ζητείται η συναίνεση των συγγενών. Θεωρώ πως είναι ένα θέμα με μεγάλες δυσκολίες εφαρμογής και με τεράστιο τον κίνδυνο να αντιδράσει μαζικά η κοινωνία.

Κατά την άποψή μου δεν είναι ζήτημα πρακτικό ή συνταγματικό, είναι ζήτημα πιθανόν αρνητικών επιπτώσεων στην ψυχολογία των πολιτών και γενικότερα στη δημόσια συζήτηση. Αυτό είναι που με φοβίζει: η επόμενη μέρα μιας κοινωνίας που θα αντιδράσει.

Η άποψή μου είναι πως δεν θα πρέπει η ανάγκη για αύξηση των μοσχευμάτων από πτωματικούς δότες να μας ωθήσει σε βιαστικές αποφάσεις στο θέμα της συναίνεσης των πολιτών και μάλλον, σε μια κοινωνία που κατά τεκμήριο αντιδρά όταν κάτι της επιβάλλεται, πόσο μάλλον σε ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Φοβάμαι δηλαδή, μήπως με την αγωνία μας να δημιουργήσουμε δωρητές, αποθαρρύνουμε και φοβίσουμε τους πολίτες και οδηγηθούμε στα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα.

Μια λύση θα ήταν ενδεχομένως να αφήσουμε προς το παρόν εκτός νόμου τη συγκεκριμένη πρόβλεψη, ώστε να προηγηθεί εντατική ενημέρωση, ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των πολιτών, μία συντονισμένη και διαρκής εκστρατεία ενημέρωσης. Είναι κάτι που θα πρέπει να το δούμε με πάρα πολύ μεγάλη προσοχή.

Στο άρθρο 39 θεωρώ ότι θα πρέπει να γίνει διάκριση του παραπτώματος και σε περιπτώσεις που υπάρχει αποδεδειγμένη εμπλοκή γιατρού. Για παράδειγμα, σε περίπτωση διαμεσολάβησης του με οικονομικό αντάλλαγμα, να του αφαιρείται οριστικά η άδεια άσκησης του επαγγέλματος, αφού βεβαίως αποδειχθεί η ενοχή του. Νομίζω πως η εξάντληση της αυστηρότητας δεν αποτελεί σημείο διαφωνίας οποιουδήποτε επί σοβαρού παραπτώματος σε ένα τόσο κρίσιμο θέμα. Τελικά δημιουργεί ένα αίσθημα ασφάλειας των διαδικασιών. Γιατί να μην κάνουμε ακόμη αυστηρότερη τη συγκεκριμένη διάταξη όταν υπάρχει αποδεδειγμένη εμπλοκή γιατρού στην τέλεση του περιγραφόμενου αδικήματος; Να του αφαιρείται η άδεια δια παντός. Πιστεύω πως η ιδιότητα του δικαιολογεί την αυστηρότητα μιας τέτοιας ποινής.

Κάποια σχόλια που αφορούν το άρθρο 66 θα τα συζητήσουμε αύριο, μαζί με τις τροπολογίες.

Θα κλείσω λέγοντας πως πρέπει να ακούσουμε, να συζητήσουμε και να εντάξουμε στο σχέδιο νόμου κάποιες από τις πολύ ενδιαφέρουσες προτάσεις των φορέων, όπως για παράδειγμα τη χιαστή μεταμόσχευση ή αλλιώς μεταμόσχευση τύπου «ντόμινο». Ένα ζεύγος δότη και λήπτη που συνδέονται με συγγενικό δεσμό, όπως περιγράφεται στις υπό ψήφιση διατάξεις αλλά δεν έχουν ισοσυμβατότητα, να μπορούν με απόφαση του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων να έχουν το δικαίωμα της χιαστής μεταμόσχευσης με άλλο ζεύγος, εφόσον βέβαια διασφαλίζεται η ισοσυμβατότητα. Επιπλέον, χρήσιμη είναι και η δημιουργία ξεχωριστών διευθύνσεων στα μεταμοσχευτικά κέντρα για την παρακολούθηση των ληπτών.

Η δική μου θέση είναι πως στο συζητούμενο σχέδιο νόμου υπάρχουν διατάξεις χρήσιμες και διατάξεις προς τη σωστή κατεύθυνση. Επίσης, θεωρώ πολύ καθαρή τη θέση μου πως κάποιες διατάξεις είναι προβληματικές στην εφαρμογή τους. Θα ξαναπώ πως έχω την αίσθηση ότι σε κάποια σημεία κινούμαστε ίσως πιο βιαστικά απ' ό,τι θα έπρεπε. Είναι σημαντικό να δούμε τα ζητήματα που αποτελούν σημείο διαφωνίας και να τα συζητήσουμε διεξοδικά, να μην αφήσουμε σκιές. Κυρίως, να μην κάνουμε πολιτική σ' αυτά τα ζητήματα, να βρούμε το επίπεδο ισορροπίας της κοινωνίας και να βεβαιωθούμε πως θα στηρίξει το περιεχόμενο του νόμου. Να μη τη φοβίσουμε, να μη νιώσει πως της επιβάλλουμε λύσεις σε ένα τόσο κρίσιμο θέμα.

Προσωπικά, είμαι στη διάθεσή σας να ακούσω κάθε πρόταση, αλλά και τον αντίλογο σε όσα είπα, προκειμένου να διαμορφώσουμε θέσεις κοινές και να κάνουμε βήματα μπροστά στο θέμα των μεταμοσχεύσεων. Βήματα, όμως, σταθερά και σίγουρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Ράπτη.

Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανία Παπανδρέου Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ -ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ανέφερα και χθες στην ομιλία μου επί της αρχής του νομοσχεδίου, εμείς στον Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό βλέπουμε σαν επιτακτική την ανάγκη να δουλέψουμε όλοι μαζί για ένα θέμα ζωής, το οποίο ταλανίζει το χώρο της υγείας εδώ και δεκαετίες και δεν είναι άλλο από την έλλειψη που έχουμε, τόσο σε επίπεδο οργάνωσης ως κράτος, όσο και στην έλλειψη ενημέρωσης γύρω από το θέμα των μεταμοσχεύσεων και της δωρεάς οργάνων εν ζωή.

Πριν αρχίσω την τοποθέτησή μου και τις παρατηρήσεις μου επί των άρθρων, θα ήθελα να επαναλάβω για μια ακόμη φορά και να επαναφέρω την πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που είναι η εξής: Σε κάθε δημόσιο έγγραφο –ταυτότητα, διαβατήριο, δίπλωμα οδήγησης, ακόμη και στην πιστωτική κάρτα- να υπάρχει η δυνατότητα αναγραφής της θετικής ή αρνητικής πρόθεσης για δωρεά οργάνων. Νομίζω ότι αυτό θα βοηθήσει στην εθελοντική εξεύρεση οργάνων για μεταμόσχευση, καθώς και τους ανθρώπους που βρίσκονται για χρόνια σ' αυτή τη λίστα αναμονής περιμένοντας ένα μόσχευμα. Στην κυριολεξία, όμως, περιμένουν τη ζωή.

Έχω ρωτήσει και θα ήθελα μια διευκρίνιση στο άρθρο 6, το οποίο αναφέρει ότι προβλέπονται να καταβάλλονται αποζημιώσεις διατροφής στον ίδιο ή στους δικαιούχους. Ποιος καθορίζει και πόσο είναι αυτή η αποζημίωση;

Θα αναφερθώ σε άρθρα με τα οποία εμείς διαφωνούμε κάθετα. Η διεύρυνση, δηλαδή, στο άρθρο 8 του κύκλου των δοτών, προκειμένου για ζωές μεταμοσχεύσεις, για μας ενέχει ένα ορατό κίνδυνο εμπορευματοποίησης των μεταμοσχεύσεων.

Είμαστε αντίθετοι με την επέκταση της δωρεάς σε άτομα με συναισθηματικό δεσμό -το είπε και η συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία, αλλά το είπαν και συνάδελφοι απ' όλα τα κόμματα και από το κυβερνών- διότι εμείς πιστεύουμε ότι κανένα δικαστήριο, κανείς, δεν μπορεί να πιστοποιήσει την ύπαρξη του συναισθηματικού δεσμού.

Ανέφερα στην επιτροπή -θα το αναφέρω και σήμερα- πως ένας μεγάλος καθηγητής της παιδιατρικής, ο αείμνηστος καθηγητής Νίκος Ματσωνιάτης έλεγε: «στη ζωή μπορώ να πιστοποιήσω μόνο την αγάπη της μάνας προς το παιδί της και τίποτα άλλο». Επομένως, για μας ο συναισθηματικός δότης δεν ισχύει.

Σε άτομα που συζούν ή σε άτομα που έχουν σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης, θεωρώ πολύ θετική την απόφασή σας, κύριε Υπουργέ -νομίζω ήταν πρόταση των περισσότερων κομμάτων και τη δεχθήκατε- να επεκτείνεται τουλάχιστον στα τρία χρόνια το χρόνο συμβίωσης. Νομίζω ότι αυτό θα περιορίσει κάποιες καταστάσεις, διότι έχουμε ζήσει πολλές άλλες καταστάσεις που το θέμα αυτό το έχουν εκμεταλλευτεί οικονομικά καταλλήλως.

Όσον αφορά την εικαζόμενη συναίνεση που προβλέπεται στο άρθρο 9, χθες ο συνάδελφός μου κ. Θάνος Πλεύρης ανέλυσε το θέμα λεπτομερέστερα από πλευράς νομικής και από πλευράς ανθρωπιστικής και θρησκευτικής, αν θέλετε, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος κ. Ροντούλης. Εγώ σήμερα θα επαναλάβω ότι είμαστε αντίθετοι στην εικαζόμενη συναίνεση και θα αναφερθώ σε εντελώς πρακτικούς και ιατρικούς όρους.

Ακόμη σε χώρες όπου είναι νομοθετημένη η εικαζόμενη συναίνεση, όπως στην Ισπανία, στη Γερμανία και στην Αυστρία, στην πράξη δεν χρησιμοποιείται και δεν αφαιρούνται ποτέ όργανα χωρίς να έχουμε τη σύμφωνη γνώμη των συγγενών.

Για μας τους γιατρούς, που έχουμε ζήσει και δουλέψει σε μονάδες εντατικής νοσηλείας και θεραπείας και έχουμε έλθει αντιμέτωποι με το θάνατο και την ενημέρωση των συγγενών ή των γονιών για το παιδί τους, είναι αδιανόητο να αφαιρεθούν όργανα, χωρίς να έχουμε τη σύμφωνη γνώμη των συγγενών. Πιστεύω δηλαδή ότι ο νόμος αυτός για την εικαζόμενη συναίνεση θα είναι ακόμη ένας ανεφάρμοστος νόμος, αλλά φοβάμαι ότι είναι δυνατό να αυξηθεί μόνο την καχυποψία της κοινωνίας απέναντι στις μεταμοσχεύσεις.

Βεβαίως πρέπει να πω ότι χθες άκουσα με ιδιαίτερη ικανοποίηση την πρόθεση του Υπουργού να υλοποιήσει την πρότασή μας στην επιτροπή, που ήταν να δοθεί παράταση χρόνου. Είπατε χθες, κύριε Υπουργέ, για δύο χρόνια. Πιστεύω ότι είναι ένας καλός χρόνος για να δοθεί η δυνατότητα στον πολίτη να ωριμάσει μέσα στην ψυχή του η προσφορά της δωρεάς, βέβαια με την προϋπόθεση, τον χρόνο αυτό των δύο ετών να τον εκμεταλλευθούμε καταλλήλως, με σωστή ενημέρωση στον κόσμο, με οτιδήποτε άλλο μπορεί να προάγει τη γνώση του αντικείμενου αυτού.

Εκείνο που θέλω να διερωτηθούμε όλοι είναι γιατί οι Έλληνες δεν γίνονται δωρητές οργάνων, ενώ τα γκάλοπ, τα στατιστικά δεδομένα και το ευρωβαρόμετρο λένε ότι ένας στους δύο Έλληνες είναι θετικά τοποθετημένος να δίνει τα όργανά του. Γιατί όμως δεν τα δίνει; Τι φταίει; Αυτό νομίζω ότι είναι ένα μεγάλο ζητούμενο και θα πρέπει ίσως να διερωτηθούμε μήπως φταίει ακόμη και η διαφθορά στον ίδιο το χώρο της υγείας, καθώς δυστυχώς είναι πολλοί εκείνοι που επιδιώκουν να πλουτίσουν με τις μεταμοσχεύσεις. Οφείλουμε να οργανώσουμε το σύστημα υγείας μας, το οποίο δεν λειτουργεί σωστά και ο πολίτης δυστυχώς δεν έχει την πρόποση εμπιστοσύνης στο δημόσιο σύστημα υγείας.

Για τη δημιουργία των οργανισμών αφαίρεσης στο άρθρο 13 θέλω να πω ότι για μας αυτό είναι μια υπερβολή και θεωρούμε ότι στην ελληνική πραγματικότητα αυτό δεν έχει καμμία θέση. Είναι, βέβαια, μία κοινοτική οδηγία. Εμείς πιστεύουμε ότι η αφαίρεση πρέπει να γίνεται από εξειδικευμένες ομάδες σε άρτια οργανωμένα μεταμοσχευτικά κέντρα και σε καμμία περίπτωση από τρίτους. Πιστεύω δηλαδή ότι αυτός ο θεσμός θα αυξήσει περισσότερο τη γραφειοκρατία και θα δυσκολεύει τα πράγματα.

Εκείνο που νομίζω ότι πρέπει να είναι το πρώτο μας μέλημα και κυρίως το πρώτο μέλημα της πολιτείας, αν θέλουμε να έχουμε αποτελέσματα, είναι στην ουσία να υπάρξει έμπρακτη ενδυνάμωση του ρόλου του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων. Εγώ έχω αποδείξει με πάρα πολλές ερωτήσεις και με επίκαιρη ερώτηση στη Βουλή τη δυσλειτουργία αυτού του οργανισμού. Όπως μας ανακοινώσατε χθες, πιστεύω ότι η νέα του διοίκηση, που είμαι σίγουρη ότι μέσα της έχει το ζήλο και τον πόθο να δυναμώσει αυτό τον οργανισμό, θα μας δώσει τα αποτελέσματα που θέλουμε.

Πάντως, αυτός ο Οργανισμός των μεταμοσχεύσεων, πρέπει να έχει στο νου του ότι πρέπει να ενημερώνει και να ευαισθητοποιεί τον πληθυσμό. Έχει πολύ μεγάλο έργο να επιτελέσει, να εξασφαλίσει τη διαφάνεια σ' όλες τις διαδικασίες της μεταμόσχευσης, να επιμορφώνει στελέχη, να επικοινωνεί και να είναι σε άμεση επικοινωνία και συνεργασία με τις μονάδες εντατικής θεραπείας. Χαίρετίζουμε το συντονιστή μεταμοσχεύσεων στις μονάδες εντατικής θεραπείας διότι για μας, για όλους -διαπιστώθηκε σ' όλη τη συζήτηση- οι μονάδες εντατικής θεραπείας είναι το «κλειδί». Είναι αυτές οι οποίες θα βοηθήσουν αποφασιστικά στην αύξηση των μοσχευμάτων.

Στο άρθρο 35 γίνεται λόγος για τις ποινικές κυρώσεις. Επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, ότι αυτές είναι ποινές-«χάδι», δηλαδή δεν μπορώ να δεχθώ ότι θα έχει αναστολή με 15.000 ευρώ και δύο έτη φυλάκισης ένας επίορκος ή ένας κοινός εγκληματίας, γιατί αυτοί οι άνθρωποι που εκμεταλλεύονται αυτό το ιερό θέμα της ζωής και της μεταμόσχευσης για μένα είναι εγκληματίες. Αμφιβάλω ότι κάποιος θα αναστείλει τη δράση του με αυτές τις ποινές που βάζετε.

Στο άρθρο 39 εμείς έχουμε προτείνει την ισόβια απαγόρευση της άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος στον επίορκο γιατρό και χαιρόμαι ιδιαίτερα που αυτή την πρόταση τη δέχθηκε ο Υπουργός και χθες ανακοίνωσε στον συνάδελφο κ. Πολατίδη ότι την δέχεται.

Θα πω δύο λέξεις για τα άρθρα 45 έως 51 όπου γίνεται αναφορά στο τεράστιο θέμα των βλαστοκυττάρων, των αρχέγονων κυττάρων που για μας τους γιατρούς, για την ιατρική κοινότητα είναι το μέλλον της ιατρικής και πιθανόν κάποια στιγμή με τη βοήθεια των βλαστοκυττάρων να δούμε και όργανα τα οποία να μπορούμε να μεταμοσχεύουμε. Το πράγμα σήμερα και στη χώρα μας είναι ειλικρινά απογοητευτικό, γιατί είμαστε μία χώρα που έχουμε δώδεκα ή είκοσι ιδιωτικές τράπεζες βλαστοκυττάρων, τη στιγμή κατά την οποία στη Γερμανία υπάρχει μόνο μία ιδιωτική τράπεζα

βλαστοκυττάρων, όμως στη Γερμανία και στην Αυστρία υπάρχουν επτά ή δέκα κρατικές τράπεζες βλαστοκυττάρων. Εμείς δεν «δαίμονοποιούμε» τον ιδιωτικό τομέα, όμως νομίζω ότι εδώ επιβάλλεται αυστηρότατος έλεγχος, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στο δημόσιο τομέα.

Πάνω απ' όλα, πρέπει να διερωτηθούμε: Γιατί τόσες ιδιωτικές τράπεζες βλαστοκυττάρων; Είναι απλούστατο: Είναι γεγονός ότι δεν υπήρξε οργανωμένος κρατικός φορέας όλα αυτά τα χρόνια. Τώρα πάει να δημιουργηθεί.

Εδώ, βεβαίως, πρέπει να υπάρξει ενημέρωση και για μένα όχι το τελευταίο τρίμηνο της εγκυμοσύνης. Η νέα μητέρα θα πρέπει να τα γνωρίζει όλα και θα πρέπει να είναι προετοιμασμένη και θα πρέπει να ξέρει τι σημαίνει «δίνω το αίμα για φύλαξη στην ιδιωτική τράπεζα, που θα είναι περιορισμένης χρήσεως, θα είναι δηλαδή μόνο για αυτόλογη μεταμόσχευση, ενώ και θα πληρώνω, ενώ αν το δώσω στη δημόσια τράπεζα, εκεί θα μπορώ κι εγώ να το χρησιμοποιήσω, αλλά θα το χρησιμοποιήσουν και άλλοι άνθρωποι και θα βοηθηθούν εξίσου».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία συνάδελφε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Έχουμε πολλά να πούμε στο άρθρο 66, αλλά αυτά θα τα συζητήσουμε αύριο. Βεβαίως, αυτά τα τρία άρθρα εμείς δεν θα τα ψηφίσουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε πολύ.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με μεγάλο ενδιαφέρον παρακολούθησα το σύνολο της χθεσινής συνεδρίασης με πάρα πολλές και συγκεκριμένες αναφορές στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου.

Εκτιμώ, όμως, ότι τα γεγονότα και η πραγματικότητα μας ξεπερνούν. Για το λόγο αυτό -αν και είναι η πρώτη φορά που το κάνω στα οκτώ χρόνια της κοινοβουλευτικής μου θητείας- θα επιχειρήσω μία συνολική προσέγγιση για τα ζητήματα της υγείας, μιας κι εκτιμώ ότι τα προβλήματα, από τη μια πλευρά, είναι τόσα πολλά, αλλά από την άλλη ο τρόπος με τον οποίο τα αντιμετωπίζει συνολικά -και πιθανότητα διαχρονικά- το πολιτικό σύστημα είναι η αιτία και ο σοβαρός λόγος, για τον οποίο ένα μεγάλο μέρος των συμπολιτών μας βρίσκεται έξω από αυτό το χώρο αυτή τη στιγμή.

Κύριε Υπουργέ, θα σας δυσανεστήσω. Η πραγματικότητα στο χώρο της δημόσιας υγείας είναι τραγική. Δεν ξέρω αν πραγματικά υπάρχει συνείδηση του τι ακριβώς συμβαίνει, αν υπάρχει καταγραφή των πραγματικών περιστατικών. Με πολύ απλά, όμως, λόγια μπορεί να περιγράψει κανείς την απόλυτη αποδιοργάνωση, την απόλυτη, αν θέλετε, αδυναμία λειτουργίας σχεδόν του συνόλου των νοσοκομείων της χώρας.

Και επειδή σε αυτή την Αίθουσα υπάρχουν και κάποιοι συνάδελφοι γιατροί, είμαι βέβαιος ότι είναι γνώστες και κοινωνοί αυτής της πραγματικότητας, μιας και καθημερινά στα αυτιά μας ή στη γνώση μας περιέρχονται γεγονότα ή πραγματικότητες, που πραγματικά μας κάνουν να ντρεπόμαστε.

Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι στο σύνολο των χειρουργικών κλινικών της Ελλάδος αυτή τη στιγμή τα χειρουργεία είναι σαφώς λιγότερα, σε σχέση με το τι συνέβαινε στο πρόσφατο παρελθόν; Σε ορθοπεδικές κλινικές, σε νευροχειρουργικές κλινικές, σε κλινικές που εν πάση περιπτώσει έχουν να κάνουν με προθέματα ή με παραγγελίες υλικών. Τα χειρουργεία δεν μπαίνουν σε καμία περίπτωση με το ρυθμό που έμπαιναν στο πρόσφατο, επαναλαμβάνω, παρελθόν.

Υπάρχουν χαρακτηριστικά παραδείγματα: Στον «Άγιο Σάββα», σε ένα πολύ μεγάλο αντικαρκινικό ογκολογικό Νοσοκομείο, κάθε μέρα οι εργαζόμενοι κάνουν δύο, τρεις ώρες στάση εργασίας, με αποτέλεσμα άνθρωποι οι οποίοι βρίσκονται σε προχωρημένη κατάσταση καρκινοπαθών, να μην μπορούν να χειρουργηθούν.

Από την άλλη πλευρά, μπήκαμε σε μία συζήτηση, αν θέλετε,

μικρότερης έντασης ή μικρότερου ενδιαφέροντος ζητημάτων, κυρίως για να στρέψουμε την κοινή γνώμη κάπου αλλού.

Ένα από αυτά τα ζητήματα αφορούσε τις εκθέσεις σχετικά με το κλείσιμο ή τον περιορισμό νοσοκομείων ή κλινικών ανά την Ελλάδα, χωρίς να βλέπουμε νωρίτερα ότι έπρεπε να οργανώσουμε τους πυλώνες διατήρησης και λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Ο λόγος για τον οποίο, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κόσμος αυτή τη στιγμή μαζεύεται έξω από αυτό το χώρο, στην πλατεία Συντάγματος, είναι ακριβώς γιατί δεν υπάρχει μία συνέπεια στο πολιτικό σύστημα. Και δυστυχώς, μέσα από μία πολύ συγκεκριμένη λογική, που δεν μας βοηθάει να δείξουμε ούτε ειλικρίνεια ούτε αποτελεσματικότητα, προσπαθούμε να ασχοληθούμε με ζητήματα ήσσονος ενδιαφέροντος αντί να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα στη ρίζα τους.

Κύριε Υπουργέ, στις 11 Μαρτίου, μέσα από μία επίκαιρη ερώτηση, σας ζήτησα να μου πείτε ποια είναι η κατάσταση των πληρωμών στον ΟΠΑΔ. Και τότε είπατε ότι στις 31 Μαρτίου θα έχουν πληρωθεί όλοι οι γιατροί κι αν δεν έχουν πληρωθεί οι γιατροί στις 31 Μαρτίου, θα ζητήσετε ευθύνες από αυτούς που εν πάση περιπτώσει σας διαβεβαίωσαν για κάτι τέτοιο.

Αντί, βεβαίως, να ζητηθούν ευθύνες ή αντί να υπάρξει οποιαδήποτε συζήτηση σχετικά με την ουσία του προβλήματος, το μόνο που υπήρξε στις 31 Μαρτίου, κύριε Υπουργέ, ήταν ο πανηγυρισμός ότι πετύχατε όλους τους στόχους του Υπουργείου Υγείας.

Και αναρωτιέται κανείς: Οι στόχοι οριοθετούνται από εμάς, όπως τους βάζουμε για να λύσουμε κάποια γραφειοκρατικά ζητήματα ή οριοθετούνται από την πραγματική ανάγκη της κοινωνίας να έχει κοινωνικό κράτος, να υπάρχει Εθνικό Σύστημα Υγείας, να μπορεί ο πολίτης ο ασφαλισμένος να αντιμετωπίσει το πρόβλημα το οποίο έχει κάθε ώρα και στιγμή, απρόσκοπτα, χωρίς ενδεχομένως να υπάρχει τέτοιο ζήτημα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπάρχει σε αυτό το χώρο και που δυστυχώς δεν μας βοηθάει σε ό,τι αφορά την εικόνα μας στον κόσμο, είναι η απουσία παιδαγωγικού μηνύματος. Το μεγάλο πρόβλημα που έχει το πολιτικό μας σύστημα αυτή τη στιγμή, με αποτέλεσμα χιλιάδες ανθρώπων να μαζεύονται έξω από το Κοινοβούλιο, αλλά και σε όλες τις πλατείες της Ελλάδος, είναι ακριβώς ότι όλοι μας δεν λειτουργούμε με την κοινή λογική ώστε, τουλάχιστον σε βασικά πράγματα, και να συμφωνούμε, αλλά και να συμβάλλουμε θετικά.

Η άποψή μου είναι ότι δυστυχώς ακόμη και σήμερα που το πολιτικό σύστημα βρίσκεται στο ναδίρ και που γίνονται συζητήσεις περί εκλογών, ανασχηματισμών, αλλαγών ή εν πάση περιπτώσει γεγονότων που πρόκειται να συμβούν, δεν έχουμε καταλάβει τι ακριβώς συμβαίνει. Και το αναπαράγουμε μέσα από τις συζητήσεις μας ή αν θέλετε μέσα από τις προσεγγίσεις μας, σε αυτό το χώρο, ακόμη και σήμερα, αυτή τη στιγμή.

Όντως, συμφωνώ μαζί σας, κύριε Υπουργέ -δεν ακούτε- υπάρχει μία πρακτική του να «γλείφει» κανείς την κοινωνική διαμαρτυρία. Δεν βλέπει, όμως, κανείς την ουσία και δεν προσεγγίζει την πραγματικότητα με τέτοιου είδους δεδομένα.

Και επειδή για άλλη μια φορά θα σας πω ότι το δημόσιο Σύστημα Υγείας είναι στη χειρότερη μοίρα από ποτέ, δικαιολογίες του τύπου «για όλα φταίνε οι προηγούμενοι», δεν νομίζω ότι πλέον μπορούν να έχουν θέση, πολύ απλά γιατί και η ημών παραμονή στο Υπουργείο είναι οκτώ, εννέα μήνες και βεβαίως η παράταξη του ΠΑΣΟΚ ως Κυβέρνηση εδώ και είκοσι περίπου μήνες είχε όλο το περιθώριο, να αλλάξει ή να αλλάξει τα στραβά.

Εγώ προσωπικά δεν μπήκα σε μία λογική κριτικής όλη αυτή την περίοδο -είναι η πρώτη φορά που το κάνω, το έχω κάνει μόνο μέσα από ερωτήσεις Κοινοβουλευτικού Ελέγχου- ακριβώς γιατί πιστεύω ότι καθένας χρειάζεται τον απαραίτητο χρόνο, προκειμένου και να κατανοήσει την πραγματικότητα και να πάρει τις αποφάσεις του.

Ο χρόνος, όμως, ο οποίος έχει παρέλθει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τόσο μεγάλος που δεν υπάρχουν περιθώρια συζήτησης. Κι επειδή, επαναλαμβάνω για τρίτη φορά, η δημόσια υγεία βρίσκεται στο ναδίρ, είναι καιρός για αποφάσεις. Όσο δεν παίρνουμε τις αποφάσεις που πρέπει, όσο δεν βλέπουμε το με-

γάλο ζήτημα που λέγεται Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας και όσο παίζουμε με τους εαυτούς μας αντιμέτωποι με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να είστε βέβαιοι ότι το παιδαγωγικό μήνυμα το οποίο είναι απαραίτητο για την πολιτική, απουσιάζει παντελώς. Και, βεβαίως, δικαίως, ως ένα βαθμό, όλοι αυτοί οι διαμαρτυρόμενοι πολίτες διαδηλώνουν ή εκδηλώνουν την αντίθεσή τους με πολύ συγκεκριμένη πρακτική.

Για το σχέδιο νόμου θα πω μόνο μία κουβέντα. Όλη η συζήτηση νομίζω ότι έχει να κάνει με το ότι προφανώς έπρεπε να κάνουμε ένα βήμα στο κομμάτι των μεταμοσχεύσεων. Είναι θέμα κοινής λογικής. Δεν μπορεί να υπάρχει αντίρρηση από κανένα πολιτικό κόμμα ή από καμμία παράταξη σε αυτή την Αίθουσα. Ένα μόνο θέμα συζήτησης ετέθη και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά. Αφορά τη λεγόμενη «εικαζόμενη συναίνεση», όπου εκεί υπήρχαν πολλές και διαφορετικές απόψεις.

Ένας συνάδελφος Βουλευτής της Συμπολίτευσης χθες έκανε μία πάρα πολύ ωραία πρόταση. Είπε το εξής: Αντί να νομοθετήσουμε την εικαζόμενη συναίνεση, το λογικό είναι να κάνουμε την ερώτηση σε όλο τον πληθυσμό –ας πούμε σε αυτή τη διετία που θέλει να θεσμοθετήσει ο κύριος Υπουργός- και να απαντηθεί. Είναι πάρα πολύ απλά τα πράγματα. Είναι θέμα κοινής λογικής. Δεν χρειάζεται να λέμε, «νομοθετούμε», «το θέτω σαν θέμα συζήτησης», «δεν το θέτω σαν θέμα συζήτησης» ή «δεν το αποσύρω». Το λογικό είναι να ερωτηθεί όλος ο πληθυσμός –επαναλαμβανών ότι ήταν θέση Βουλευτού της Συμπολίτευσης- μέσα σε αυτή τη διετία που υποτίθεται ότι θέλουμε να παρέλθει ως χρόνος, προκειμένου να θεσπίσουμε την εικαζόμενη συναίνεση, και να απαντήσει ο καθένας υπεύθυνα και σοβαρά. Και τέτοιος τρόπος πρόσβασης σε όλο τον πληθυσμό, πιστέψτε με, υπάρχει και μάλιστα με πολύ μεγάλη ευκολία.

Δυστυχώς, η πραγματικότητα είναι χειρότερη από αυτή που νομίζουμε. Το ξέρουμε όλοι πάρα πολύ καλά. Λυπάμαι –δεν είναι θέμα εκτίμησης προσώπων, προσωπικά και το έχω πει κι άλλες φορές, εκτιμώ τον κύριο Υπουργό, εκτιμώ τον κύριο Υφυπουργό, τους παριστάμενους- αλλά το ζήτημα είναι ότι ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το πολιτικό σύστημα –και βεβαίως εκφράζεται δια των κυβερνήσεων αυτή τη στιγμή- δίνει μόνο αφορμές για συνέχειες γεγονότων, όπως αυτά που βλέπουμε να συμβαίνουν σήμερα έξω από αυτό το χώρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Λοβέρδος έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο τροποποιήσεις, βάσει του διαλόγου που έγινε χθες.

Η μία τροποποίηση ξεκινά από την παρέμβαση του κ. Πολατίδη, του συναδέλφου από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό και σχετίζεται με την παρεπόμενη ποινή της προσκαίρου αφαίρεσης της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος από γιατρό που αναμειγνύεται σε κύκλωμα παράνομης αφαίρεσης οργάνων.

Είχαμε προβλέψει μία πρόσκαιρη, προσωρινή –βαρεία, αλλά πάντως προσωρινή- αφαίρεση της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος. Ο κύριος συνάδελφος αναρωτήθηκε γιατί το προσκαίρον. Δεν το έπαισα όταν του είπα ότι αυτό είναι παρεπόμενη ποινή, επιβάλλεται από το ποινικό δικαστήριο. Η πειθαρχική κύρωση και η αφαίρεση της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος είναι μία άλλη περίπτωση. Επιβάλλεται κατά το Πειθαρχικό Δίκαιο από το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο.

Ο συνάδελφος δεν επείσθη. Και ο συνάδελφος Γεωργιάδης χθες, αλλά και η κ. Παπαδάκη - Παπανδρέου σήμερα, επανήλθαν.

Δεν έχω λόγο να επιμένω, αφού μου ζητάτε αυστηροποίηση και της παρεπόμενης ποινής.

Διατάσσεται, λοιπόν, το οπλοστάσιο του ελληνικού δημοσίου απέναντι σε εκείνο το γιατρό, κύριε Πρόεδρε, ο οποίος συμμετέχει σε ένα τέτοιο κύκλωμα παράνομης αφαίρεσης οργάνων ως εξής:

Πρώτον, ποινικό αδίκημα: το αδίκημα είναι κακούργημα, τιμω-

ρείται με κάθειρξη. Η κάθειρξη είναι κατ' ελάχιστον δεκαετής.

Δεύτερον, παρεπόμενη ποινή: Η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος αφαιρείται. Για πόσο αφαιρείται; Ισοβίως αφαιρείται.

Τρίτον, πειθαρχικές κυρώσεις: Ως εκ περισπού, αφού πάμε μ' αυτόν τον τρόπο. Ο ποινικός δικαστής κατά την μεθοδό σας αντικαθιστά τον πειθαρχικό δικαστή. Πάντως, και επί της μη επιβολής αυτής της ποινής ο πειθαρχικός δικαστής διατηρεί τη δυνατότητά του να επιβάλλει ποινές έως και αυτήν της οριστικής αφαίρεσης της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος. Ναι, το νομικό οπλοστάσιο γίνεται, πια, πάρα πολύ βαρύ και πάρα πολύ αυστηρό. Εμείς ανταποκρινόμαστε στο κέλευσμα και διαμορφώνουμε έτσι τη διάταξη.

Θα μου επιτρέψετε, μετά από την ομιλία ενός ακόμη συναδέλφου, να επανέλθω, κύριε Πρόεδρε, με την προσθήκη. Σας παρακαλώ, θέλω να πω κάτι ακόμη.

Η δεύτερη παρέμβασή μου σχετίζεται με την αλλαγή που κάνω, βασιζόμενος στο διάλογο που είχα εχθές με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μαρκόπουλο. Μου ζήτησε να διευκρινίσω εάν αυτό που άκουσε διαμορφώνει και νέα διάταξη. Τι είχα πει και άκουσε; Είχα πει ότι δύο χρόνια ευρύτατης ενημέρωσης των πολιτών θα ακολουθήσουν την ψηφίση του σχεδίου νόμου με το καλό αύριο. Αυτό τι θα σημαίνει; Θα σημαίνει καθολική ενημέρωση. Αυτή η καθολική ενημέρωση τίθεται από το νόμο, πια, ως ουσιαστική προϋπόθεση για την έναρξη ισχύος της διατάξεως του άρθρου 9, περί της εικαζόμενης συναίνεσης. Αυτή τη διάταξη, κύριε Πρόεδρε, θα την αναγνώσω μετά τον επόμενο συνάδελφο, που θα πάρει το λόγο.

Ο κ. Τσιάρας, ο οποίος είναι ένας συνάδελφος που πάντα μιλά με κόσμιο τρόπο –και σήμερα το ίδιο έκανε- ωστόσο, έκανε μια κριτική στην κατάσταση του συστήματος υγείας, που την ακούμε, κύριε Πρόεδρε, διαρκώς τον τελευταίο καιρό. Εγώ ούτε γιατρός είμαι, ούτε σχετικός, έχω εννέα μήνες σ' αυτόν το χώρο, αλλά έχω προλάβει, να μάθω αρκετά και να δω περισσότερα.

Αγαπητέ συνάδελφε, εντάξει να λέω και εγώ αυτά, το θέμα είναι τι κάνουμε για αυτά; Εκείνο που εμείς έχουμε προσπαθήσει να κάνουμε –και θα το φέρουμε σε πέρας είτε βρέξει είτε χιονίσει είτε κάνει καλό καιρό- είναι η αλλαγή του συστήματος, χωρίς να μπορούμε σ' αυτό ως ταύροι εν υαλοπωλείω, γιατί όσοι μήκαν, όπως λέει ο κ. Γείτονας, «ως ταύροι εν υαλοπωλείω» έσπασαν και τα γυαλιά και τα κεφάλια τους.

Κάνουμε πέντε προσπάθειες. Η απόδοση και των πέντε αυτών προσπαθειών στο τέλος του 2011, θα έχει δώσει αποτελέσματα εάν προλάβουμε και μια έκτη. Θα σας πω τι εννοώ. Δεν θα αναφερόμουν, αλλά εσείς πήρατε την πρωτοβουλία να ανοίξετε αυτό το θέμα.

Η πρώτη προσπάθεια είχε να κάνει –και έχει ακόμη να κάνει- για το 30% των νοσοκομείων της χώρας, με την εισαγωγή της πληροφορικής και τη μηχανοργάνωση των νοσοκομείων για να μπορούμε να τα παρακολουθούμε. Έχουμε εκατόν τριάντα δύο νοσοκομεία τα οποία μέσω του esy-net τα παρακολουθούμε μήνα προς μήνα. Και τώρα παλεύουμε να είναι πιο αξιόπιστα τα στοιχεία που ανεβάζουν οι διοικητές και οι οικονομικοί διευθυντές των νοσοκομείων.

Πήραμε τα πέντε νοσοκομεία του ΙΚΑ, παρακαλώ. Αυτό έπρεπε να έχει γίνει εδώ και εβδομήντα πέντε χρόνια, κύριοι συνάδελφοι. Και τα πήραμε σε κακή διοικητική κατάσταση και θα τα διοικήσουμε τώρα πλάι στα νοσοκομεία του ΕΣΥ που υπήχθησαν. Αυτό γιατί καμμία κυβέρνηση δεν το έκανε μέχρι στιγμής; Δηλαδή έπρεπε να φτάσει το 2011, να έρθει ένας δικηγόρος να τα κάνει αυτά; Δεν κατάλαβα. Γιατί δεν έγιναν αυτά τόσα χρόνια; Η παρακολούθηση, λοιπόν, των νοσοκομείων του δημοσίου συστήματος είναι μια πρώτη ενέργεια που πάει καλά.

Δεύτερον, στο πλαίσιο που μήκαν και τα νοσοκομεία του ΙΚΑ στο ΕΣΥ κάνουμε μια προσπάθεια να αποκτήσουμε μια ενιαία πρωτοβάθμια υγεία. Και αυτό πάει καλά. Όσοι, δε, έτσι χαρούμενοι τύποι εδώ, έσπευδαν να μας πουν: Ξέρεις φίλε, ανέβηκε η συνταγογράφηση το Μάρτιο; Για να πουν, δηλαδή, ότι η δυνατότητα του πολίτη να πηγαίνει στον κοντινό του γιατρό απέτυχε, γιατί ανεβάζει τη δαπάνη. Μια, ως Αντιπολίτευση, γαλαντόμα: «δωστε και άλλα.» Ταυτοχρόνως, μόλις κάτι δεν πήγε καλά –γιατί ένας μήνας, πράγματι, είχε πάει επάνω στη συνταγογράφηση-

καμπάνες! Να, η συνταγογράφηση –ο γενναιόδωρος πριν από λίγο.

Τον Απρίλη, όμως, ξαναγυρίσαμε στην πτωτική τάση. Και όπως εχθές είπα στην αρμόδια επιτροπή το φάρμακο παρουσιάζει για τα ασφαλιστικά ταμεία μια πτώση, που οπωσδήποτε αγγίζει τα πεντακόσια εκατομμύρια, ήδη, το 2011 και θα πιάσει το ένα τριακόσια στο τέλος του χρόνου, ο κόσμος να χαλάσει. Να είμαστε καλά και να είμαστε εδώ.

Αυτή η πρωτοβάθμια υγεία, που, πια, διευρύνεται και από 1η Σεπτεμβρίου θα πάει όσο μπορούμε καλύτερα. Με τους γιατρούς, κύριε συνάδελφε, είμαστε στο ίδιο τραπέζι της διαπραγμάτευσης, μετά από τις καταλήψεις του Φεβρουαρίου, τους προπηλακισμούς μου και όσα έζησα τότε, χθες στις 15:00 είχαμε την τρίτη φάση του διαλόγου μας. Μάλιστα, ανάμεσα σε κάθε φάση αυτού του διαλόγου, ο κ. Δημόπουλος, έχει ομάδες εργασίας ανάμεσα στο Υπουργείο και στους γιατρούς και ετοιμάζουμε την κάθε φορά επόμενη συνεννόηση και χθες καταλήξαμε ότι στις 15 Ιουλίου θα έχει τελειώσει η σχέση γιατρών και του ΕΟΠ, του ενιαίου φορέα, θα είναι έτοιμη.

Τρίτον, προσπαθούμε να μαζέψουμε τη σπατάλη και τη ρεμούλα. Αυτό είναι δύσκολο. Κύριε Πρόεδρε, επειδή και στο ΠΑΣΟΚ κάτι «σύντροφοι» μας έλεγαν ακριβώς τα ίδια μ' αυτά που είπε ο κ. Τσιάρας, των «συντρόφων», λοιπόν, τα παράπονα για έλλειψη υλικών και διάφορα, πήγαμε και τα ελέγξαμε και θα ανακοινώσουμε στον ελληνικό λαό τα ευρήματά μας.

Ακούμε, κύριε συνάδελφε, με αυτιά πολύ μεγάλα, οι κεραίες μας είναι πάρα πολύ ευαίσθητες για τα παράπονα των ανθρώπων. Το θέμα, όμως, είναι τα παράπονα κάτι να τα κάνεις. Εάν έχετε κανένα ελικόπτερο, το οποίο να πετάει χρήματα στο δημόσιο σύστημα υγείας, θα το κάνετε όταν ο λαός θα σας εμπιστευτεί. Επειδή, όμως, δεν θα το έχετε και ούτε εμείς το έχουμε, προσπαθούμε να μαζέψουμε το σύστημα για να παράξει επιτέλους κάτι. Στο πλαίσιο αυτό καθοδηγούμε καλά μέχρι στιγμής τη διαδικασία των συνενώσεων των νοσοκομείων και των κλινικών μέσα στα νοσοκομεία, που έγινε το κυρίως εργαλείο μας.

Την Παρασκευή, σας προσκαλώ προσωπικά να έρθετε στο Μαρούσι στο καινούργιο Υπουργείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, θα ολοκληρώσω.

Να έρθετε να ακούσετε την οργανωμένη συζήτηση που έχουμε κάθε μήνα με τους διοικητές των νοσοκομείων και τους υπευθύνους των διοικητικών περιφερειών της υγείας. Να ακούσετε τη συζήτηση πριν την εκ μέρους μου, του κ. Τιμοσίδη και του κ. Αηδόνη, ανακοίνωση την 1η Ιουλίου -να είμαστε καλά- των αποφάσεων για τις συνενώσεις. Είχαμε πει ότι την 1η Απριλίου, θα ξεκινάγαμε το διάλογο, το κάναμε. Είχαμε πει ότι την 1η Ιουλίου, θα πούμε τις αποφάσεις, θα τις πούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ο κ. Τιμοσίδης, είχε πει ότι θα υπάρχει μια διαβούλευση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Υπάρχει διαβούλευση από 1η Απριλίου. Διαβούλευση δεν είναι η μπάλα στην κερκίδα. Εμείς, εδώ τη μπάλα τη βάζουμε στα δίχτυα, κύριε συνάδελφε. Όταν ανοίξαμε τη διαβούλευση, την ανοίξαμε για να την κλείσουμε. Εξ ου και παίρνουμε τα πρωταθλήματα κάθε χρόνο.

Άρα, ακούστε τώρα. Ναι, μετά την ανακοίνωση των αποφάσεων, θα δώσουμε και τη δυνατότητα σε διαβούλευση άλλων δεκαπέντε ημερών για τους πολλούς εκτός συστήματος.

Εγώ ευχαρίστησα δημοσίως τον κ. Σγουρό και τον κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη, οι οποίοι στην Αθήνα ο ένας, στη Θεσσαλονίκη ο άλλος συμμετείχαν σ' αυτήν τη διαδικασία, τον κ. Τατούλη και μάλιστα συζήτησα και μαζί τους πως θα αποκεντρώσουμε κατά τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» τα νοσοκομεία.

Μου ζητούν, κύριε Πρόεδρε, οι περιφερειάρχες να εφαρμόσουμε το νόμο, τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» και να τους περάσουμε αρμοδιότητες. Τους ρώτησα: «Πόσες θέλετε; Θέλετε τις αρμοδιότητες που έχουν οι υπεύθυνοι των υγειονομικών περιφερειών;» «Ναι», λένε. «Ωραία», τους λέμε: «Οι υπεύθυνοι των υγειονομικών περιφερειών δεν τις προλαβαίνουν. Θα τις προλάβετε

εσείς, που έχετε και όλα τα άλλα; Μήπως, θέλετε και όλα τα νοσοκομεία; Ευχαρίστως, κύριε συνάδελφε. Πάρα πολύ ευχαρίστως.»

Λέω στον κ. Τατούλη, να αναλάβετε τους προμηθευτές, την ΕΙΝΑΠ, τους γιατρούς, δηλαδή τους υπόλοιπους, το νοσηλευτικό προσωπικό, τις δαπάνες και εμείς να σας κάνουμε μια οικονομική μεταβίβαση κατ' έτος τον προϋπολογισμό, αλλά σε συνθήκες λιτότητας.

Και αυτό που κάνουμε εμείς οι δύο σήμερα, να το κάνατε εσείς. Μετά περιστής χαράς. Δεν το θέλουν αυτό. Εν πάση περιπτώσει, εγώ τους ευχαριστώ, γιατί βοήθησαν στο διάλογο, αλλά οι ευθύνες είναι δικές μας. Κανένας δεν τις αναλαμβάνει και κανένας δεν θέλει να μας υποκαταστήσει. Χαζός είναι να αναλάβει αυτό το βάρος; Θα το βγάλουμε εις πέρας. Με αυτούς όλους κουβεντιάσαμε –κουβεντιάσαμε στο χώρο της διοίκησης και της πολιτικής δηλαδή- μένει τώρα η συζήτηση σε επίπεδο του καθενός πολίτη που θέλει κάτι να πει την 1 έως τις 15 Ιουλίου. Στις 16 αρχίζει η εφαρμογή. Η εφαρμογή, κύριε Πρόεδρε, είναι σύντομη, διότι γίνεται με υπουργικές αποφάσεις. Δηλαδή, για να συγχωνεύσουμε δύο κλινικές ή για να καταργήσουμε καμία από αυτές, δεν χρειάζονται ούτε νόμοι ούτε διατάγματα ούτε τίποτα. Με απλές υπουργικές αποφάσεις.

Στο νόμο αυτό –θα το πούμε την Πέμπτη και μ' αυτό ολοκληρώνω- υπάρχει ρύθμιση για τις κοινές διοικήσεις των νοσοκομείων. Γιατί έπρεπε να περάσουν, κύριε Πρόεδρε, είκοσι οκτώ χρόνια, για να συλλάβουμε το μεγαλοφυές ότι τρία νοσοκομεία που μπορεί τα δύο εξ αυτών να μεσοτοιχούν, μπορούν να διοικούνται από το ίδιο διοικητή; Αυτό το κάναμε το Φλεβάρη. Και τώρα και από κοινή διοίκηση. Πώς ανεχθήκαμε και ανεχόμαστε ακόμη να μας μεταφέρουν διαμαρτυρίες και να λέμε δικίο έχει ο πολίτης. Γιατί γλύφουμε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Σωστό, σωστό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να μας λέει το «Αγλαΐα Κυριακού» ότι δεν έχει ηλεκτρολόγους, ενώ έχει πολλούς υδραυλικούς και το «Αγία Σοφία» ότι δεν έχει υδραυλικούς, ενώ έχει πολλούς ηλεκτρολόγους. Και τα δύο να θέλουν τεχνικό προσωπικό. Και είναι μεσοτοιχία. Γιατί δεν τους χρησιμοποιούν οι χωριστές διοικήσεις, τα χωριστά τσανάκια; Δεν τηρούμε, λοιπόν, μία λύση. Απλά πράγματα.

Εμείς διεκδικούμε μία δυνατότητα να ελιχθούμε μέσα στο απλό. Όσοι είναι πιο έξυπνοι από εμάς, πιο καλοί πιο γρήγοροι και αποτελεσματικοί, πιο επιδέξιοι, θα λειτουργήσουν σε πιο σύνθετα περιβάλλοντα, θα τα κάνουν όλα πολύ πιο γρήγορα και θα έρθουν εδώ να επαιρουνται της Αντιπολίτευσης τότε σιωπούσης, πώς σε ένα μήνα τα έκαναν όλα. Για να μας θυμίσουν το ανέκδοτο του ανθρώπου που πέραγε από τα διάφορα μνημεία της Αθήνας, από την Αμερική ερχόμενος, ρωτούσε έναν ταξιτζή: αυτό σε πόσο καιρό το κάνατε; Και του έλεγε ο άλλος δύο-τρία χρόνια και έλεγε αυτός επαιρόμενος για τις Ηνωμένες Πολιτείες: εμείς το κάναμε σε τέσσερις-πέντε μέρες, το άλλο το κάναμε σε πέντε μήνες, την Ακρόπολη σε μία εβδομάδα. Όταν πέρασαν από το Καλλιμάρμαρο, ρώτησε τον ταξιτζή: αυτό πόσο κάνατε να το φτιάξετε, και του είπε ο ταξιτζής: δεν ξέρω να σου πω, γιατί το πρωί που πέραγα δεν ήταν.

Όποιος έχει τέτοια ικανότητα να τα κάνει όλα έτσι –φαντάζομαι εσείς θα την έχετε- όταν με το καλό θα έρθετε, θα τα κάνατε. Εμείς κινούμαστε σε επίπεδο απλό, αποτελεσματικό, αλλά στα χρονοδιαγράμματα που έχουμε βάλει. Αυτά μπορούμε να κάνουμε. Όποιος μπορεί να κάνει περισσότερα, με το καλό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Υπουργέ, επειδή μιλήσατε επί δεκαπέντε λεπτά, καλό είναι να υπάρχει και αντίλογος σε αυτά που λέτε. Και θα πρέπει να σας πω, επειδή δεν είστε γιατρός και είστε συνηματολόγος, ότι εγώ ζω για δεύτερη φορά στην περιοχή μου, το εξής: «Πλην Ιωαννίνων» έλεγε ο νόμος για τα κληροδοτήματα και τώρα το πλην Αθηνών και Θεσσαλονίκης ξαναπαίει και πλην Ιωαννίνων. Δηλαδή, δεν θα εφαρμοστεί ο νόμος στα Γιάννενα, όπως στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα. Επειδή, λοιπόν, είστε συνηματολόγος, αυτό δεν είναι ισονομία. Πρέπει να μεριμνήσετε να μην υπάρχουν διαφο-

ρές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θέλετε να σας πω γι' αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όταν θα το φέρετε, λοιπόν, να το κάνετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εξαναγκάστηκα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μισό λεπτό, όμως, να ολοκληρώσω, κύριε Υπουργέ.

Το δεύτερο είναι για την αιρετή περιφέρεια. Οι αιρετές περιφέρειες δεν πήραν χαρτί για διαβούλευση, πήραν ό,τι χαρτί πήρε και ο Ιατρικός και ο Φαρμακευτικός Σύλλογος. Δεν συμμετέχουν σε αυτήν τη διαβούλευση για τον οδικό χάρτη της υγείας. Το χαρτί που εγώ πήρα στα χέρια μου σαν αιρετή περιφέρεια, που δεν είμαι επικεφαλής, αλλά αντιπολίτευση, δεν λέει τίποτα για συμμετοχή στην αιρετή περιφέρεια. Και δεν είναι η αιρετή περιφέρεια μόνο η διοίκηση, ο περιφερειάρχης. Η αιρετή περιφέρεια είναι ένας νόμος που θέλει να αλλάξει τα κακώς κείμενα στη δομή του κράτους. Αυτά για αντίλογο που δεν επιτρέπεται από το Προεδρείο, αλλά όταν ακούς κάποιον για δεκαπέντε λεπτά, προκαλείται και το Προεδρείο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κατ' αρχάς, ο Υφυπουργός κ. Τιμοσίδης δίπλα μου, που έχει κάνει τις προσκλήσεις για όλες τις συζητήσεις σε όλη τη χώρα στο πλαίσιο που προείπα, μπορεί να σας διαβεβαιώσει ο ίδιος ότι έχει στείλει προσκλήσεις παντού. Δεν μπορεί να στείλαμε στον Ψωμιάδη ή στον Σγουρό και στον Τατούλη και όχι στον Σπύρου και στον Κατιμάνη που είναι εκεί. Σε όλους στείλαμε. Ο καθένας που επιθυμούσε να ανταποκριθεί, ήρθε.

Εσείς ανήκατε μαζί με την Πελοπόννησο στην έκτη περιφέρεια. Ο της Πελοποννήσου ήρθε. Και ο της Λαρίσης ήρθε. Δεν ήρθε ο δικός σας, δεν είναι όμως, δικό μας θέμα. Πάντως, ευχαριστώ για το πρώτο. Διότι εγώ, κύριε συνάδελφε, εξαναγκάστηκα χθες να το πάρω πίσω. Είχα τη ρύθμιση που εξομοίωνα αυτήν την κατάσταση των πανεπιστημιακών σε όλη τη χώρα, μετά από διάλογο που έκανε ο κ. Τιμοσίδης και πριν έρθω στην Αίθουσα, επειδή εμείς έχουμε τη διαδικασία των κοινοβουλευτικών τομέων ελέγχου της κοινοβουλευτικής μας παράταξης, εκεί πολλοί συνάδελφοι με παρακάλεσαν να το αποσύρω, επειδή δεν το είχα περάσει και από Υπουργικό Συμβούλιο και να το φέρω με αυτοτελές σχέδιο νόμου. Συμφωνήσα. Αν, όμως, δεν μου είχε γίνει αυτή η παρέμβαση, θα ήταν εδώ και θα ψηφίζοταν αύριο. Επειδή, όμως, μου είπαν οι συνάδελφοι ότι γι' αυτούς αυτό είναι κρίσιμο, όφειλα να το σεβαστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος Υπουργός πριν από λίγο διερωτήθηκε, γιατί έπρεπε να περάσουν είκοσι οκτώ χρόνια, για να γίνει κάτι απλό. Να υπάρξουν ενιαίες διοικήσεις στα νοσοκομεία. Μα, η απάντηση είναι απλή, κύριε Υπουργέ. Γιατί έπρεπε να ικανοποιήσετε την κομματική σας νομενκλατούρα και η Νέα Δημοκρατία και εσείς. Άρα, λοιπόν, αυτά που λέτε, τα εκλαμβάνω ως ένα γενναίο βήμα αυτοκριτικής από την πλευρά σας. Και βάζω θετικό πρόσημο στην κριτική μου αυτή και όχι αρνητικό.

Έρχομαι τώρα στα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, γιατί το μεγάλο στοίχημα για εσάς, κύριε Υπουργέ -για να θεωρηθείται ένας επιτυχημένος, ως Υπουργός Υγείας- θα είναι να συγκροτηθεί ένας αποτελεσματικός μηχανισμός πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και πιστεύω ότι το δεύτερο βήμα που είστε έτοιμοι να κάνετε, είναι αυτό ακριβώς. Γιατί αν δεν στηθεί ένας αποτελεσματικός μηχανισμός πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, τα προβλήματα στα νοσοκομεία μας θα συνεχίσουν να υφίστανται, διότι δεν θα προκύψει η περιφέρεια αποσυμφόρησης των νοσοκομείων, που όλοι επιζητούμε και θέλουμε.

Έρχομαι τώρα στο ζήτημα της εικαζόμενης συναινεσέως. Κά-

νατε ένα βήμα πίσω, υπό την πίεση όλων των πτερυγών της Βουλής, ακόμα και του δικού σας κόμματος. Και δώσατε μία διετή χρονική αναστολή της εφαρμογής της ρύθμισης. Όμως, κύριε Υπουργέ, εμείς σας λέμε το εξής: Πρέπει να σας προβληματίσει πάρα πολύ η εφαρμογή του μέτρου στην πράξη, γιατί όπου αλλού θεσμοθετήθηκε, δεν εφαρμόστηκε. Δεν εφαρμόστηκε. Γιατί; Διότι φανταστείτε έναν γιατρό να θέλει να εφαρμόσει το νόμο, αλλά έξω από τη ΜΕΘ να είναι η οικογένεια του θανόντος και να συμπεριφέρεται με ακραία άρνηση ή καχυποψία. Δεν μπορεί να γίνει.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η πρακτική εφαρμογή του μέτρου δεν σας έχει απασχολήσει, όσο θα έπρεπε. Πολύ φοβούμαστε, λοιπόν, ότι θα φθάσουμε στην κατάσταση που έφθασε και ο αντικαπνιστικός νόμος, δηλαδή η πολιτεία έχει θεσμοθετήσει, αλλά ουδείς τον εφαρμόζει. Ουδείς τον εφαρμόζει! Παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειες που καταβάλλετε, δεν τον εφαρμόζουν. Θέλετε να κάνουμε μία βόλτα στην Αθήνα να δείτε τα τασάκια απλωμένα πάνω;

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, είστε ένας άνθρωπος τολμηρός -εννών στις νομοθετικές σας πρωτοβουλίες- αλλά θέλω πράγματι με ακρίβεια να αποδίδουμε την πραγματικότητα. Δεν εφαρμόζεται ο αντικαπνιστικός νόμος. Αυτό είναι δεδομένο. Παντού. Ελάτε στη Λάρισα να σας δείξω πλειάδα καταστημάτων που δεν τον εφαρμόζουν. Άρα, λοιπόν, πολύ φοβούμαι ότι και η νομοθετική σας πρωτοβουλία, περί εικαζόμενης συναινεσέως, θα έχει την ίδια μοίρα. Φανταστείτε όμως τι σημαίνει για ένα κράτος, για μια πολιτεία, να μην μπορεί να εφαρμόζει τη νομοθεσία της. Εξευτελίζεται στα μάτια των πολιτών.

Και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε -ευχαριστώ για την ανοχή σας- λέγοντας τούτο. Ως συνταγματολόγο δε, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να σας προβληματίσει και η έννοια της αυτοκτελείας. Πρόκειται για ένα θεμελιώδες δικαίωμα, κύριε Πρόεδρε. Είναι το δικαίωμα του ελέγχου του ανθρώπου πάνω στο σώμα του. Διαφορετικά, πολύ φοβούμαι ότι θα επικρατήσει η πολιτική εκείνη αντίληψη που λέει ότι η πολιτεία κατέχει το σώμα του νεκρού ανθρώπου και μπορεί να το κάνει ό,τι η ίδια επιθυμεί, με βάση την οριοθέτηση ενός νομοθετήματος. Αυτά, λοιπόν, θα πρέπει να τα αποφύγουμε.

Εμείς σας δίδουμε, κύριε Υπουργέ, μία εναλλακτική. Σας δίδουμε μία εναλλακτική και θέλω να την ακούσετε με μεγάλη προσοχή. Κατά τη διάρκεια της διετίας αυτής, σας προτείνουμε, όταν ο πολίτης απευθύνεται στην πολιτεία για την έκδοση ενός, παραδείγματος χάριν, διαβατηρίου, ταυτότητας ή οποιουδήποτε άλλου δημοσίου εγγράφου, να υπάρχει ένα τετραγωνίδιο στο οποίο να μπορεί να καταγράψει ελευθέρως τη βούλησή του για το αν επιθυμεί ή όχι να γίνει δωρητής. Αυτό περάστε το αντί της εικαζόμενης συναίνεσης και μετά τη διετία εδώ είμαστε πάλι, με το καλό να θεσμοθετήσουμε ή να αγνοήσουμε εντελώς τη ρύθμιση της εικαζόμενης συναίνεσης. Να κάνουμε αυτά που μπορούμε να κάνουμε, να πατήσουμε σε στέρεο έδαφος και μετά μπορούμε να κλιμακώσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Δεν είμαι εγώ, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχει κάνει αλλαγή. Μετά είστε εσείς και μετά η κ. Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε σήμερα εδώ σε μια δύσκολη μέρα για τους θεσμούς και τη δημοκρατία. Είμαστε όμως υποχρεωμένοι να αντισταθούμε στις δυνάμεις, οι οποίες δεν θέλουν το καλό του τόπου.

Κύριε Πρόεδρε, προτείνω να γίνει άμεση σύγκληση της Βουλής των Ελλήνων και να συζητηθεί η κατάσταση που κυριαρχεί σήμερα στην Ελλάδα, στους δρόμους, στο Σύνταγμα. Νομίζω ότι είναι η απάντηση της δημοκρατίας σε δημοκράτες πολίτες, οι οποίοι αυτήν τη στιγμή διαδηλώνουν για τα δικαιώματά τους. Και όταν η δημοκρατία συζητάει, ποτέ δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, χαίρομαι ιδιαίτερα που είμαι εδώ και στηρίζω ένα νομοσχέδιο το οποίο πολλά χρόνια το παλεύουμε και το παλεύουμε και θα το παλεύουμε. Είναι ένα νομοσχέδιο που μέσα σε μια δύσκολη εποχή αρχίζει να ακου-

μπάει πολύ περισσότερο τα προβλήματα των ανθρώπων, διότι τα δύο τελευταία χρόνια αρχίζουμε όλοι μας και γινόμαστε πιο συνεπείς, πιο οργανωμένοι και πιο σκεπτόμενοι.

Είπατε προηγουμένως για το σύστημα υγείας. Αναφέρατε διάφορα νοσοκομεία. Αναφέρατε τι θα κάνετε. Εγώ συμφωνώ απόλυτα μαζί σας και επαυξάνω. Να σας πω και παραδείγματα πολύ περισσότερα σαν γιατρός που τα ξέρω πολλά χρόνια και ασχολούμαι με το σύστημα. Πρόεδρος στο «Έλενα» ήμουν κάποτε, δίπλα μου ακριβώς κολλημένο είναι το «Αγία Ελένη». Ήμουν πρόεδρος στο «Δημοτικό» παλιά, δίπλα κολλημένο ήταν το «Άγιος Σάββας». «Αρεταίειο», «Αιγινήτειο», «Αλεξάνδρα»: Μάντρες τα χωρίζουν. Ποτέ δεν έγινε τίποτα.

Όμως, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει αυτά όλα να τα δούμε κάτω από μια στρατηγική στην υγεία στην Ελλάδα στο πλαίσιο των συνενώσεων, των συνδιοικήσεων θα έλεγα εγώ ή να αλλάζουμε τη φράση αυτή, η οποία αρχίζει και αυτή και ξεφτίζει λόγω του ότι υπάρχει ένα έντονο αντιπολιτευτικό κλίμα στην Ελλάδα τον τελευταίο καιρό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, συνένωση δυνάμεων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Θέλω να σας πω, λοιπόν, ότι είναι γεγονός ότι γίνεται κατασπατάληση δυνάμεων. Παραδείγματος χάριν, στη Λακωνία υπάρχουν δέκα παιδίατροι στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, κέντρα υγείας δηλαδή και νοσοκομεία. Μόνο δώδεκα μέρες καλύπτει το Εθνικό Σύστημα Υγείας τους παιδίατρους για παιδίατρο στο νομό. Τις άλλες μέρες εξαναγκάζονται, αγαπητή κυρία Παπανδρέου, να έρχονται από τη Λακωνία στην Αθήνα. Και αν στην Τρίπολη μάλιστα για διάφορους λόγους δεν συμπίπτουν, τουλάχιστον να καλύπτει το τοπικό πιο κοντινό περιφερειακό νοσοκομείο τα κενά της Λακωνίας, ξεκινώντας, λοιπόν, από τη Νεάπολη Λακωνίας για να βρούμε παιδίατρο στο «Κρατικό Πειραιά». Ε, αυτό νομίζω ότι πρέπει να τελειώνει κάποτε για όλους μας, γιατί είναι ευθύνη όλων μας αυτό.

Γιατί, κύριε Υπουργέ, αν δεν γίνουν αυτά που είπατε προηγουμένως και αν δεν γίνουν αυτά που συζητάμε όλοι σήμερα εδώ καλόπιστα με καλές προτάσεις από όλες τις πλευρές, θα βρεθούμε στη θέση των φιλοσόφων που συζητούν συνέχεια για έναν καλύτερο κόσμο, προσπαθούν πάντα να τον ερμηνεύσουν αυτόν τον κόσμο, αλλά ποτέ δεν προσπαθούν να αλλάξουν τον κόσμο. Θα μείνουν δηλαδή λόγια όσα είπαμε, ήταν πάρα πολύ ωραία, αλλά δεν κάναμε τίποτα γι' αυτά.

Έρχομαι, κύριε Υπουργέ, στο νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο είναι καλό. Χρειάζεται όμως περισσότερη τόλμη. Πήγατε δύο χρόνια πίσω την εικαζόμενη συναίνεση. Εγώ το σέβομαι, γιατί «το δέντρο δεν κόβεται με τη μιά», συμφωνώ. Και συμφωνώ και σε άλλες πραγματικά προτάσεις που δεχθήκατε από το Κοινοβούλιο. Θα πρέπει να κάνετε έναν πολύ μεγαλύτερο αγώνα, να συζητήσετε με όσους βιώνουν τα προβλήματα, να συζητήσετε με αυτούς που ασχολούνται με τις μεταμοσχεύσεις έξω όμως από συμφέροντα και από σκοπιμότητες. Διότι στο σύστημα αυτό, κύριε Υπουργέ, υπάρχουν και συμφέροντα και σκοπιμότητες. Να μιλήσετε με όλους τους ειδικούς για τις μεταμοσχεύσεις.

Έχετε κάνει ένα μεγάλο διάλογο, τον έχω παρακολουθήσει, αλλά να ξέρετε ότι οι μεταμοσχεύσεις, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτούν πάνω απ' όλα μία κουλτούρα και πολιτισμική και πολιτική, αλλά απαιτούν και μακρά εκπαίδευση και εξειδίκευση των μονάδων και των ανθρώπων οι οποίοι ασχολούνται με τις μεταμοσχεύσεις στην Ελλάδα και στον κόσμο. Πρέπει να μιλήσουμε με αυτούς που περιμένουν γύρω στα επτά χρόνια για να μεταμοσχευθούν, αλλά πρέπει όμως να δούμε και τι γίνεται με τα ασφαλιστικά ταμεία, κύριε Υπουργέ, που πληρώνουν κάθε χρόνο για κάθε άρρωστο νεφροπαθή πενήντα χιλιάδες ευρώ. Πρέπει να μιλήσουμε με τους γιατρούς των μονάδων εντατικής θεραπείας, που νομίζω ότι δεν έγινε η ανάλογη προσπάθεια να συζητήσουμε με αυτούς τους ανθρώπους και να δούμε γιατί, ενώ έχουμε τα ανάλογα μοσχεύματα στην Ελλάδα, δεν προχωρούν αυτά τα μοσχεύματα να βρουν τον κατάλληλο λήπτη. Τι γίνεται δηλαδή και υπάρχει ένα μεγάλο κενό μεταξύ του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων, των μονάδων εντατικής θεραπείας, του Υπουργείου Υγείας και της κοινωνίας. Αυτό το χάσμα θα πρέπει οπωσδήποτε να το μικρύνουμε. Και θα πρέπει να δώ-

σουμε μεγάλο αγώνα γι' αυτό το θέμα.

Εγώ δεν θα συντεχνιαστώ καθόλου με τους γιατρούς της Μονάδας Εντατικής Θεραπείας, αν και είμαι γιατρός της Μονάδας. Θέλω να σας πω όμως ότι πρέπει κάποιος να τους ακούσει. Δυστυχώς και σε αυτό το νομοσχέδιο, που είναι πρωτοεργάτες στις μεταμοσχεύσεις, κύριε Υπουργέ, δεν τους ακούσαμε. Δεν τους ακούσαμε με αποτέλεσμα, επειδή η μεταμόσχευση, πέρα από την πραγματική της διάσταση, έχει και φιλοσοφικές διαστάσεις, έχει πνευματικές διαστάσεις, έχει και θρησκευτικές διαστάσεις, έχει διαστάσεις –ξέρετε- που ο καθένας από εμάς μπορεί να τις μεταφράσει όπως νομίζει, θα πρέπει λοιπόν να δούμε γιατί αυτός ο χώρος δεν είναι ομογενοποιημένος και γιατί στην Ελλάδα, στη χώρα που έχει τα περισσότερα τροχαία σε σχέση με άλλες χώρες του εξωτερικού, γίνονται οι λιγότερες μεταμοσχεύσεις. Θα πρέπει λοιπόν να δούμε κάτω από μια ερευνητική ομάδα που θα βρει τους λόγους γιατί δεν γίνονται αυτά και να προσπαθήσουμε να πλησιάσουμε περισσότερο το πρόβλημα. Πολιτικοί είμαστε, αλλά χρειαζόμαστε και την επιστήμη να μας δώσει τους δρόμους, τις διεξόδους και τις λύσεις σε ορισμένα πρακτικά θέματα που εμείς δεν μπορούμε να τα πιάσουμε. Πρώτη χώρα στην Ευρώπη σε τροχαία ατυχήματα, έχουμε τα περισσότερα ατυχήματα, έχουμε τους περισσότερους νεκρούς, έχουμε τους περισσότερους δότες και έχουμε τις λιγότερες μεταμοσχεύσεις. Εκεί θα πρέπει να κατευθυνθούμε το επόμενο χρονικό διάστημα.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μια ευρύτερη συζήτηση. Είδα και τη συζήτηση που έχετε κάνει στο ΚΕΕΛΠΝΟ, τα έχω παρακολουθήσει από κοντά. Η συναισθηματική αγωνία που υπάρχει στους συγγενείς αυτών των ανθρώπων –ξέρετε- έξω από τις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας, γιατί ποτέ δεν βρέθηκε ένας άνθρωπος να μιλήσει με αυτούς και να τους πλησιάσει. Και δεν βρίσκεται το κατάλληλο πρόσωπο. Είδα ότι πάλι μέσω του ΚΕΕΛΠΝΟ προσπαθείτε με διάφορες ομάδες να πλησιάσετε και να επιμορφώσετε κάποιους ανθρώπους οι οποίοι θα πλησιάζουν τους συγγενείς ή θα συζητούν μαζί τους ή θα τους στηρίζουν ψυχολογικά.

Θέλει και κάτι άλλο περισσότερο. Θέλει κάτι άλλο πιο σημαντικό. Θα πρέπει, όχι μόνο να στηρίζουν συναισθηματικά τους συγγενείς που είναι απέξω, αλλά πρέπει τον ίδιο χρόνο, κάτω από μια διαφορετική σχέση, να υπάρχει και συζήτηση με την ομάδα των γιατρών που θα ασχοληθεί με τα όργανα προς μεταμόσχευση, διότι και εκεί θα υπάρχουν αντιθέσεις, αντιρρήσεις και ενστάσεις γύρω από τη μεταμόσχευση ενός ασθενούς.

Ξέρετε όλοι σήμερα δεν έχουμε το χρόνο να σπαταλήσουμε για κάτι που στο τέλος θα είναι μάταιο. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να βρούμε αυτή την ασφαλιστική δικλίδα που θα μας οδηγήσει σε καλύτερα αποτελέσματα. Έχουμε αριστούχους επιστήμονες, έχουμε το υλικό, αλλά κάτι εκεί δεν γίνεται σωστά. Έχουμε τους συμπολίτες μας που αρνούνται να δώσουν όργανα του συγγενή τους ή αρνούνται να δώσουν όργανα του παιδιού τους, για να γίνει η μεταμόσχευση.

Όλα αυτά γιατί υπάρχει έλλειψη οργάνωσης και ενημέρωσης, διότι δεν συμμετέχει το πανεπιστήμιο, η εκκλησία, η κοινωνία, δεν συμμετέχουν διάφοροι φορείς που θα πείσουν τους Έλληνες πολίτες ότι αυτό που θα γίνει τα προσεχή χρόνια στην Ελλάδα –και πρέπει να γίνει- είναι ότι όλοι θα πρέπει να έχουμε θετική αύρα γύρω από το θέμα των μεταμοσχεύσεων και να πείσουμε και τους εαυτούς μας ότι όταν κρατάμε έναν εγκεφαλικά νεκρό άνθρωπο στα επείγοντα περιστατικά ή σε μία μονάδα εντατικής θεραπείας, συγχρόνως όχι μόνο στερούμε τα πνευμόνια, την καρδιά, τους νεφρούς ή οποιοδήποτε άλλο όργανο χρειάζεται για μεταμόσχευση σε έναν συνάνθρωπό μας, αλλά κρατάμε και αυτό το κρεβάτι από έναν άνθρωπο που είναι στα επείγοντα, που είναι διασωληνωμένος στο διάδρομο και πραγματικά θα του προσφέραμε ζωή, αν είχαμε προχωρήσει πιο γρήγορα σ' αυτό που είπατε προηγουμένως και λέγεται «εικαζόμενη συναίνεση».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι το νομοσχέδιο είναι καλό. Θα πρέπει όμως να το διασφαλίσουμε, να το θωρακίσουμε. Είδατε πριν από λίγο καιρό ότι βρέθηκαν τρεις Έλληνες στην Ινδία να διαπραγματεύονται νεφρούς. Θα πρέπει, λοιπόν, να γίνουμε οπωσδήποτε

πιο αυστηροί, να είμαστε αμείλικτοι στο εμπόριο οργάνων. Να έχουμε καθαρές θέσεις, καθαρές σχέσεις με όλους αυτούς τους ανθρώπους που εμπλέκονται στο σύστημα των μεταμοσχεύσεων και να μην αφήνουμε σκιές. Πρέπει να υπάρχει ασυμβίβαστο μεταξύ ανθρώπων που μεταμοσχεύουν, είναι σε μεταμοσχευτικά κέντρα και σε θέσεις διοίκησης των οργανισμών μεταμόσχευσης.

Θα προσπαθήσουμε όλοι να κάνουμε το καλύτερο. Θα πρέπει να δούμε τι λέει η νεολαία. Πρέπει να εκμεταλλευτούμε τη νεολαία στο θέμα αυτό. Υπάρχουν νεολαίες οργανωμένες των κομμάτων, υπάρχουν μη κυβερνητικές οργανώσεις, υπάρχουν πολλά που πρέπει να βάλουμε στον αγώνα για τις μεταμοσχεύσεις την Ελλάδα.

Έχω μία πρόταση την οποία θα καταθέσω κιόλας. Είναι πρόταση για την αναδιάρθρωση του συστήματος, διαφορετική από την πρόταση που έχετε εσείς εδώ. Πιστεύω ότι ο Εθνικός Οργανισμός Μεταμοσχεύσεων έχει κάνει τον κύκλο του και πρέπει πια να αλλάξει η δομή του, να φύγει και σε ένα επόμενο νομοσχέδιο που θα φέρετε να καταργηθεί και να γίνει Εθνικό Συμβούλιο Μεταμοσχεύσεων που θα είναι στο Υπουργείο Υγείας και θα έχει δύο διευθύνσεις.

Γιατί σήμερα ο ΕΟΜ, που σας προτείνω να τον καταργήσετε, στο πλαίσιο όλων αυτών των συγχωνεύσεων που πρέπει να γίνουν, είναι ένα όργανο με ετερόκλητες αρμοδιότητες και δραστηριότητες που εμπλέκεται όλο το ανεπαρκές προσωπικό με απουσία διοικητικής διεύθυνσης, μη φιλικό στις ΜΕΘ, που είναι ο κύριος μοχλός και το κύριο εργαλείο για να γίνουν οι μεταμοσχεύσεις και αφερέγγυο σε διεθνείς διαδικασίες. Υπάρχουν άλλα όργανα που μπορούν να έρθουν και να έχουν διεθνείς συνεργασίες. Προτείνω, λοιπόν, το Εθνικό Συμβούλιο Μεταμοσχεύσεων με τη λειτουργία δύο διαφορετικών υπηρεσιών στο Υπουργείο Υγείας.

Θα κλείσω την ομιλία μου με κάτι που είχε πει ο καθηγητής Πέτρος Αλιβιζάτος, που είχε ασχοληθεί πολλά χρόνια με τις μεταμοσχεύσεις στην Ελλάδα. Έγινε τελικά και πρόεδρος στο

«Ωνάσειο», έμεινε όμως στην προσπάθεια.

Κλείνω, λοιπόν, με κάτι που είχε γράψει από τον Καβάφη: «Είναι οι προσπάθειές μας των συφοριασμένων σαν των Τρώων. Κομμάτι κατορθώνουμε, κομμάτι παίρνουμε επάνω μας, αλλά όταν η μεγάλη κρίση έρθει, η τόλμη και η απόφασή μας χάνονται».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για κάποιες παρατηρήσεις επί των άρθρων, νομοτεχνικού ή και ουσιαστικού περιεχομένου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, πριν έρθετε στην Αίθουσα έλεγα ότι δέχθηκα χθες δύο παρατηρήσεις από την πλευρά των συναδέλφων που πήραν το λόγο.

Η πρώτη σχετιζόταν με το αξιόπιστο της συμμετοχής ενός γιατρού σε μία οργάνωση, μία σπείρα αφαίρεσης οργάνων. Μου υποδείχθηκε να αυξήσω την παρεπόμενη ποινή της αφαίρεσης αδείας ασκήσεως επαγγέλματος από προσωρινή που την είχα σε οριστική. Ανταποκρίνομαι.

Άρα, στο άρθρο 39 το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής: «Σε περίπτωση καταδίκης ιατρού για αδικήματα από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 35 και 36 το δικαστήριο διατάσσει την ισόβια απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματός του», χωρίς διακριτική ευχέρεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτή είναι η πλήρης και ουσιαστική διατύπωση; Να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής την προαναφερθείσα διόρθωση, η οποία έχει ως εξής:

Άρθρο 39

«Το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται ως εξής:
 "Σε περίπτωση καταδίκης ιατρού για αδική-
 ματα από τα προβλεπόμενα στα άρθρα
 35 και 36 το Σ.Καβήριος διατάσσει
 την υβόβια αφαγόρευση άσκησης των
 επαγγελματιών του."»

Να ρεθεί στην κατά-
 λλη θέση
 Να αναρτηθεί)))

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Η δεύτερη, κύριε Πρόεδρε, αφορά το άρθρο 9 παράγραφος 2 και την εικαζόμενη συναίνεση που δώσαμε δύο χρόνια αναβολή στην έναρξη εφαρμογής. Προστίθεται, λοιπόν, εδάφιο που λέει: «Η έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1/6/2013 προκειμένου στο διάστημα αυτό...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Σαλμά, άλλο θέμα έχετε εσείς. Δεν μπορώ να σας βοηθήσω σ' αυτό.

Προστίθεται, λοιπόν, εδάφιο που λέει: «Η έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1/6/2013 προκειμένου στο

διάστημα αυτό να υπάρξει πλήρης ενημέρωση των πολιτών μέσω εφαρμογής συγκεκριμένης ενημερωτικής εκστρατείας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται ο τρόπος και κάθε τεχνική λεπτομέρεια σχετικά με την εκδήλωση θετικής ή αρνητικής δήλωσης του κάθε ατόμου και ο τρόπος συγκέντρωσης αυτών από τον Εθνικό Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων».

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος, καταθέτει στα Πρακτικά της Βουλής την προαναφερθείσα διόρθωση η οποία έχει ως εξής:

CC

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

1) Στο άρθρο 9 παρ. 2 προσίδεται εδάφιο ως εξής:

Η έναρξη ισχύος της παρούσας παραγράφου αρχίζει από 1.6.2013 προκειμένου στο διάστημα αυτό να υπάρξει πλήρης ενημέρωση των πολιτών μέσω εφαρμογής συγκεκριμένων ενημερωτικών εκστρατειών.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθορίζεται ο τρόπος και κώδε τεχνική επεξεργασία σχετικά με την εκδίωξη θεικής ή αμμωνικής δόλωσης του κώδε ατόμου και ο τρόπος συγχέυρωσης αυτών από τον ΕΟΜ.

Νά εκδωθῇ τὴν
καρτέλην δέου
Νά παραμνηθῇ

)))

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να κάνω την αλλαγή μιας ημερομηνίας στο άρθρο 66, που συζητείται αύριο ή είναι καλύτερα να το κάνω αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να το κάνετε τώρα για ενημέρωση των Βουλευτών. Να υπάρχει αυτή η προσθήκη από τώρα, ώστε να γνωρίζουν οι συνάδελφοι προκειμένου να αντιλέξουν αν θέλουν κ.λπ..

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Επαναδιατυπώνεται λοιπόν στο άρθρο 66 η πα-

ράγραφος 20 ως εξής: «Οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3919/2011 (32Α') προθεσμίες παρατείνονται μέχρι 15/09/2011 για τα επαγγέλματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης». Έχει να κάνει με την απελευθέρωση των επαγγελματιών. Από εξάμηνη τη μειώνουμε σε τρίμηνη αυτή τη βραχεία αναβολή εφαρμογής.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος, καταθέτει στα Πρακτικά της Βουλής την προαναφερθείσα διόρθωση, η οποία έχει ως εξής:

|| Άρθρο 66 παρ 20

Η παράγραφος αναδιατυπώνεται ως εξής:

" Οι προβλεπόμενες από τα άρθρα 2 και 3 του ν. 3919/2011 (32Α') προθεσμίες παρατείνονται μέχρι 15.9.2011 για τα επαγγέλματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης "

Να τεθεί επί τον κειμήλιο
 ΝΑ ΠΑΡΕΜΠΕΤΕΙ

||)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα ήθελα να πω μία φράση επί γενικότερου θέματος, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήσαμε πολλοί σήμερα το πρωί, αν όχι όλοι. Σήμερα, ως γνωστόν, οργανώνονται μία σειρά από εκδηλώσεις, διαμαρτυρίες, πορείες από την οργανωμένη κοινωνία, τα συνδικάτα, αλλά και από τη γνωστή διαδικασία του διαδικτύου, που τόσο επιτυχείς εκδηλώσεις έχει κάνει τις προηγούμενες ημέρες και θα κάνει φαντάζομαι και σήμερα.

Χθες στην ομιλία μου για πολύ ώρα αναφέρθηκα σε μία κατά τη γνώμη μου ανάγκη αντιμετώπισης του θέματος. Από τη μία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να υπάρχει δημοκρατία που να αρνείται μία λαϊκή εκδήλωση διαμαρτυρίας, ειδικά όταν αυτή έχει το μαζικό, αυτόνομο και ειρηνικό τρόπο που είχαν οι περισσότερες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας των λεγόμενων «αγανακτισμένων».

Είπα όμως χθες και το επαναλαμβάνω -γιατί αποτελεί καταστατική μου αρχή και το πιστεύω αυτό που σας λέω- ότι άλλο να κατανοώ και άλλο, ενώ είμαι εκλεγμένος αντιπρόσωπος του ελληνικού λαού και μάλιστα ανήκω στη Συμπολίτευση -που έχω σκοπό να αλλάξω τα πράγματα, που έχω σκοπό, στόχο και εντολή να βελτιώσω τις συνθήκες λειτουργίας της χώρας και του κράτους κυρίως, που έχω εντολή να τα αλλάξω όλα για να τα κάνω καλύτερα- να θωπεύω, κολακεύω και γλείφω ξεχνώντας ποιος είναι ο δικός μας ρόλος εδώ. Επιμένω σε αυτή την ανάγκη μιας πολύπλευρης αντιμετώπισης για να κρατήσουμε όλοι εμείς εδώ ψηλά το κεφάλι μας και την αξιοπρέπειά μας.

Όταν ο λαός σε εκλέγει για να τα αλλάξεις όλα και να φέρεις το δρόμο της αξιοπιστίας και πάλι στη χώρα σου και της οικογένειας, αυτό πρέπει να κάνει, όχι να κολακεύει για να τη βγάλει καθαρή. Κανένας διά της θωπείας και της κολακείας, δεν την έβγαλε καθαρή. Οι δημαγωγοί δεν πρέπει να έχουν άλλο πέρας, αρκετό κακό έκαναν στη χώρα.

Ωστόσο, κύριε Πρόεδρε, για να κλείσω τις σκέψεις μου και να καθίσω, σήμερα το πρωί ορισμένοι, προφανώς μη ανήκοντες σε αυτό το μεγάλο κύμα της διαμαρτυρίας, προπηλακίζουν οποιονδήποτε επιχειρεί να εισέλθει στο χώρο, χωρίς να ξέρουν και ποιος είναι, μη αναγνωρίζοντας συναδέλφους, υπαλλήλους της Βουλής, μη αναγνωρίζοντας μέλη της Κυβέρνησης, εκδηλώνουν διαμαρτυρίες με βία εναντίον αυτοκινήτων, αστυνομικών κ.λπ.. Αυτό δεν έχει σχέση με τη διαμαρτυρία του κόσμου.

Και θέλω εδώ να υπενθυμίσω σε όλους μας ότι άλλο διαμαρτυρία και πολιτική διαφωνία και πολιτική ένταση και άλλο βία. Στο πρώτο, στη διαμαρτυρία, στη διαφωνία, έχουμε όλοι δικαίωμα αναφαίρετο. Στο δεύτερο, ουδείς έχει δικαίωμα.

Και επειδή η ελληνική δημοκρατία γνωρίζει καλά τους τραμπούκους, που φωτογραφίζουν αυτοκίνητα σαν χαφιέδες μίας άλλης εποχής, επειδή αυτούς τους γνωρίζουμε καλά, μπορούμε να τους διακρίνουμε διά γυμνού οφθαλμού, χωρίς καμμία ανάγκη μηχανισμών που θα τους δείξουν από το μεγάλο όγκο των Ελλήνων πολιτών, που εκφράζουν διαμαρτυρία.

Αραγε, κύριε Πρόεδρε, βρισκόμαστε απέναντι σε μία περιοριστική πολιτική που είμαστε υποχρεωμένοι να ασκήσουμε, μη έχοντες χαρούμενα διλήμματα να επιλύσουμε εμείς. Εμείς έχουμε διλήμματα, των οποίων και τα δύο σκέλη είναι δύσκολα και δύσβατα και έχουμε να επιλέξουμε από ένα μέτρο σκληρό, σε ένα ισοδύναμό του, αλλά ίσως δικαιότερο στην εφαρμογή του. Δεν έχουμε άλλες επιλογές εμείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, κατανοούμε μεν αυτόν που διαμαρτύρεται σε μία πολιτική αφαίρεσης εισοδήματος, αλλά δεν έχουμε καμμία κατανόηση για τους τραμπούκους.

Και, συνάδελφοι, η δημοκρατία δεν υπάρχει περίπτωση να πάψει να λειτουργεί και οι θεσμοί της, όσο και αν ο δρόμος είναι κακοτράχαλος και όσο αν υποφέρουμε εμείς, η δημοκρατία θα συνεχίσει με εμάς και αύριο με άλλους. Η ελληνική δημοκρατία είναι σταθερή και κανένας δεν θα την απειλήσει. Οι ακραίοι πρέπει να απομακρυνθούν. Οι τραμπούκοι πρέπει να απομονωθούν και από τους διαδηλωτές και από τα συνδικάτα και την οργανωμένη κοινωνία, που είμαι σίγουρος ότι και οι μεν και οι δε έτσι θα

κάνουν, αλλά και από εμάς. Προπηλακισμοί από τραμπούκο δεν πρέπει να μας κάνουν να σκεπτόμαστε αλλιώς. Έχουμε ψηλά το κεφάλι, γιατί έχουμε αξιοπρέπεια και πίστη σε αυτό που κάνουμε, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να έχω το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Ροτούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, να συμφωνήσουμε: Όχι στην κολακεία, όχι στις θωπείες, όχι στις δημαγωγικές συμπεριφορές.

Θέλω, όμως, να σας απευθύνω ένα ερώτημα. Το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, το προεκλογικό πρόγραμμα της Κυβέρνησής σας, μήπως ήταν γεμάτο δημαγωγικά συνθήματα;

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να σκεφθείτε και τούτο. Μήπως σήμερα η Κυβέρνησή σας εισπράττει τα επίχειρα ενός άφρονος προεκλογικού λόγου; Και μήπως εξαιτίας αυτού του λόγου σήμερα υπάρχει ένα πρόβλημα απονομιμοποίησης της κυβερνώσας παράταξης και της πολιτικής της; Θα πρέπει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, να σας πω και πάλι ότι εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να συνομολογήσουμε με τα όσα λέτε. Αλλά τουλάχιστον από τη δική σας πλευρά πρέπει να υπάρξει και πάλι μία ισχυρή δόση αυτοκριτικής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για μία φράση μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να έχουμε υπ' όψιν μας ότι πρέπει να είναι η ανταλλαγή απόψεων με μέτρο και ως προς το χρόνο και ως προς το ύψος. Δεν παρατηρώ κανένα. Λέω έναν πλεονασμό.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αποδέχομαι απολύτως και κατανοώ. Λέμε τα ίδια πράγματα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, αναφέρθηκα χθες στην ομιλία μου και σε αυτό, σε ένα λόγο προεκλογικό της δικής μας παράταξης. Μάλιστα, αναφέρθηκα και σε άλλες απόψεις μέσα σε μας. Είμαστε ένα μεγάλο κόμμα και σε ένα μεγάλο κόμμα δεν υπάρχει καθολικότητα ούτε δημοκρατικός συγκεντρωτισμός. Σε ό,τι δε με αφορά προσωπικά αναφέρθηκα και στις δικές μου θέσεις και κατά την προεκλογική και κατά την αμέσως μετεκλογική περίοδο. Υπήρξα έτοιμος, γιατί είχα επίγνωση. Υπήρξα έτοιμος, γιατί αμέσως και θα πω την αλήθεια στον κόσμο και θα αναλάβω τις υποχρεώσεις μου.

Σήμερα ωστόσο είναι μία άλλη ημέρα. Έχει περάσει πολύς χρόνος από τότε. Κύριε Πρόεδρε, θέλω να διαβεβαιώσω τους συναδέλφους μου ότι αν τα πράγματα κυλήσουν όπως κυλούν, δεν υπάρχει περιθώριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλογών. Υπάρχει μόνο ευθύνη για την τύχη αυτού του τόπου και υπευθυνότητα. Αναμένουμε με πάρα πολύ ενδιαφέρον τα όσα θα πει ο Πρωθυπουργός της χώρας μετά τη συνάντησή του με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί ο Πρωθυπουργός σηκώνει πολύ μεγάλο βάρος. Κύριε συνάδελφε, λοιπόν, σημασία σήμερα έχει να αντιλαμβάνεται κανείς την ευθύνη του και να αντιμετωπίζει τα θέματα με υπευθυνότητα. Θα πορευθούμε το δύσκολο δρόμο με συναίσθηση ευθύνης και επίγνωση του βάρους που σηκώνουμε. Όσοι λειτουργούν ανεπίγνωτα -τα είπα και χθες- θα πρέπει να το ξανασκεφθούν. Και θα πρέπει να ξανασκεφθούν εάν στάσεις πολιτικές, που δεν είναι κοντρολισμένες, εάν στάσεις πολιτικές που είναι εγωιστικές αποκλειστικά, που βλέπουν βραχυπρόθεσμα και όχι το μέλλον, εάν στάσεις σαν αυτές, τέτοιες, οδηγήσουν τη χώρα στις εκλογές, δηλαδή την οδηγήσουν να αντιμετωπίσει τα ίδια θέματα από χειρότερες θέσεις. Αυτοί θα πρέπει να το σκεφθούν δυο φορές, γιατί ο λαός απέναντί τους θα είναι αμείλιτο.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε, έχουμε την επίγνωση των δυσκολιών και την πολιτική επιθυμία να συνεχίσουμε.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεντενιώτης, για μια ελάχιστη στο χρόνο παρέμβαση.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Πολύ σύντομη παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, και μικρότερη και από το χρόνο που δικαιούμαι.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να υπογραμμιστεί με έμφαση, ότι εμείς στεκόμαστε με απέραντο σεβασμό στις κινητοποιήσεις και νομοθετούμε εδώ ανταποκρινόμενοι σε αυτή την εντολή.

Όμως, δεν μπορούμε να μην καταδικάσουμε τα ακραία γεγονότα, που παραβιάζουν την έννομη τάξη, τη δημοκρατία και τις αξίες του λαού μας. Εμείς ως Κυβέρνηση υπηρετούμε -και πρέπει να το τονίσουμε με έμφαση- ακριβώς τον τίτλο του προεκλογικού μας προγράμματος να τα «αλλάξουμε όλα», να προωθήσουμε μία κοινωνία ευνομούμενη, ένα κράτος δίκαιο, ένα κοινωνικό κράτος, μία ανθρώπινη κοινωνία. Να δώσουμε τη δυνατότητα στις επόμενες γενιές να βαδίσουν σε προοπτική ανάπτυξης, χωρίς ελλείμματα, χωρίς χρέη, χωρίς δουλείες, που πραγματικά παραβιάζουν την ευτυχία αυτού του λαού. Άρα, υπήκοοι σε αυτήν την εντολή, συνεχίζουμε με συνέπεια την προοπτική και σε συνέχεια αυτού του έργου.

Οι οποιεσδήποτε εκλογές αυτήν την περίοδο -θα πρέπει να το επαναλάβουμε με έμφαση- θα δώσουν τη δυνατότητα στην παραγραφή των σκανδάλων και πρέπει να μη μας διαφεύγει ότι πολλοί θέλουν αυτήν την εκτροπή, για να αποσβέσουν τα χρέη τους, τις οφειλές τους και να συνεχίσουν τη λεηλασία, την οποία εμείς αρνούμεθα.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

Έχω να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

«15-6-2011, η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων και η Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου κατέθεσαν ψήφισμα με το οποίο εκφράζουν την αντίθεσή τους προς τα νέα μέτρα, που εκτιμούν ότι θα οδηγήσουν σε πρωτοφανή συρρίκνωση της επιχειρηματικής δράσης και καταθέτουν μία σειρά προτάσεων για την ανάπτυξη της επιχειρηματικότητας»

(Στο σημείο αυτό ο Δ' Αντιπρόεδρος κ. Βύρων Πολύδωρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επανερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών.

Παρακαλείται τώρα ο κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας, Βουλευτής Κατοικίας, να λάβει το λόγο.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στην Ολομέλεια της Εθνικής μας Αντιπροσωπείας ένα σημαντικό νομοσχέδιο, που αφορά τη δωρεά και τις μεταμοσχεύσεις οργάνων. Φυσικά, όμως, δεν είναι δυνατόν να μη γίνουν γενικότερες αναφορές στα προβλήματα τα οποία ταλανίζουν την πολυπόθητη υπόθεση της υγείας στη χώρα μας. Δεν είναι δυνατόν να μη γίνουν αναφορές και στην πολιτική κατάσταση, κάτω από την οποία βρισκόμαστε τον τελευταίο καιρό, αν θέλετε και σήμερα Τετάρτη 15 Ιουνίου, μία μέρα γενικής απεργίας και εκδηλώσεων που γίνονται έξω από το κτήριο του Κοινοβουλίου, στην πλατεία Συντάγματος.

Γι' αυτό, λοιπόν, θέλω να πω ότι η Νέα Δημοκρατία από το Δεκέμβριο του 2009 είχε καλέσει την Κυβέρνηση να ξεκολλήσει, να πάρει μέτρα. Δεκατρείς μήνες πριν σας λέγαμε ότι το μνημόνιο που φέρνατε προς ψήφιση δεν θα οδηγήσει πουθενά. Ήμασταν απόλυτα βέβαιοι γι' αυτό και, δυστυχώς για τον ελληνικό λαό, δικαιωθήκαμε.

Τον τελευταίο καιρό, μετά το Πάσχα, συνεχώς συζητείται το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, το οποίο θέλετε να φέρετε να ψηφιστεί από την Εθνική Αντιπροσωπεία κάτω από διλήμματα και όρους δυσβάσταχτους για τα μέλη όλων των πτερύγων της Εθνικής Αντιπροσωπείας και της δικής σας κοινοβουλευτικής ομάδας, αλλά κυρίως κάτω από διλήμματα και όρους δυσβάσταχτους για τον ελληνικό λαό.

Εμείς σας λέμε και τώρα ότι αν προχωρήσετε σε αυτά τα

μέτρα, του χρόνου, τέτοιο καιρό, ίσως να μην υπάρχει καθόλου αύριο για την ελληνική κοινωνία, για την ελληνική πολιτεία γι' αυτό και δεν είναι δυνατόν να συμφωνήσουμε στο να παρθούν κι άλλα μέτρα σε αυτή τη λάθος κατεύθυνση.

Παρακολούθησα την ομιλία του κυρίου Υπουργού και στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, οι οποίες ήταν πάνω από τέσσερις και από τις οποίες δεν έλειψα από καμία, όπως και τη σημερινή και τη χθεσινή συνεδρίαση. Έκανε κάποιες αναφορές για τη θέση και στάση συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας ή γενικότερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι ο κύριος Υπουργός εδώ και εννιά-δέκα μήνες, που διοικεί αυτό το Υπουργείο, πάρα πολλές φορές προέβη σε ανακοινώσεις, εξαγγελίες, είτε αφορά αυτό στην έναρξη και τη διαδικασία της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης είτε στην έναρξη του ΕΟΠΥ, του Εθνικού Οργανισμού Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης και μάλιστα έθετε δεσμευτικές γι' αυτόν ημερομηνίες. Πολλές φορές είπε για τα τέλη Μαρτίου. Το είπε πάρα πολλές φορές, ότι αν δεν γίνει αυτό θα παραιτηθώ, θα φύγω.

Εγώ δεν είμαι αυτός που θα ζητήσω από τον κύριο Υπουργό ούτε να παραιτηθεί ούτε να μην παραιτηθεί από την Κυβέρνηση. Ο καθένας μας πρέπει να έχει επίγνωση αυτών που λέει. Συνήθως, ο καθένας μας απολογείται πρώτα απέναντι στη συνείδησή του. Εδώ όμως μιλάμε για Υπουργό και για κορυφαίο στέλεχος μιας κυβέρνησης. Φυσικά, σύμφωνα με το Σύνταγμα, ο Πρωθυπουργός ορίζει τους Υπουργούς. Όμως αυτό που έχει σημασία είναι ότι κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ εδώ και χρόνια και τους τελευταίους είκοσι μήνες είχαν μία μοναδική ικανότητα να ανανεώνουν την προσδοκία, να επανεκκινούν την ελπίδα. Φαίνεται, όμως, ότι εδώ και καιρό αυτό σβήνει. Γι' αυτό και οι πολίτες οδηγούνται σε αδιέξοδο, γι' αυτό και αγανακτούν, γι' αυτό και είναι σήμερα συγκεντρωμένοι στην πλατεία Συντάγματος, γι' αυτό και φτάσαμε εδώ σήμερα, γιατί έχει εκπέσει η αξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος.

Φυσικά και έχουν δίκιο οι αγανακτισμένοι πολίτες, οι διαμαρτυρόμενοι. Βεβαίως και καταδικάζουμε τις ακραίες ενέργειες, βεβαίως και πρέπει ο καθένας μας να συμβάλει με τη στάση και τη συμπεριφορά του στο να επικρατεί η σύνεση και η ψυχραιμία. Είμαι σίγουρος ότι η συντριπτική πλειοψηφία των συγκεντρωμένων δεν θέλει ούτε προπηλακισμούς πολιτικών προσώπων ούτε ακραίες εκδηλώσεις βίας. Όμως, όλοι έχουν ευθύνη στο να μην έχουμε τέτοιες εκτροπές.

Όσον αφορά τώρα το νομοσχέδιο να πω ότι και με τον προλαλήσαντα συνάδελφο του πλειοψηφούντος κόμματος και με άλλους έγκριτους συνομιλητές είχαμε μιλήσει στο κανάλι της Βουλής και εξέθεσα τις απόψεις μου δύο φορές στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Η Νέα Δημοκρατία συμμετείχε στο διάλογο για αυτό το νομοσχέδιο δημιουργικά. Καταθέσαμε πολλές προτάσεις και ευτυχώς αρκετές έγιναν αποδεκτές.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι είναι κορυφαίο γεγονός η δωρεά οργάνων, γιατί αφορά δωρεά ζωής, είναι πηγή ζωής. Η χώρα μας έχει μεγάλες ανάγκες σε μοσχεύματα. Τα μοσχεύματα μπορούν να προκύπτουν είτε από ζώντες είτε από θανόντες. Το γεγονός ότι στα μοσχεύματα από ζώντες είμαστε στις πρώτες θέσεις της Ευρώπης, ίσως και του κόσμου, αποδεικνύει ότι ο ελληνικός λαός, ο πολίτης και πονάει και θέλει να βοηθήσει το συνάδελφό του, πόσω μάλλον το συγγενή του, το δικό του άνθρωπο.

Από την άλλη μεριά όμως, το ότι στα μοσχεύματα από τους θανόντες είμαστε πολύ πίσω, αυτό πρέπει να μας κάνει να δούμε μερικά πράγματα. Το πρόβλημα είναι ότι ενώ, παραδείγματος χάριν, πέρσοι στη λίστα των ληπτών ήταν πάνω από χίλιοι διακόσιοι υποψήφιοι για μεταμόσχευση νεφρού, δεν ικανοποιήθηκε ούτε το 10% αυτών των αναγκών, παρά το ότι έχουμε πολλά τροχαία, παρά το ότι έχουμε πολλούς εγκεφαλικούς θανάτους στις μονάδες εντατικής θεραπείας.

Έρχομαι στις μονάδες εντατικής θεραπείας γιατί εκεί είναι το ζήτημα, από εκεί θα ξεκινήσει η διαδικασία τού να ανεβάσουμε τον αριθμό των μεταμοσχεύσεων: Πρώτα, φυσικά, με κατάλληλη ενημέρωση όλων των πολιτών σε όλη την επικράτεια και από εκεί και πέρα με τα κατάλληλα μέτρα, μέσα στις μονάδες εντατικής

θεραπείας με τους συντονιστές των μεταμοσχεύσεων, με τους κοινωνιολόγους, τους ψυχολόγους των νοσοκομείων. Είναι επιτακτική ανάγκη να γίνει αυτό, γιατί ξέρουμε ότι από περιοχή σε περιοχή της χώρας και από νοσοκομείο σε νοσοκομείο της ίδιας πόλης υπάρχει διαφορά στον αριθμό των μοσχευμάτων από θανόντες δότες εγκεφαλικά νεκρούς στις μονάδες εντατικής θεραπείας.

Φυσικά και η εισαγόμενη συναίνεση είναι σε θετική κατεύθυνση και πρέπει να γίνει. Ό,τι πρόταση ακούγεται να συζητηθεί. Και η πρόταση πριν του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι ορθή κι αυτή και ουσιαστικά αποτελεί τεκμαιρόμενη συναίνεση. Όταν, δηλαδή, καλείται ο πολίτης να υπογράψει ένα δημόσιο έγγραφο να λέει θετικά αν επιθυμεί ή όχι και όχι από αρνητική μη τοποθέτηση να συνάγουμε την εικαζόμενη συναίνεση.

Όσον αφορά το συναισθηματικό δότη, φυσικά και το τριετές διάστημα είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη, προκειμένου να μην παρεισφρήσουν άλλα συμφέροντα και άλλα κυκλώματα. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν πιστεύω ότι στο συγκεκριμένο θέμα τα δικαστήρια μπορούν να αποδείξουν ένα συναισθηματικό δότη.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υγείας έφερε πολλές τροπολογίες, πολλές παρατηρήσεις, που η κάθε μία από αυτές θα μπορούσε να αποτελέσει ίσως και χωριστό νομοσχέδιο. Ως προς τη συνδιοίκηση ή την ενιαία διοίκηση των νοσοκομείων φυσικά και πρέπει να γίνει.

Όσον αφορά είτε τον ΕΟΠΥ είτε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, δυστυχώς έχουμε μείνει πάρα πολύ πίσω. Είχε δεσμευτεί η Κυβέρνηση, ο Υπουργός Υγείας για την 1η Απριλίου, για την 1η Ιουνίου, τώρα πάμε στο Σεπτέμβριο. Αποδεικνύεται ότι τόσα χρήματα ξοδεύτηκαν τα προηγούμενα χρόνια για μηχανοργάνωση και μηχανοργάνωση δεν υπάρχει, σε πολύ μικρό βαθμό εφαρμόζεται η ηλεκτρονική συνταγογράφηση ή εκεί που υπάρχει το περιθώριο της επιλογής από το θεράποντα γιατρό, ο γιατρός επιλέγει την παλιά γνωστή αναγραφή της συνταγής, που είναι πιο εύκολη και πιο γρήγορη. Το μεγάλο ζήτημα της πρωτοβάθμιας περίθαλψης στη χώρα μας από το οποίο πάσχουμε και το οποίο είναι το κύριο στην υγεία, εδώ και πολλά χρόνια μετατίθεται για το φθινόπωρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά για τη λίστα φαρμάκων, επειδή ανήκω στους γιατρούς που ασκώντας μαχόμενη ιατρική χρησιμοποίησα το συνηγορικό είτε με λίστα είτε χωρίς λίστα θέλω να πω ότι σαφώς και το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία κατάργησε τη λίστα, τη δικαιώνει από το ότι η Κυβέρνηση ενώ άλλα έλεγε εδώ και είκοσι ένα μήνες δεν επανέφερε τη λίστα. Αν θέλετε την άποψή μου, τι να την κάνουμε τη λίστα αν έχει τη δυνατότητα του αστερίσκου ο θεράπων ιατρός; Δηλαδή, να γράφει συνταγή κατ' εξαίρεση, ότι είναι απαραίτητο, ότι είναι αναγκαίο το φάρμακο, γεγονός που ταλαιπωρεί τον ελεγκτή γιατρό και κυρίως τον ασφαλισμένο. Εάν εφαρμόσουμε λίστα, η λίστα πρέπει να είναι απαρύγκλητη, χωρίς το αν είναι αναγκαίο γιατί τότε εμείς θα τα κάνουμε όλα να είναι αναγκαία, με μία υπογραφή του ελεγκτού, πράγμα που οδηγεί και σε ταλαιπωρία τους γιατρούς, αλλά κυρίως τους ασφαλισμένους.

Με αυτά θέλω να κλείσω και να πω ότι όλοι πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Η Νέα Δημοκρατία πολιτεύεται υπεύθυνα και σοβαρά. Ακούμε τους πολίτες, αφουγκραζόμαστε και πράττουμε αυτό που απαιτεί το εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τζηκαλάγια.

Παρακαλείται η κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα, Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας, να προσέλθει στο Βήμα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου με την ευκαιρία της σημερινής μέρας να εκφράσω την πεποίθησή μου ότι

η παρουσία μας εδώ είναι ιδιαίτερα σημαντική. Πιστεύω, όμως, ότι έπρεπε η παρουσία μας να είναι μεγαλύτερη. Διότι με την παρουσία μας αυτή, επιβεβαιώνουμε και επιβεβαιώνεται η πίστη μας στην Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, στις αξίες και στις αρχές του κοινοβουλευτισμού, καθώς και η δύναμη, το σθένος και το όραμα που πρέπει να έχουμε για τις όποιες αλλαγές του πολιτικού συστήματος απαιτούνται να γίνουν από εδώ και στο εξής, προκειμένου η χώρα μας να μπει πάλι σε θετικό δρόμο.

Είναι κατανοητό ότι θα έπρεπε σήμερα να είναι μεγαλύτερη η παρουσία μας, παρά τα ελλιπή μέτρα προστασίας, τα οποία βίωσα και εγώ και παρά τα περιστατικά τα οποία ανέφερε προηγουμένως ο κύριος Υπουργός, στα οποία και εγώ ήμουν μάρτυς και τα οποία με οδήγησαν στο να καθυστερήσω στην προσέλευσή μου.

Είναι βέβαιο ότι μέσα σ' αυτές τις εκδηλώσεις, που βιώνουμε όλοι σήμερα, υπάρχουν στοιχεία, τα οποία επιθυμούν το πισωγύρισμα του τόπου μας. Αυτά πρέπει με κάθε τρόπο να απομωνωθούν. Ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπάρχει κόσμος –κόσμος πολύς– ο οποίος δικαίως εκδηλώνει και την οργή του και τον πόνο του και τον πανικό του, αν θέλετε, με κάποια μέτρα, τα οποία από σήμερα, από χθες ή από αύριο κινδυνεύουν να φέρουν το βιοτικό του επίπεδο σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα κι αυτά κυρίως αφορούν τα μεσαία και χαμηλότερα στρώματα. Αυτό προήλθε από κάποιες επιλογές, οι οποίες κατά την άποψή μας, δεν ήταν πάντα απαραίτητες και οι οποίες έσω και την ύστατη ώρα πιστεύω ότι μπορούν να αναθεωρηθούν και σαν μείγμα πολιτικής με εσωτερικές εθνικές μας αποφάσεις, αλλά και μέσα από μία νέα διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας.

Αυτό είναι που πιστεύω ότι διακυβεύεται σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο, θεωρώ ότι το κύριο αντικείμενό του αφορά αναμφίβολα ένα σύνθετο ζήτημα, το οποίο έχει ηθικές, κοινωνικές, φιλοσοφικές και νομικές προεκτάσεις. Συνδέεται άλλωστε με τη βελτίωση της υγείας και της ποιότητας ζωής χιλιάδων συνανθρώπων στη χώρα μας, που πολλοί απ' αυτούς αντιμετωπίζουν χρόνιες παθήσεις και προβλήματα αναπηρίας. Συνδέεται επίσης και με την ανιδιοτελή κοινωνική προσφορά και την αξία του εθελοντισμού που ως πρακτική στη χώρα μας έχει μια καλή, μια αξιόλογη θα έλεγα ιστορία, αλλά και μεγάλα περιθώρια βελτίωσης και ανάπτυξης και βεβαίως απεμπλοκής από τις ανήθικες πλευρές του.

Στη χώρα μας παρατηρείται μια αμφισημία των στάσεων και συμπεριφορών απέναντι στο ζήτημα της δωρεάς οργάνων. Αν και η αντίληψη των περισσότερων πολιτών είναι θετική και καταγράφεται ένα ψηλό ποσοστό πρόθεσης –όπου σύμφωνα με το Ευρωβαρόμετρο του 2010, το 43% των Ελλήνων θα ήθελε να δωρίσει τα όργανά του μετά το θάνατό του– η Ελλάδα ωστόσο παραμένει από τους ουραγούς της Ευρώπης στη δωρεά οργάνων. Κι αυτό κατά μέζονα λόγο οφείλεται, κατά την άποψή μου, σε έλλειμμα ενημέρωσης αλλά και σε έλλειμμα εμπιστοσύνης προς το διοικητικό σύστημα και το σύστημα υγείας, δηλαδή σε μια γενικότερη δυσπιστία στη Δημόσια Διοίκηση και στο κράτος.

Επομένως είναι σαφές ότι καμία νομοθετική ρύθμιση δεν μπορεί από μόνη της να βελτιώσει τη χαμηλή μας εθνική επίδοση στις μεταμοσχεύσεις, αλλά παράλληλα και χωρίς την ουσιαστική εφαρμογή της νομοθεσίας, την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής της, το πρόβλημα θα παραμείνει.

Το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου περιλαμβάνει ορισμένες διατάξεις που πράγματι κινούνται στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά τη διεύρυνση δεξαμενής δυνητικών δοτών, αλλά και τη διόρθωση ορισμένων αδυναμιών του μεταμοσχευτικού συστήματος. Ενδεικτικά, αναφορά ως θετικό, την επέκταση των ζώντων δοτών έως και το τέταρτο βαθμό εξ αίματος σε ευθεία ή πλάγια γραμμή και μέχρι και του δεύτερου βαθμού σε συγγενείς εξ αγχιστείας, αλλά και στον ασθενή με τον οποίο ο δότης συνδέεται με σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης.

Επίσης, θετική είναι η αναδιαμόρφωση του ΕΟΜ και η πρόβλεψη της στελέχωσής του, καθώς και η ενσωμάτωση διατάξεων της κοινοτικής οδηγίας, που κατά τη γνώμη μας, συμβάλλουν στη βελτίωση των μεταμοσχευτικών διαδικασιών.

Θέλω ωστόσο να σταθώ σε σημεία που έχουν συγκεντρώσει και τον κύριο όγκο της κριτικής από τους πολίτες αλλά και τους ενδιαφερόμενους φορείς, αλλά αν θέλετε και τη συζήτησή μας εδώ σήμερα, τόσο κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης όσο και κατά τη συζήτηση του σχεδίου αυτού στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Κατ' αρχάς η τεκμαιρόμενη συναίνεση, που είναι από τα πλέον αμφιλεγόμενα ζητήματα σε νομικό επίπεδο, εγείρει επιφυλάξεις και αντιρρήσεις, όχι μόνο διότι μπορεί όπως υπαινίσσεται η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής να αγγίζει και θέματα συνταγματικότητας -δεν θα το αναφέρω αυτό- αλλά και γιατί είναι ανεφάρμοστη, καθώς εκτιμάται ότι σε ηθικό επίπεδο ελάχιστοι θα μπορούσαν να προβούν σε αφαίρεση οργάνων αν δεν είναι εξουσιοδοτημένοι από τον ίδιο τον ασθενή όσο ζούσε ή από το συγγενικό του περιβάλλον μετά το θάνατό του. Εξάλλου, όπως υπογραμμίζεται και στην έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, η εφαρμογή της τεκμαιρόμενης συναίνεσης προϋποθέτει κατ' αρχάς πλήρη, εκτεταμένη και συστηματική ενημέρωση, τόσο ως προς το ζήτημα των μεταμοσχεύσεων όσο και ως προς το αποτέλεσμα της μη δήλωσης εναντίωσης στη δωρεά.

Βεβαίως, η επί διετή αναστολή της εφαρμογής, στην οποία προχώρησε το Υπουργείο Υγείας, ο Υπουργός, δίνει μια διέξοδο σ' αυτόν τον άμεσο προβληματισμό και τη δυσκολία του ζητήματος.

Επίσης, η πρόβλεψη περί συναισθηματικού δότη εγείρει ένα ζήτημα κοινώς αποδεκτού ορισμού κατ' αρχάς, αλλά και επαρκούς τεκμηρίωσης της συναισθηματικής σχέσης, παρά την προβλεπόμενη τριετία.

Σε αντίθεση με τη διεύρυνση της συγγένειας του κύκλου ζώντων δωτών, η πρόβλεψη αυτή διακυβεύει πιθανόν τη σωματική και ηθική ακεραιότητα ζώντων ανθρώπων και δημιουργεί προϋποθέσεις παράνομης συναλλαγής και εμπορίου οργάνων, κάτι που πρέπει να πατάσουμε πάρ' αυτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να περιβάλουμε το ζήτημα της δωρεάς και μεταμόσχευσης οργάνων με τη σημασία που του αξίζει. Για το λόγο αυτόν οφείλουμε κατ' αρχάς να δώσουμε έμφαση στην αχίλλειο πτέρνα του συστήματος, ενδυναμώνοντας τις ίδιες τις υγειονομικές δομές, στις οποίες γίνεται η διαδικασία της δωρεάς και της μεταμόσχευσης και ξεκινώντας από την αξιοποίηση των δυνητικών δωτών μέσα από τις εντατικές. Γι' αυτό θα πρέπει να προχωρήσει άμεσα η πλήρης στελέχωση του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων και η λειτουργία της διοίκησής του, σύμφωνα με τη δέσμευση του Υπουργού Υγείας -και εγώ θα ήθελα να καταθέσω και την προσωπική μου υποστήριξη στην επιλογή του προσώπου του Προέδρου του Οργανισμού αυτού- καθώς και η λειτουργία στην πράξη των προβλέψεων περί των συντονιστών μεταμοσχεύσεων.

Επίσης, οφείλει η Κυβέρνηση να κινηθεί άμεσα με οργάνωση και σχεδιασμό στον τομέα της ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης -όπου πιστεύω ότι συμπυκνώνεται όλο το πρόβλημα του ζητήματος αυτού- μέσα από την εκπόνηση ετήσιου στρατηγικού σχεδίου, που θα προτείνεται ίσως από τον ΕΟΜ προς το Υπουργείο Υγείας, το οποίο όμως Υπουργείο θα πρέπει να συνεργάζεται και να ελέγχει και την αποτελεσματικότητά του.

Πιστεύω, επίσης, ότι θα μπορούσε ένα δίκτυο οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών -μη κυβερνητικών οργανώσεων- προαιρετικά να συμμετέχει στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση μιας τέτοιας προσπάθειας.

Επίσης, είναι σαφές ότι τέτοιες πρωτοβουλίες ενημέρωσης θα πρέπει κατ' εξοχήν και κυρίως να σχεδιαστούν για τα σχολεία, για τους μαθητές της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δεδομένου ότι εκεί είναι η ηλικία και οι φάσεις ζωής του ανθρώπου όπου διαμορφώνεται το άτομο και επηρεάζεται κατά μέγιστο λόγο ως προς τις επιλογές μετέπειτα στην ενήλικη ζωή του. Μόνο έτσι πιστεύω ότι μπορούμε να δημιουργήσουμε τις στέρεες βάσεις και προϋποθέσεις για την ενίσχυση της εθελοντικής δέσμευσης αλλά και της διεύρυνσης του κύκλου των δωρητών ζωής σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας μας, πράγμα το οποίο πιστεύω ότι είναι ο στόχος μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ευγενία Τσουμάνη Σπέντζα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ, κ. Κωνσταντίνος Γεϊτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η σημερινή μας συνεδρίαση είναι η έμπρακτη, ψύχραιμη, συνετή και αποφασιστική απάντηση σ' εκείνους τους ακραίους κύκλους που, εκμεταλλευόμενοι τις κινητοποιήσεις αλλά και τις διαμαρτυρίες των πολιτών, έχουν βάλει ως στόχο το Κοινοβούλιο και την ίδια τη δημοκρατία. Είμαι βέβαιος πως ο ελληνικός λαός παραμένει στην πλειοψηφία του ψύχραιμος, έτοιμος και αποφασισμένος να προστατεύσει τους δημοκρατικούς θεσμούς, την ομαλή και ανοδική πορεία της χώρας.

Ήμουν υποχρεωμένος να κάνω αυτήν την εισαγωγή στη σημερινή συνεδρίαση που γίνεται σε μία μέρα με βαρύ το κλίμα, με προσπάθειες αποκλεισμού του Κοινοβουλίου και με προσπάθειες βίας από ακραία στοιχεία, βαιοπραγιών και προπηλακισμών απέναντι σε Βουλευτές.

Έρχομαι τώρα στο νομοσχέδιο. Όπως είπα και χθες επί της αρχής, είναι μία σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και του συγκεκριμένου Υπουργείου γιατί, παρά τη δυναμική που δημιουργήθηκε από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 σε σχέση με το θέμα των μεταμοσχεύσεων, σήμερα τα πράγματα δεν είναι καθόλου καλά. Η δυναμική αυτή ανακόπηκε. Η χώρα μας συγκρινόμενη με τις ευρωπαϊκές χώρες είναι πολύ πίσω στα θέματα δωρεάς οργάνων και μεταμόσχευσης. Αν τη συγκρίνουμε με τις χώρες της Ιβηρικής, την Ισπανία και την Πορτογαλία, είμαστε περίπου στο 1/3. Άρα χρειαζόμαστε από τη μία μεριά να δώσουμε μία νέα δυναμική σ' όλο αυτό το κίνημα της δωρεάς οργάνων και των μεταμοσχεύσεων. Και προς αυτήν την κατεύθυνση ήταν απαραίτητα στοιχεία ο εκσυγχρονισμός του θεσμικού πλαισίου, η εναρμόνιση με το Κοινοτικό Δίκαιο -έχει μεσολαβήσει η οδηγία 53/2010- αλλά και η συμπλήρωση στο θεσμικό πλαίσιο όσον αφορά ιδιαίτερα τα θέματα που αφορούν τη δωρεά και μεταμόσχευση ιστών και κυττάρων, συμπεριλαμβανομένων και των βλαστοκυττάρων. Το νομοσχέδιο, λοιπόν, έρχεται να καλύψει αυτές τις ανάγκες και είναι προς έπαινο του Υπουργείου και της ηγεσίας του Υπουργείου όλη αυτή η πρωτοβουλία.

Χθες στην ομιλία μου επί της αρχής αναφέρθηκα σε ορισμένες διατάξεις για τις οποίες είδα ότι έγινε πολλή συζήτηση στην επιτροπή και εδώ στην Ολομέλεια και τις οποίες πρέπει να προσέξουμε ιδιαίτερα. Χαίρομαι διότι ο Υπουργός έλαβε υπ' όψιν του τη συζήτηση, είχε ευήκοον ους και σε ορισμένες περιπτώσεις προχώρησε σε βελτιωτικές τροποποιήσεις.

Ποιος είναι ο στόχος μ' όλη αυτήν την παρέμβαση; Να διευρύνουμε τη βάση των δωρητών. Αυτό σημαίνει αλλαγές που έγιναν όπως με το άρθρο 8 για τη διεύρυνση του συγγενικού κύκλου και την επέκταση στους ανθρώπους που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης, όπου πολύ σωστά μπήκαν τα τρία χρόνια, γιατί εκεί πρέπει να αποδειχθεί ότι είναι πραγματική η σχέση. Αλλά και στη συναισθηματική σύνδεση δότη και λήπτη.

Κυρίες Υπουργέ, επαναλαμβάνω την παρατήρησή μου ότι παρ' όλο που εδώ υπάρχει η δικλίδα της δικαστικής απόφασης. Εγώ τουλάχιστον δεν είμαι νομικός, εσείς είστε, έχουμε κάνει και οι δύο Υπουργοί Υγείας, αλλά εσείς είστε νομικός, εγώ είμαι μηχανικός. Δεν ξέρω πώς ένα δικαστήριο μπορεί με ασφάλεια να αποφανθεί σε ζητήματα προσωπικών σχέσεων. Θα μου πείτε ότι μπορεί να το κάνει. Μπορεί να έχει πραγματογνώμονες αυτά είναι παραδείγματα χάριν θέματα κοινωνικών λειτουργιών ή μπορεί να χρησιμοποιήσει ειδικούς επιστήμονες, αλλά, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να προσέξουμε μήπως έχουμε παρέκκλιση προς εκμετάλλευση και εμπορία.

Όσον αφορά στην τεκμαιρόμενη συναίνεση, εμένα τουλάχιστον με καλύπτει η τροποποίηση. Είπα χθες ότι είναι ένα βήμα με ρίσκο. Αυτό το βήμα, όπου έχει γίνει σε άλλες χώρες, στις περισσότερες περιπτώσεις -παρά την εικαζόμενη συναίνεση- ζητείται και επιδιώκεται η συγκατάθεση των ασθενών. Έτσι εξέφρασα χθες ορισμένες επιφυλάξεις.

Με ρωτήσατε, κύριε Υπουργέ, τι πρέπει να γίνει. Σας είπα ότι

μπορούσαμε να μείνουμε στην παλιά διάταξη και να επιχειρήσουμε τη συστηματική ενημέρωση των πολιτών και την καταγραφή, τη διεύρυνση της λίστας των δωρητών οργάνων σε περιπτώσεις όπως κατά την έκδοση ταυτότητας ή κατά την απογραφή κ.λπ.. Κάνατε μία τροποποίηση η οποία εμένα με καλύπτει, δηλαδή δώσατε δύο χρόνια μέχρι τον Ιούνιο του 2013. Έτσι έχουμε ένα περιθώριο τουλάχιστον να καλύψουμε το θέμα της πληροφόρησης, το θέμα της ενημέρωσης. Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι αυτό είναι μία βελτίωση.

Πέραν αυτών, θέλω να πω ότι για μένα –όπως και για σας, κύριε Υπουργέ- «κλειδί» σ' όλη αυτήν την υπόθεση είναι οι συντονιστές μεταμοσχεύσεων. Χαίρομαι διότι για τους συντονιστές προβλέπονται οργανικές θέσεις στον ΕΟΜ και στα νοσοκομεία που έχουν ΜΕΘ και αυτό είναι καλό. Προβλέπεται, επίσης, και πιστοποιητικό ειδικής εκπαίδευσης και για τους συντονιστές μεταμοσχεύσεων και για όλους τους λειτουργούς υγείας –που μπορεί να είναι και γιατροί, νοσηλεύτες- που εμπλέκονται σ' όλη αυτήν την αλυσίδα κινήσεων που απαιτεί η μεταμόσχευση. Προβλέπεται, δηλαδή, να εκπαιδεύονται και, επομένως, αυτό είναι θετικό.

Θα τελειώσω μέσα στο χρόνο μου λέγοντας ότι με καλύπτει επίσης το θέμα των ποινικών κυρώσεων και ιδιαίτερα της επιβαρυντικής περίπτωσης γιατρών. Με την τροποποίηση ορθώς συμπληρώνεται ότι για τους γιατρούς, εάν καταδικάζονται για παράβαση των συγκεκριμένων άρθρων, άρα είναι μπλεγμένοι σε εμπορία, υπάρχει ισόβια αφαίρεση αδείας προφανώς και του ιατρού. Κλείνει και το ιατρείο στην προκειμένη περίπτωση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι εννοείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αφαιρείται η άδεια άσκησης επαγγέλματος. Έχει ιατρείο ο γιατρός τότε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι. Μήπως λέτε κάτι που δεν ξέρω; Μήπως πρέπει να κάνουμε μνεία και σ' αυτό που λέτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν το ξέρω.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι. Η αφαίρεση αδείας απαγορεύει. Δεν μπορεί να κάνει ιατρική...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Απλώς εγώ το τονίζω για να καταγραφεί ότι σημαίνει...

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν μπορεί να κάνει ιατρική εγχείριση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ακριβώς.

Επίσης, θεωρώ θετικό για τις επιβαρυντικές περιπτώσεις όσον αφορά τις ποινικές κυρώσεις για τους γιατρούς και σε περίπτωση παράβασης των όρων που διέπουν τη λειτουργία των τραπεζών ιστών και κυττάρων.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι και με τις βελτιώσεις που έγιναν μέχρι και πρόσφατα από τον Υπουργό, διαμορφώνεται ένα σύγχρονο και πλήρως θεσμικό πλαίσιο.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, όπως λέω κάθε φορά απ' αυτό το βήμα και επειδή έχω και την εμπειρία του Υπουργού, καλοί είναι οι νόμοι, όμως και οι καλύτεροι νόμοι δεν προσφέρουν τίποτα αν δεν εφαρμόζονται. Άρα εκεί που θα κριθείτε κι εσείς και ο νόμος και ο κάθε νόμος είναι στην εφαρμογή του και σε τέτοιες περιπτώσεις καλό είναι οι νόμοι να συνοδεύονται από ένα επιχειρησιακό σχέδιο εφαρμογής, για να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Παρακαλείται ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας, να λάβει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σήμερα είναι μία δύσκολη μέρα για όλους. Κι εγώ, όπως και όλοι οι συνάδελφοι, πιστεύω πως ονειρευθήκαμε, όταν αποφασίσαμε να μπούμε στο Κοινοβούλιο, ότι θα μπαίναμε περπατώντας, χωρίς να αισθανόμαστε την ανάγκη να είμαστε υπό την προστασία μέτρων ασφαλείας.

Δυστυχώς, όμως, σήμερα υπάρχει μία δεινή και οδυνηρή

πραγματικότητα έξω από το Κοινοβούλιο. Η κοινωνία είναι στους δρόμους. Κι όσο κι αν θέλουμε να ερμηνεύουμε –γιατί καμμία φορά, κύριε Πρόεδρε, η ερμηνεία οδηγεί και σε παρερμηνεία- τη δεινή πραγματικότητα, εάν δεν κατανοήσουμε ως πολιτικό προσωπικό αυτής της χώρας το τι συμβαίνει μέσα στην ελληνική κοινωνία, τότε ιστορικά θα βρεθούμε εκτός τόπου και χρόνου, ανήμποροι και ανίκανοι να συγχρονιστούμε με αυτό που συντελείται μέσα στην κοινωνία.

Είτε ορθόδοξα είτε ανορθόδοξα είτε ορθόγραφα είτε ανορθόγραφα υπάρχει μία πραγματικότητα για την οποία έχει πολύ μεγάλη ευθύνη και το πολιτικό προσωπικό της χώρας τα τελευταία χρόνια διαχρονικά.

Άκουσα με πολλή προσοχή τον κύριο Υπουργό που μίλησε για δημαγωγία. Ναι, μπορεί να πει κανείς ότι υπάρχουν και τέτοια φαινόμενα. Μπορούμε, όμως, να κοιτάμε πρόσωπο με πρόσωπο, κύριε Υπουργέ, την κοινωνία, τους ανθρώπους όταν μας ρωτούν αν αυτήν τη στιγμή τα βάρη κατανέμονται δικαίως στην ελληνική κοινωνία;

Η φοροδιαφυγή, που είναι ένα δείγμα αδικίας εις βάρος του λαού, έχει φτάσει σε ένα τέτοιο σημείο περιορισμού που μπορούμε να πούμε ότι πράγματι μπορούμε να αισθανόμαστε ήρεμα και ψύχραιμα ως άνθρωποι και μέλη αυτής της κοινωνίας;

Η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία –και οφείλουν να το γνωρίζουν όλοι- είναι ένα πολίτευμα με αρκετές αδυναμίες αλλά και πολλά συγκριτικά πλεονεκτήματα. Δεν υπάρχει άλλο πολίτευμα το οποίο να μπορεί να την υποκαταστήσει, τουλάχιστον μέχρι τα σημερινά δεδομένα.

Ωστόσο, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πολλές αδυναμίες και του δικού μας Κοινοβουλίου. Διότι κάτω από την ανοχή του κοινοβουλευτικού προσωπικού, κάτω από τη λογική των κομματικών πειθαρχιών που στραγγάλισε την πολιτική φαιά ουσία της πολιτικής μας ζωής, ανεχτήκαμε παρεμβάσεις της εκτελεστικής εξουσίας, που περιόρισαν σε μεγάλο βαθμό την κοινοβουλευτική δραστηριότητα. Δεκάδες εκατοντάδες προεδρικά διατάγματα χωρίς τον έλεγχο του Κοινοβουλίου, χιλιάδες υπουργικές αποφάσεις, που ποτέ δεν εξετέλεσθησαν γιατί δεν υπήρξε στον Κανονισμό της Βουλής όρος που να όριζε χρονικό ορίζοντα σε κάθε Υπουργό, προκειμένου να υλοποιήσει την έκδοση και των διαταγμάτων που προέβλεπαν οι νόμοι που έφερνε για ψήφιση στη Βουλή και οι αποφάσεις.

Γιατί δεν μπορέσαμε, κύριε Πρόεδρε, μέχρι σήμερα να συνδέσουμε την αντικειμενική αξία της παρουσίας ενός Βουλευτή κατά το χρόνο της βουλευτικής του περιόδου με το δηλωμένο εισόδημά του, για να σταματήσει αυτός ο λαϊκισμός εις βάρος των Βουλευτών; Γιατί να έχουμε Βουλευτές που υποκριτικά λειτουργώντας, βάλλουν κατά του κοινοβουλευτισμού και των Βουλευτών;

Βέβαια, κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν είμαι υιός Πρωθυπουργού, όπως ο κ. Μητσοτάκης, ούτε δοτός Υπουργός, όπως ο κ. Δρούτσας. Είμαι ένας επαρχιώτης Βουλευτής που κάτω από δύσκολες συνθήκες ασκώ αυτό το λειτουργήμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπράβο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Και το υπηρετώ με την ψυχή μου!

Ας έρθουν, λοιπόν, αυτοί οι κύριοι να το ασκήσουν στην πατρίδα μου και σε κάθε επαρχία και τότε να παραιτηθώ από αυτήν την ιδιότητα, γιατί δεν είμαι άξιος ενδεχομένως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπράβο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτά ήθελα να καταθέσω σε ό,τι αφορά τα γεγονότα που διαδραματίζονται.

Θα σας πρότεινα και κάτι ακόμη: Πρέπει να βρούμε έναν τρόπο να συνομιλήσουμε με τους ανθρώπους της πλατείας. Έλληνες είναι, με όποιες ιδιαιτερότητες, με όποιες ακρότητες. Δεν βρίσκονται, όμως, σε παραλογισμό. Βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης. Και καμιά φορά, κύριε Πρόεδρε, όλοι μας, μα όλοι μας, στο θυμό μας ξεφεύγουμε και από τα όρια της λογικής.

Ας επιδείξουμε αυτήν την κατανόηση κι ας ανοίξουμε ένα διάλογο. Διότι μόνο με αυτόν τον τρόπο θα πείσουμε την κοινωνία ότι είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε υπερβάσεις.

Ακόμη, να τολμήσουμε και η επόμενη Βουλή να είναι είτε αναθεωρητική είτε συντακτική. Να αποκόψουμε, αν θέλετε, την ιδιό-

τητα του Βουλευτή με τον Υπουργό. Όταν ο Βουλευτής γίνεται Υπουργός, να χάνει τη βουλευτική του ιδιότητα. Να συζητήσουμε πάνω στο τραπέζι, να βάλουμε μία σειρά από τέτοια ζητήματα, για να πειστεί ο κόσμος ότι είμαστε πραγματικά έτοιμοι, ικανοί και αποφασισμένοι να κάνουμε έναν τόσο ανοικτό και τολμηρό διάλογο.

Μπαίνω, κύριε Πρόεδρε, στη συζήτηση του σημερινού νομοσχεδίου. «Ως χαρίεν άνθρωπος, όταν άνθρωπος ή». Με αυτές τις λέξεις η αρχαία σκέψη προσπάθησε να αποτυπώσει την αξία και την αυταξία της ανθρώπινης ύπαρξης, της ανθρώπινης ψυχής, της ανθρωπίνης προσωπικότητας.

Το Υπουργείο Αλληλεγγύης εισήγαγε σήμερα ένα σχέδιο νόμου που έχει να κάνει με αυτό που λέμε «ανθρώπινη στάση ζωής». Διότι οφείλουμε, κύριε Πρόεδρε, σε αυτά τα δύσκολα χρόνια, τα χρόνια του εγωπαθισμού, του εγωτισμού, όπου το υπερτροφικό εγώ της εποχής μας υπέταξε το ανθρώπινο και πανανθρώπινο εμείς, να αφουγκραστούμε τον πόνο εκείνων των συνανθρώπων μας που βιώνουν το μαρτύριο της αιμοκάθαρσης. Και είναι χιλιάδες άνθρωποι αυτοί, κύριε Πρόεδρε.

Και δεν είναι μόνο ο ανθρωπίνος πόνος αυτής της κατηγορίας των ανθρώπων, κύριε Πρόεδρε. Είναι και τα συμφέροντα όλων αυτών που διακινούν τα περίφημα φίλτρα της αιμοκάθαρσης. Και πολλές φορές αυτά τα συμφέροντα επιδρούν και στις πολιτικές αποφάσεις. Αυτή είναι η αλήθεια! Γι' αυτό και δεν τολμούμε πολλές φορές να έρθουμε και σε ρήξη με την προκατάληψη που αποτελεί το μεγαλύτερο τοίχος για την πρόοδο μιας κοινωνίας, για να μπορέσουμε πραγματικά να φέρουμε το φως της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής δικαιοσύνης μέσα στην κοινωνία.

Κύριε Υπουργέ, διαφωνώ με την παράταση που δόθηκε, διότι το κεντρικό νόημα αυτού του νομοσχεδίου είναι η εικαζόμενη συναίνεση. Είστε συνταγματολόγος. Μάλιστα, πολύ αξιόλογος συνταγματολόγος. Σας ερωτώ, λοιπόν, εγώ, ένας απλός δικηγόρος: Είναι πιο σημαντικό να αποφασίζουν οι συγγενείς μου όταν εγώ βρισκόμαι σε αδυναμία να αποφασίσω για τον εαυτό μου ή σήμερα, όντας σε αυτήν τη θέση, να μπορώ να αποφασίσω και να πω στην πολιτεία: «Δεν θέλω, κύριοι, να δοθούν τα όργανά μου»;

Εγώ πιστεύω ότι έχει μεγαλύτερη και νομική αξία στο πλαίσιο του νομικού μας πολιτισμού, η δυνατότητα να αποφασίζω εν ζωή, έχοντας σε πλήρη λειτουργία την προσωπικότητά μου, και όχι να αποφασίζουν οι συγγενείς μου με βάση το τι διέπει την ψυχή τους, το μυαλό τους, πόσο συντηρητικά ή προοδευτικά βλέπουν, σε ό,τι αφορά αυτό το ζήτημα, τα πράγματα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η παράταση που δίνετε είναι υπερβολική, κύριε Υπουργέ. Θα μπορούσατε να δώσετε έξι μήνες. Δεν είμαστε σε μία εποχή που η ενημέρωση χωλαίνει τόσο πολύ και δεν φτάνει τόσο εύκολα στον πολίτη. Όλοι σήμερα οι Έλληνες πολίτες ξέρουν ότι συζητούμε αυτό το σχέδιο νόμου.

Όλοι οι Έλληνες πολίτες, κύριε Πρόεδρε, γνωρίζουν αυτούς τους μήνες ότι υπάρχει στη Βουλή ένα τέτοιο σχέδιο νόμου.

Στο κάτω-κάτω, κύριε Υπουργέ, υπάρχει μια διάταξη στον πρώτο νόμο για τη ραδιοτηλεόραση, όπου θα μπορούσατε να προβάλλετε αυτήν την αξία της δωρεάς οργάνων σώματος μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Επιτέλους, κύριε Πρόεδρε, αυτό το Κοινοβούλιο αυτούς τους κυρίους, τους απάλλαξε από το 20% για δύο χρόνια. Η περίφημη EPT των μεγάλων αμαρτημάτων ποτέ μέχρι σήμερα δεν οργάνωσε έναν τρόπο προβολής τέτοιων ζητημάτων που, πραγματικά, ανεβάζουν τις αξίες της ανθρώπινης ύπαρξης, των ανθρωπίνων σχέσεων για να μπορέσουμε να πεύσουμε την κοινωνία.

Ως μέλος της εκκλησίας, καλώ την εκκλησία να δείξει τη συμπεριφορά που επέδειξε ο ιδρυτής της και να απαλλαγεί από προκαταλήψεις που τη στέλνουν στο περιθώριο των κοινωνικών προβλημάτων, να πλησιάσει αυτήν την προσπάθεια και να την πάρει πάνω της, γιατί έτσι η ελληνική ορθόδοξη Εκκλησία πραγματικά, θα αποδείξει ότι είναι κοντά στον πραγματικό πόνο του ανθρώπου. Διότι δεν είναι λογική να καλλιεργούμε το αίσθημα ή την αντίληψη στο πλαίσιο του αρτιμελικού ρατσισμού να πάρουμε μαζί τα κομμάτια μας για να τα πάμε στον άλλο κόσμο. Όταν δίνουμε ζωή στο συνάνθρωπο, εκεί δείχνουμε πραγματικά, ότι πιστεύουμε σε πανανθρώπινες αξίες.

Δύο λόγια τώρα για τους επιστήμονες. Έλεγε ο ιερός Πλάτων, κύριε Πρόεδρε: «Πάσα γαρ επιστήμη χωριζομένη αρετής, πανουργία και ού σοφία ει». Οι επιστήμονες, λοιπόν, που θα αναλάβουν αυτό το σημαντικό έργο θα πρέπει, πραγματικά, να τηρούν τον όρκο του Ιπποκράτη για να μην δίνουν το περιθώριο σε κανέναν να ασχημονεί γι' αυτήν την υψηλής αξίας και σημασίας ανθρωπινή πρωτοβουλία, όπως είναι η δωρεά οργάνων σώματος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Κουρουμπλή.

Παρακαλείται ο κ. Μάριος Σαλμάς, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας επίσης, να λάβει το λόγο. Ελπίζω να συγκεντρώσετε την επιχειρηματολογία σας επί του νομοσχεδίου περισσότερο, κύριε Σαλμά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που μου κάνατε αυτήν την υπόδειξη. Πραγματικά, δεν είχα διάθεση να δαπανήσω πολύτιμο χρόνο, αλλά να αναδείξω τις ευθύνες που έχει η σημερινή ηγεσία του Υπουργείου Υγείας για την κατάντια που έφτασε τη χώρα.

Κατ' αρχάς, αναρωτήθηκε ο κύριος Υπουργός γιατί ο κόσμος είναι απ' έξω. Βεβαίως, είναι απ' έξω γιατί...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ αναρωτήθηκα;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Δεν θέλω να με διακόπτει, κύριε Πρόεδρε. Το κάνει πάντα. Σας παρακαλώ, προστατεύστε με.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ λέω την άποψή μου...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Είναι Υπουργός τόσα χρόνια και πρέπει να αυτοσυγκρατείται. Εκφέρω πολιτικό λόγο. Σας παρακαλώ, μην το επιτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Υπουργέ, μην διακόπτετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να είστε ακριβής, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θα του σημειώσουμε στην απάντησή μας την ανακρίβεια.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Πολύ ακριβής, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι ανακρίβης, όμως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, μην διακόπτουμε, όμως.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, δεν θα έπρεπε να κάθαστε στο σθερνο εάν είχατε αξιοπρέπεια και σεβασμό στην υπόσχεσή σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχω αξιοπρέπεια και φεύγω όσο είστε εκεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Σαλμά, σας παρακαλώ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Μα, δεν με αφήνει, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Σαλμά, πρώτον, όχι οξείες εκφράσεις...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Έπρεπε, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεύτερον, το ζήτημα των διακοπών, θα το χειριστώ εγώ.

Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ο κύριος Υπουργός, είχε δεσμευτεί όταν ανέλαβε την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και είχε βάλει πολύ χαμηλά τον πήχη, λέγοντας ότι: «Εγώ θα παρατηθώ εάν μέχρι 31 Μαρτίου» -το είπε και ο κ. Τζηκαλάγιας, είναι γνωστό σ' όλους- «δεν έχω επιτύχει...»

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Η Κυβέρνηση αποχώρησε, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Δεν πειράζει. Δεν μπορεί να ακούει την αλήθεια και ιδιαίτερα όταν είναι συγκεκριμένη.

Είπε ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, ότι εγώ θα παρατηθώ 31 Δεκεμβρίου, εάν δεν πετύχω τρεις στόχους. Δηλαδή, να λειτουργούν τα μηχανογραφικά σ' όλα τα νοσοκομεία, να λειτουργούν τα διπλογραφικά σ' όλα τα νοσοκομεία και να κάνω την καταγραφή της ακίνητης περιουσίας σε ηλεκτρονική μορφή. Τόσο χα-

μηλά έθεσε το στόχο.

Σας λέω, λοιπόν, σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα συστήματα στα νοσοκομεία δεν λειτουργούν μεταξύ τους, δεν υπάρχει διαλειτουργικότητα στα μηχανογραφικά των νοσοκομείων. Τα νοσοκομεία που είναι μηχανογραφημένα, είναι αυτά που ήταν από την προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτό που είχε δεσμευτεί ώστε ένας ασθενής, όταν μπορεί να νοσηλευτεί σήμερα στο ΚΑΤ για μια ασθένεια και μετά από έξι μήνες πάει στο Ασκληπιείο Βούλας να βρίσκουν στον υπολογιστή το ιστορικό του από το ΚΑΤ –αυτή είναι η διαλειτουργικότητα των συστημάτων- δεν επετεύχθη. Όσον αφορά για την επίτευξη των συστημάτων διπλογραφικού συστήματος ο διαγνωσμός είναι ακόμη σε εξέλιξη και ούτε αυτό εφαρμόστηκε.

Να θυμηθούμε τι άλλο είπε τότε η Κυβέρνηση; Φάγαμε ένα χρόνο να λεί για τις μονάδες εντατικής θεραπείας που άνοιξαν ογδόντα εννιά, αλλά τελικά ήταν τριάντα δύο και σήμερα είναι οι μισές.

Φάγαμε ένα χρόνο να λεί ο Πρωθυπουργός, τότε ότι θα προσλάβουμε τρεις και τρεις χιλιάδες, έξι χιλιάδες νοσηλευτές, όπου ξαφνικά όλα ξεχάστηκαν και δεν προσελήφθη κανείς.

Είχε δεσμευτεί ο Υπουργός, ότι μέχρι τέλος του 2010, δεν θα υπάρχει ούτε ένας προμηθευτής με ένα ευρώ απλήρωτο, αλλά σήμερα ξεχνά ότι χρωστά ένα δισεκατομμύριο ευρώ στους προμηθευτές από το τελευταίο τετράμηνο του 2010.

Και βεβαίως, αν δει κανείς και την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, που υποτίθεται θα ήταν έτοιμη και με βάση το μνημόνιο στο τέλος του 2010, ας μας πει σήμερα ότι είναι σε θέση τα ασφαλιστικά ταμεία ή ο ΕΟΠ να εφαρμόζει σ' όλα τα ταμεία ηλεκτρονική συνταγογράφηση.

Βεβαίως, θα σας πω και κάτι άλλο γιατί χθες στην επιτροπή, επικαλέστηκε τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης από την Κυβέρνηση, προσπαθώντας να οικειοποιηθεί τη δουλειά που έκανε η κ. Κατσέλη στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και για το φάρμακο είναι η σημερινή τροπολογία, η τιμή του φαρμάκου, η δαπάνη των ασφαλιστικών ταμείων καθορίζεται από την τιμή, τον όγκο συνταγών και την έκπτωση των ταμείων.

Τον όγκο των συνταγών τον ορίζει το Υπουργείο Εργασίας. Όταν ήταν ο κ. Λοβέρδος στο Υπουργείο Εργασίας, δεν έκανε απολύτως τίποτα για να ελέγξει τον όγκο των συνταγών. Η τιμή του φαρμάκου καθορίζονταν στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Τότε, η κ. Κατσέλη μείωσε τις τιμές, γι' αυτό μειώθηκε η φαρμακευτική δαπάνη.

Βεβαίως, η αποζημίωση είναι υπόθεση του Υπουργείου Υγείας, που είναι η εφαρμογή της λίστας φαρμάκων, που το ΠΑΣΟΚ είχε υποσχεθεί προεκλογικά, είκοσι ένα μήνες μετά δεν έχει βάλει τη λίστα. Όπως ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το νομοσχέδιο προσπάθησε ο Υπουργός, να φέρει μια νομοθετική ρύθμιση για το φάρμακο που δεν θα ωφελούνταν τα ασφαλιστικά ταμεία, όσο κι αν εφαρμόζονταν η νομοθεσία που η ίδια η Κυβέρνηση, θεσμοθέτησε με κανονιστικές πράξεις και νομοθεσίες.

Συγκεκριμένα, ο κ. Λοβέρδος, έφερε μια τροπολογία την Παρασκευή το απόγευμα, που αφορούσε την εφαρμογή της λίστας. Μ' αυτήν την τροπολογία λοιπόν, που ήθελε να τη φέρει στην Ολομέλεια, παρέκαμψε την επιτροπή και τις δύο εβδομάδες, με το άρθρο 41 όλοι οι Βουλευτές από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης –προς τιμήν τους- τον ανάγκασαν με υποτιμητική διαδικασία γι' αυτόν και ήρθε χθες να το συζητήσει. Μόλις, μπήκε Τρίτη πρωί στην Αίθουσα λέει: «Πριν ξεκινήσετε, παίρνω πίσω τις δύο γραμμές. Διαγράψτε ότι ο Υπουργός μπορεί με πλαφόν να καθορίζει την έκπτωση, το rebate των φαρμακευτικών εταιρειών στα ταμεία.»

Ξέρετε τι ήταν αυτές οι δύο γραμμές που κέρδισε η Βουλή; Ορίστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δούλεψα τρεις μέρες. Με τη λίστα που έβαλε αυτή η Κυβέρνηση τον Ιανουάριο του 2010, έλεγε: Με κοινή υπουργική απόφαση θα εξειδικευτούν τα κριτήρια. Ορίστε, καταθέτω, 12 Απριλίου του 2010, πράγματι, οι τρεις Υπουργοί, Ξενογιαννακοπούλου, Λοβέρδος και Κατσέλη, βγάζουν τα κριτήρια της λίστας. Και περίμενε κανείς το Μάιο του 2010, να εκδοθεί η λίστα φαρμάκων, που κατά τον κ. Παπανδρέου, τον Πρωθυπουργό, αλλά και την ηγεσία του Υπουργείου,

σημαίνει εξοικονόμηση χρημάτων για τα ασφαλιστικά ταμεία. Περίμενε κανείς το Μάιο ότι θα μπει η λίστα, αντί αυτού τον Ιανουάριο του 2011, ορίστε, καινούργια κοινή υπουργική απόφαση, εννέα μήνες μετά, βγαίνουν καινούργια κριτήρια στη λίστα.

Περιμένει κανείς το Φλεβάρη του 2011, να μπει η λίστα και ορίστε η σημερινή τροπολογία, πέντε μήνες μετά. Ξέρετε τι λείει; Λείει ότι ο Υπουργός, θα μπορεί -για να ξεγελάσει την τρόικα το έκανε- με δική του απόφαση να καθορίζει τα κριτήρια. Μα, αφού είχαμε φτάσει στα κριτήρια δύο φορές, γιατί δεν εφαρμόζε τη λίστα;

Η ρύθμιση αυτή που έβαλε για το πλαφόν, ξέρετε τι ήταν; Ορίστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έκανα την ταξινόμηση των ομάδων -είναι τεχνικά θέματα, αλλά αξίζει να τα πούμε σήμερα γιατί ο κόσμος είναι απ' έξω- έβαλα σ' ένα καλάθι, όπως είναι η λίστα, τα κλάστες, σύμφωνα με το ATC4 -τα οποία θα καταθέσω στη Βουλή- πως θα έβγαине η τιμή αναφοράς για όλες τις στατίνες που ρίχνουν τη χοληστερίνη, που είναι 400 εκατομμύρια ευρώ φαρμακευτική δαπάνη, μ' αυτό που έφερνε ο Υπουργός και πως θα ήταν πριν;

Δείτε, λοιπόν, μ' αυτές τις δύο γραμμές, που ο Υπουργός έφερνε, τι συνέβαινε. Η τιμή αναφοράς, λοιπόν, σ' αυτό το καλάθι των στατινών ήταν εδώ που βλέπετε. Το φάρμακο αυτό, ας πούμε το Crestor, θα αποζημιωνόταν με τη ρύθμιση Λοβέρδου, 219% φορές πάνω από το μέσο όρο, από την τιμή αναφοράς.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Σαλμάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Βέβαια ο κ. Λοβέρδος δεν θα ήταν εδώ Υπουργός, όταν θα μετρούσανε την επίπτωση αυτής της ρύθμισης στη φαρμακευτική δαπάνη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Άρα με αυτές τις δύο γραμμούλες που πήρε, αντί να ζητήσει συγγνώμη από τους Βουλευτές και να πει, εντάξει, μπορεί να ήταν λάθος, ήρθε να εκβιάσει κι από πάνω. Τι να εκβιάσει; Να εκβιάσει, λέγοντας: «Α, μου κάνετε κριτική, θα φέρω εξεταστική επιτροπή για την προηγούμενη πενταετία». Και όταν του είπαμε «φερ' την», εξαφανίστηκε. «Θα το σκεφτώ». Κάθε φορά δηλαδή που του κάνουμε κριτική, επικαλείται έναν εκβιασμό, λες και είναι δικό του τσιφλίκι το Υπουργείο. Και εάν ξέρει κάτι, δεν το λέει δημόσια, δεν το πάει στη δικαιοσύνη, αλλά το έχει για να εκβιάζει κατά περίπτωση όποιον τολμά να του κάνει αντιπαράθεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, ολοκληρώνω. Σας πληροφορώ ότι σε όλους έδωσαν χρόνο δύο λεπτά πιο πολύ. Εγώ ένα λεπτό ζητώ μόνο, για να τελειώσω το συλλογισμό μου.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα του Υπουργού είναι ότι νομοθετεί για μετά από δύο χρόνια. Τόσο σοβαρή νομοθεσία κάνει. Για τον ΕΟΠΥ τον έφτιαξαν να λειτουργήσει από 1-1-2012. Σήμερα για το νομοσχέδιο που το βασικό είναι η εικαζόμενη συναίνεση, λείει από 2013. Και ποιος σας είπε ότι θα είναι Υπουργός ή ότι ο επόμενος Υπουργός θα συμφωνεί; Άρα, είναι μία μάταιη νομοθέτηση, έτσι; Είναι απόδειξη.

Επίσης, για το άνοιγμα των επαγγελματιών. Ήμουν εισηγητής της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης στο νομοσχέδιο για το άνοιγμα του επαγγέλματος. Και θυμούμαι, ότι ούτε ένας φορέας δεν αντέδρασε για το άνοιγμα του επαγγέλματος του γιατρού σε εμένα ως εισηγητή. Και ο κ. Παπακωνσταντίνου, όταν τον ρωτήσαμε, είπε όλα ανοίγουν 2 Ιουλίου. Προγραμματίστηκε η αγορά να λειτουργήσει ανταγωνιστικά και σήμερα έρχεται ο Υπουργός, ανάλογα με το ποιος τον πιέζει, αν είναι δικός του Βουλευτής ή όχι, πάει και το κάνει άντε όχι έξι μήνες, τρεις μήνες. Και απ' ό,τι μαθαίνουμε είναι έξω φρενών και ο Υπουργός Οικονομικών που δεν έχει καμμία δουλειά να δώσει καμμία παράταση, εφαρμόζει τους νόμους που ψήφισε η σημερινή Κυβέρνηση. Θέλει απελευθέρωση των επαγγελματιών; Βγάλτε προεδρικό διάταγμα, όχι παρατάσεις. Όλο παρατάσεις, όλο πίσω.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, πρέπει να σας πω ότι από τα θέματα του μνημονίου τα σημαντικότερα δεν τα εφάρμοσε ο κύ-

ριος Υπουργός και κακώς υποδεικνύει στους άλλους συναδέλφους του πώς πρέπει να τηρούν το μνημόνιο. Για παράδειγμα, αν μας πει σήμερα στα νοσοκομεία αν τα generics έχουν φτάσει, ως ποσοστό στο συνολικό συνταγογραφούμενο ποσό των φαρμάκων στο 30%.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, δεν έχουν φθάσει. Ούτε 20%.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Δεν έχουν φθάσει, κύριε Ροντούλη, σωστά, έχετε δίκιο.

Μετά διερωτάται ο κύριος Υπουργός γιατί είναι ο κόσμος απ' έξω και μας βρίζει. Για ρωτήστε τον Υπουργό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πώς προμηθεύονται σήμερα τα νοσοκομεία; Χωρίς διαγωνισμούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε της Βουλής. Χωρίς διαγωνισμούς, με βάση ένα παρατηρητήριο τιμών με απευθείας αναθέσεις και με απευθείας διαπραγματεύσεις. Μου απάντησε ο Υπουργός σε κοινοβουλευτικό μου έλεγχο ότι μόνο το 30% των διαγωνισμών που ήταν για το 2010 ολοκληρώθηκαν στο τέλος του 2010. Και ενώ η κ. Ξενογιαννακοπούλου, προς τιμήν της, λειτούργησε το «Ενιαίο Πρόγραμμα Προμηθειών» κάθε χρόνο, ο σημερινός Υπουργός, το ακύρωσε και δεν προμηθεύει τα νοσοκομεία με αυτόν τον τρόπο. Και εάν σας πει κάποτε ο Υπουργός ότι μειώσαμε τη δαπάνη στα νοσοκομεία, είναι γιατί έχουν σφαιρικό κλειστό προϋπολογισμό πλέον και τους έχουν πει μέχρι εκεί θα δαπανήσετε. Και εάν ρωτήσετε, τι γίνεται; Επιλέγουν οι γιατροί και οι διοικήσεις που θα υπογράψουν και ποια χειρουργεία θα μπουν, ανάλογα με το κόστος της δαπάνης.

Ύστερα απ' όλα αυτά, πρέπει να μην αναρωτιέται ο συγκεκριμένος Υπουργός και να μην ενοχλείται όταν του ασκείται κριτική, διότι εδώ δεν είμαστε τηλεοπτικό κοινό. Και μπορεί ο ίδιος να αφιερώνει δύο ώρες τη μέρα στην τηλεόραση και να μην κάθεται στο Υπουργείο να δουλέψει, για να καταλάβει τι φέρνει ως τροπολογίες στη Βουλή και να μην τις αποσύρει την τελευταία στιγμή, αλλά θα πρέπει να καθίσει να δουλέψει, για να φέρει καλύτερα αποτελέσματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Αθανάσιος Λεβέντης και θα ολοκληρωθεί ο κατάλογος των ομιλητών με τον κ. Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκε και από τον κύριο Υπουργό και από πολλούς ομιλητές, η ιδιαίτερη κατάσταση κάτω από την οποία συνεδριάζει σήμερα η Βουλή. Ασφαλώς, ο κόσμος είναι ξεσηκωμένος, είναι αγανακτισμένος, γιατί δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα με όλα αυτά τα οποία έχουν προηγηθεί και αυτά που, δυστυχώς, επικρέμονται επί της κεφαλής του από εδώ και πέρα. Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν πρέπει να σταματήσει η λειτουργία του Κοινοβουλίου. Είχε σταματήσει κάποτε υπό έκτακτες συνθήκες, βίαιες. Δεν θα πρέπει και σήμερα υπό ειρηνικές συνθήκες να κλείνει το Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο δεν θα πρέπει να είναι υπό απαγόρευση και ασφαλώς, σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να παρατηρούνται φαινόμενα, όπως αυτά αποδοκιμασιών και τέλος πάντων προπηλακισμών εναντίον Βουλευτών, αλλά και υπαλλήλων και άλλων εργαζομένων μέσα στο χώρο της Βουλής ή και όποιων άλλων τυχόν περνούν μέσα απ' αυτό το χώρο. Και ασφαλώς, κανενός είδους προπηλακισμός δεν θα πρέπει να είναι ανεκτός σε οποιοδήποτε επίπεδο και δυστυχώς έχουμε δει πάρα πολλούς τώρα τελευταία.

Επί του νομοσχεδίου τώρα. Είπαμε τις θέσεις μας χθες επί της αρχής ως Δημοκρατική Αριστερά. Επί των άρθρων. Εγώ δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο. Θα πάω σε ορισμένα άρθρα συγκεκριμένα και θα κάνω κάποιες παρατηρήσεις.

Στο άρθρο 8, για το συναισθηματικό δεσμό. Το είπαν και πολλοί άλλοι συνάδελφοι, θα επαναλάβω και εγώ ότι αυτός ο συναισθηματικός δεσμός δεν είναι πάντοτε τόσο ισχυρός και αφήνει περιθώρια για πολλές ενδεχόμενες οικονομικές συναλλαγές. Είναι αυτό γνωστό και γι' αυτό νομίζω ότι εδώ, κύριε Υπουργέ, χρειάζεται μία ιδιαίτερη προσοχή. Δεν μπορεί, λοιπόν, αυτός ο συναισθηματικός δεσμός να είναι κάτι που τέλος πάντων θα πρέπει έτσι με ελαφρά τη καρδιά να γίνεται αποδεκτός.

Στο άρθρο 9, παράγραφος 2, για την εικαζόμενη συναίνεση.

Το είπαμε και χθες. Και σήμερα, κύριε Υπουργέ, βλέπουμε έτσι όπως μετατίθεται στο χρόνο -ύστερα από δύο χρόνια, λέει, συστηματικής ενημέρωσης και πειθούς, υποτίθεται, προς τον ελληνικό λαό θα πειστούν, έτσι ώστε να δίνουν την εικαζόμενη συναίνεση όλοι οι Έλληνες- πάλι θα υπάρξει πρόβλημα. Και το ξέρετε, το επαναλαμβάνω και το είπα και χθες. Όποια εικαζόμενη συναίνεση και εάν έχετε νομοθετικά εξασφαλίσει, εάν οι συγγενείς είναι έξω από το νοσοκομείο κι έχει συμβεί αυτό το τραγικό γεγονός, δεν θα μπορείτε να πάρετε τα όργανα, γιατί θα γίνει κυριολεκτικά μακελειό. Δεν νομίζω, δηλαδή, ότι για αυτές τις συνθήκες μπορεί να προχωρήσουμε, ούτε και το βλέπω λογικό να πούμε, ύστερα από δύο χρόνια θα εφαρμοστεί. Γιατί σωστό είναι να υπάρχει ενημέρωση, να υπάρχουν όλα αυτά τα σχετικά που έχουμε τόσες φορές πει, όσον αφορά την ενημέρωση του ελληνικού λαού και στο συγκεκριμένο αυτό το καίριο θέμα των μεταμοσχεύσεων, αλλά όχι η εικαζόμενη συναίνεση να θεωρείται εκ προοιμίου ως δεδομένη και μάλιστα όταν αυτό απαιτείται ήδη απ' όλους τους Έλληνες και μάλιστα τους νέους. Θα είναι, τέλος πάντων, τραγικό να τους λέμε να σκέφτονται το θάνατο και τι θα κάνουν με τα όργανά τους. Το είπα και χθες, το βλέπω μακάβριο.

Όσον αφορά τώρα τις παραγράφους 5 και 6 για τον εγκεφαλικό θάνατο, κύριε Υπουργέ, εδώ χρειάζεται μία ιδιαίτερη προσοχή. Πρέπει να γίνει κατανοητό τι σημαίνει εγκεφαλικός θάνατος και θα ήθελα απ' αυτήν την άποψη να πω ότι θα πρέπει να ξέρουμε πως λειτουργεί ο εγκέφαλος οι πάντες και φοβάμαι ότι δεν έχουν γνώση όλοι αυτοί που ασχολούνται στις μονάδες εντατικής θεραπείας ή οπουδήποτε αλλού. Ξέβομαι το έργο τους, είναι πολύτιμο, τεράστιο, αλλά ο εγκέφαλος είναι ένα ιδιαίτερο όργανο. Είναι αυτός που κατευθύνει τις λειτουργίες και πρέπει να τον ξέρουν καλά όσοι ασχολούνται. Ο εγκεφαλικός θάνατος έχει πολλές πτυχές. Σήμερα, μάλιστα, με τη βαθειά καταστολή που μπορεί να δώσει κάποιος σε έναν ασθενή, μπορεί να έχει την εντύπωση ότι υπάρχει εγκεφαλικός θάνατος, αν μάλιστα υπάρχει και μυδρίαση. Επομένως, χρειάζεται μεγάλη προσοχή, εξειδίκευση και ειδικά επιτελεία, για να μην υπάρξουν από τη μία ενδεχόμενα λάθη και από την άλλη να μην υπάρξει η καχυποψία στον κόσμο, ότι μεθοδεύεται κατά έναν τρόπο ο εγκεφαλικός θάνατος, γιατί έχουν υπάρξει δυστυχώς άστοχες κινήσεις και είναι δικαιολογημένη αυτή η καχυποψία.

Για το άρθρο 10, την τήρηση της ανωνυμίας. Και βέβαια, θα πρέπει να τηρείται η ανωνυμία, παρότι ότι δεν το βλέπουμε αυτό να γίνεται. Συχνά-πυκνά, όπως ξέρετε τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας αυτό το εκθειάζουν «μεγάλη προσφορά, τεράστια, του Αυστραλού πατέρα», κ.λπ., αλλά βλέπετε η ανωνυμία εδώ πώς παραβιάζεται.

Και σε αυτό συναινούμε και εμείς και βγαίνουμε και εκθειάζουμε αυτήν τη προσφορά. Και βέβαια, πρέπει να τονιστεί, αλλά, εφόσον θέλουμε την ανωνυμία, τότε θα πρέπει να είμαστε πιο προσεκτικοί.

Τώρα, στο άρθρο 13 για την αφαίρεση οργάνων, πραγματοποιείται -λέει- σε οργανισμούς αφαίρεσης που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ή ιδιωτικές κλινικές. Προσοχή, κύριε Υπουργέ. Ιδιωτικές κλινικές άμα μπαίνουν στο «παιχνίδι», τότε δημιουργούνται ερωτηματικά. Θέλει προσοχή. Θα μου πείτε: Αν είναι ένας άρρωστος που νοσηλεύεται σε ιδιωτική κλινική και θα πάρουν από εκεί τα όργανα; Δεν ξέρω. Εδώ εγώ έχω τις επιφυλάξεις μου και κρούω τον κώδωνα.

Στο άρθρο 18, οι επαγγελματίες υγείας που συμμετέχουν σε όλα τα στάδια πρέπει να είναι εξειδικευμένοι. Ακρως εξειδικευμένοι ασφαλώς και οι γιατροί και όλο το άλλο προσωπικό. Αυτό όμως σημαίνει να αναγνωριστεί και το έργο του και να υπάρχουν -αν θέλετε- και ειδικά κίνητρα και ειδικές αμοιβές. Δεν μπορεί να έχουμε μια αδελφή, που να είναι υψηλοτάτης εξειδίκευσης και να παίρνει αυτό το γλίτσκο μισθό, τον οποίο θα πάρει. Κύριε Υπουργέ, αυτό πρέπει να το λάβουμε υπ' όψιν, αν θέλουμε να κάνουμε τέτοιου είδους ποιότητα εργασίας. Θα πρέπει να το υπολογίσουμε και αυτό. Βλέπετε τι γίνεται με τα μπόνους των εξειδικευμένων οικονομολόγων, τραπεζιτών κ.λπ.. Σε καμμία περίπτωση δεν είμαι υπέρ του να δίνονται τέτοια μπόνους, αλλά, παρ' όλα αυτά, πρέπει να αμείβονται αξιοπρεπώς και ανθρωπί-

νως.

Ύστερα, στο άρθρο 39 για την απαγόρευση άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος και βέβαια θα πρέπει να παρθούν ορισμένα μέτρα για τις παρεκτροπές αυτές που δυστυχώς συχνά συμβαίνουν και στο χώρο της ιατρικής και ασφαλώς θα πρέπει τότε να υπάρχουν και τα ανάλογα μέτρα και οι ανάλογες τιμωρίες, που θα πρέπει να είναι ενδεχομένως αυστηρές, αυστηρότατες, ιδιαίτερα σε ορισμένες περιπτώσεις.

Τώρα, για τα άρθρα 52 και 54, κύριε Υπουργέ, έχω μια απορία. Λέμε εδώ στο άρθρο 52 για τα ιδρύματα ότι τα ιδρύματα αυτά διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες, τις τράπεζες ιστών, τις ιδιωτικές τράπεζες ομφαλοπλακουντιακού αίματος και επίσης στο άρθρο 54 λέτε ότι οι τράπεζες ομφαλοπλακουντιακού αίματος λειτουργούν αποκλειστικά σε νοσηλευτικά ιδρύματα. Αν μου επιτρέπτε αυτήν τη διευκρίνιση, κύριε Υπουργέ. Λέτε ότι λειτουργούν αποκλειστικά σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου κοινωφελούς και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Και από την άλλη, εδώ λέτε ότι οι ιδιωτικές τράπεζες ομφαλοπλακουντιακού αίματος είναι ιδιωτικές. Τι σημαίνει αυτό; Βλέπω μία σύγκρουση εδώ πέρα. Ή είναι ιδιωτικές ή δεν είναι. Για μένα δεν πρέπει να είναι, γιατί εδώ υπεισέρχεται αυτός ο παράγων πια του εμπορίου και δυστυχώς στη χώρα μας γίνεται αυτό το εμπόριο, κατά την ταπεινή μου γνώμη, και δεν θα πρέπει αυτό να επιτρέπεται. Θα πρέπει η πολιτεία να εξασφαλίσει αυτές τις τράπεζες και, εφόσον χρειάζεται, να διατηρείται το υλικό. Τώρα εδώ να φτάσουμε εμείς να έχουμε το 20% των τραπεζών παγκοσμίως, αυτό είναι κάτι τέλος πάντων που καταφέραμε και καταρρίψαμε επιτέλους και ένα παγκόσμιο ρεκόρ, αλλά δε νομίζω ότι είναι το πιο κολακευτικό.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΞΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Βάλαμε αυστηρά κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Τώρα, για το άρθρο 66 είναι πάρα πολλά αυτά που έχουμε να πούμε, αλλά είναι για αύριο και δεν θέλω να κάνω περισσότερη κατάχρηση του χρόνου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αττικής κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

Παρακαλώ τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη να λάβει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, είναι εξαιρετικά κρίσιμες αυτές οι ώρες και λυπούμαι να πω ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες των κομμάτων προφανώς δεν φρόντισαν ώστε να ενημερωθούν όλοι οι Βουλευτές όλων των κομμάτων για τη δυνατότητα ελεύθερης πρόσβασης τους στο Κοινοβούλιο. Πάρα πολλοί Βουλευτές θεωρούν ότι δεν είναι δυνατή η πρόσβαση στο Κοινοβούλιο και αυτό δεν είναι αληθές. Υπάρχουν βεβαίως πλήθη λαού που εκφράζουν ειρηνικά τα συναισθήματά τους, τις σκέψεις τους, τις προτάσεις τους. Είναι ελάχιστοι εκείνοι οι οποίοι θα μπορούσαν απροκλήτως να δημιουργήσουν γεγονότα. Προφανώς, υπάρχουν κύκλοι, και εντός και εκτός της χώρας, που θα ήθελαν να αποτελέσουν τέτοια γεγονότα τον σπινθήρα, όπως συνέβη επανειλημμένως σε άλλες εποχές, ώστε να οδηγηθεί η πατρίδα μας και ο λαός μας σε μία αιματοχυσία, σε ένα νέο διχασμό.

Λυπούμαι για την αβελτηρία -και το τονίζω- των γραμματειών των κομμάτων που έχουν την ευθύνη. Δεν έχουν την ευθύνη αυτή οι υπηρεσίες της Βουλής. Όπως είναι γνωστό, για κάθε εκδήλωση τακτική ή έκτακτη το έργο αυτό ανήκει στις γραμματείες των κομμάτων. Έπρεπε να ενεργήσουν, όπως σε άλλες περιπτώσεις, που υπάρχει ενδιαφέρον του κάθε κόμματος για την παρουσία των Βουλευτών του εδώ και όταν ακόμη πρόκειται για συζητήσεις στις οποίες δεν έχουν λόγο να συμμετάσχουν ορισμένοι συνάδελφοι, διότι και ο λαός επίσης παραπληροφορούμενος αγνοεί ότι υπάρχουν συζητήσεις που γίνονται μόνο μεταξύ συγκεκριμένων Βουλευτών και συγκεκριμένων Υπουργών. Και όταν δίδεται η εικόνα της Βουλής με δύο Υπουργούς στα έδρανα και δέκα Βουλευτές στην Αίθουσα, ο λαός διερωτάται πού είναι οι άλλοι, διότι δεν γνωρίζει. Δεν γνωρίζει, διότι και το κανάλι της Βουλής, ως γνωστόν, όλες οι κυβερνήσεις φρόντισαν, με τον

έναν ή τον άλλο τρόπο, να έχει μόνο μία συχνότητα, για να μη γνωρίζει ο λαός τι συζητούν εδώ οι εκπρόσωποί του, ποιοι λειτουργούν ευσυνειδήτως και ποιοι περιφέρονται στα κανάλια για να δοξαστούν εκεί και όχι εκεί που τους στέλνει ο λαός με την ψήφο του.

Λυπούμαι πάρα πολύ, διότι ειδικά σήμερα θα έπρεπε να σφύζει η Αίθουσα, για να εκφράσουμε όλοι τις απόψεις μας, όχι με τον τρόπο που παρακολούθησα πιο πριν, ένα δείγμα μισαλλοδοξίας και προσωπικής εμπάθειας. Και είναι ένα δείγμα αυτό αντιλήψεων και συμπεριφορών, που οδηγήσε τη χώρα ως εδώ. Ακόμη και σ' αυτήν την κρίσιμη ώρα κοιτάζουμε πώς θα βγάλει ο Βουλευτής της Αντιπολιτεύσεως το μάτι του Υπουργού Υγείας και είναι δείγμα αυτό, γιατί έχουμε φτάσει, ακόμα και κάτω από αυτές τις συνθήκες, σ' αυτήν τη δυσχερέστατη θέση, διότι όλοι τα καταβαίνουν, ιδιαίτερα οι εμπαιθείς αντίπαλοι της Κυβερνήσεως και οι ακόμη πιο εμπαιθείς αντίπαλοι ολοκλήρου του πολιτικού συστήματος, όχι των προσώπων. Προσέξτε το.

Αυτή η ταύτιση του πολιτικού συστήματος, των θεσμών της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας με τα άξια ή ανάξια κατά περίπτωση πρόσωπα, που είναι υποχρεωμένοι να σέβονται τους θεσμούς της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, είναι η παγίδα όσων νοσταλγούν μία Ελλάδα χωρίς Κοινοβούλιο ή ακόμα όσων επιθυμούν ένα Κοινοβούλιο μονοκομματικό ή ένα Κοινοβούλιο το οποίο εξ ολοκλήρου, γιατί εν μέρει δυστυχώς συμβαίνει με τις εκάστοτε κυβερνήσεις και ορισμένες συνθέσεις του ή ορισμένα μέλη τους, είτε εκβιαζόμενοι είτε συναλασσόμενοι, να ποδηγετούνται, να χειραγωγούνται και να εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους.

«Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου» εδώ μέσα είκοσι και πλέον χρόνια να επισημαίνω ότι η δημοκρατία έχει αυτό που είπε ο Καρλ Λόπερ, έναν εχθρό μπροστά στον οποίο δεν μπορεί να αντισταθεί, γιατί είναι μεγαλύτερη η δύναμή του. Έχει την περίφημη ηλεκτρονική δημοκρατία.

Και στη χώρα μας -από τη θέση που κάθεστε, κυρία Πρόεδρε, ονομαστικά έχω αναφέρει τότε, περίπου τα ίδια πρόσωπα είναι και τώρα- υπάρχουν εκείνοι που ελέγχουν -το τονίζω- την πολιτική ζωή του τόπου. Έπειτα από έξι μήνες το είχα τονίσει και στον κ. Καραμανλή που πίστευε -προφανώς διότι απειλούσε θεούς και δαίμονες για τους λεγόμενους «νταβατζήδες»- ότι θα φέρει νόμο, οι οποίοι ξέρετε τελικά πού κατέληξε; Όχι μόνο να περιοριστούν στο βασικό μέτοχο που ελέγγο, αλλά ούτε καν σε εκείνο που προέβλεπε μέχρι τότε ο νόμος, σ' ένα 25% συμμετοχής.

Ο νόμος που ισχύει δίνει το δικαίωμα σε οποιονδήποτε να έχει και ένα και δύο και τρία και τέσσερα κανάλια. Και στη Χαλκιδική, αγαπητέ συνάδελφε, να μπορούν ή να σε καθυποτάξουν και να γίνεσαι όργανό τους και εδώ ή να εξαφανιστείς από προσώπου γης ή μάλλον όχι απλώς να εξαφανιστείς, αλλά να εξαφανιστείς λαοπολογούμενος, διασυρόμενος, αν τολμήσεις να ορθώσεις το αναστήμα σου.

Δυστυχώς εδώ έχουμε φτάσει. Δυστυχώς, δυσχερέστατα, είναι απομονωμένη η Βουλή, απομονωμένος αυτός ο θεσμός από τον κυρίαρχο λαό. Κανένα άλλο όργανο δεν εκπροσωπεί άμεσα τον ελληνικό λαό, όσο οι εκπρόσωποί του εδώ, σ' αυτό το Κοινοβούλιο, αλλά και αυθεντικά, αν δεν παρεμβάλλεται ο κόλλος φακός των μέσων ενημέρωσης, που ανάλογα προς τα πού τοποθετείται το κοίλον, ανάλογη είναι και η εικόνα που προσλαμβάνει ο πολίτης.

Αυτή, λοιπόν, η άμεση και αυθεντική εκπροσώπηση του λαού δυστυχώς έπειτα από λίγους μήνες παύει να υπάρχει διότι ο λαός δεν είναι σε θέση να παρακολουθεί την πορεία του καθενός εδώ, αν έρχεται εδώ ή πηγαίνει στα κανάλια ή ανεβαίνει στα γραφεία των χρηματοδοτών ούτε μπορεί να παρακολουθήσει και να κρίνει ο λαός το έργο κάθε κυβέρνησης.

Πολλοί μου λένε, γιατί η Κυβέρνηση δεν λέει στο λαό τι συμβαίνει, γιατί δεν λέει την αλήθεια, το έργο της, τα προβλήματα της; Τους ερωτώ το εξής: Πώς θα τα πληροφορηθείτε; Καθισμένοι στους καναπέδες; Ακούγοντας και δεχόμενοι την πλήρη εγκεφάλου των δελτίων ειδήσεων των οκτώ, που οι παρουσιαστές με το βύσμα στο αυτί δέχονται από το κοντρόλ τις ερωτήσεις, που θα κάνουν στους Βουλευτές, εκείνους τους ελάχιστους;

Λυπάμαι να πω ότι ελάχιστοι είναι εκείνοι που εμφανιζόμενοι

στα μέσα ενημέρωσης ξέρουν τι λένε. Οι πλείστοι ενσυνειδήτως ευτελίζουν τον κοινοβουλευτικό θεσμό για τα ελάχιστα ψήγματα δημοσιότητας, αναγνωρισιμότητας, όπως είπε ο Άντι Γουόρχολ. Διότι τελικώς, όπως ξέρετε, ο θεατής είναι θεατής, δεν είναι αναγνώστης. Ακούει, αλλά δεν ακούει, βλέπει. Έτσι έχουμε φθάσει ως εδώ.

Όμως, οφείλω, όχι μόνο να διεκτραγωδών την κατάσταση και το πώς φθάσαμε ως εδώ, της οποίας κανένας μας δεν είναι άμοιρος ευθυνών. Σε κάποιο ασημένιο ποσοστό έχω και εγώ τέτοιες ευθύνες. Ίσως πριν από πολλά χρόνια έπρεπε να πάω σπίτι μου! Πάντα σκεφτόμουν τι θα προσέφερα μ' αυτό. Θα χαιρόνταν ασφαλώς πλείστοι όσοι.

Σήμερα χαιρόνται όσοι δεν επιθυμούν την όποια λύση του πολιτικού, του οικονομικού, του κοινωνικού, του μέγιστου εθνικού προβλήματος που αντιμετωπίζει η χώρα. Διότι μία οικονομική κατάρρευση σημαίνει περιπέτειες στο εξωτερικό μέτωπο της χώρας.

Ήδη η Θράκη έχει Τούρκο πρόξενο, που είχε θητεία επί πέντε χρόνια πριν στο Κόσσοβο. Ήδη εκεί έχουμε καθημερινά προβλήματα και προκλήσεις. Αυτά πρέπει να σκεφθούμε και όχι αν ο Υπουργός πέτυχε όλα όσα είχε υποσχεθεί και αν δεν τα πέτυχε όλα, να «του πάρουμε το κεφάλι», αφού εν τω μεταξύ από το πρωί μέχρι το βράδυ δεν κάνουμε τίποτα άλλο, εξ αντικειμένου, ανεξαρτήτως των προθέσεων μας, από το να υπονομεύουμε την πορεία μιας Κυβέρνησης, που -είτε τη δέχεται κανείς είτε όχι- είναι μία Κυβέρνηση έκτακτης ανάγκης.

Εγώ θα έλεγα –το είπα από το Βήμα πολλές φορές- «να κόψω εγώ το κεφάλι» του Γιώργου Παπανδρέου. Έχετε αυτήν τη στιγμή λύση; Όταν γνωρίζουμε τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν τα κόμματα, ότι μέσα και στα πλέον συγκεντρωτικά κόμματα -ζήσαμε την ενός ανδρός αρχή, που επέβαλε στους Βουλευτές να φεύγουν από κρίσιμες, ηθικής μάλιστα τάξεως, ψηφοφορίες- δεν κατορθώνουν να αποφεύγουν τα προσωπικά, τις διαφωνίες, άλλες αντιλήψεις, αν θέλετε, πιστεύετε ότι θα το κατορθώσουν οι κυβερνήσεις;

Άλλωστε, ιδού η εικόνα που δίνουν τα κόμματα στη Βουλή, κυρία Πρόεδρε. Εδώ για δευτερεύοντα, τριτεύοντα ζητήματα καθέννας θέλει να σημειώσει τη διαφορετική του άποψη. Έζησα την οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτα. Ήμουν Υπουργός Εργασίας, εκείνη την εποχή που κατάφεραν τα συμφέροντα να μπλοκάρουν όλα τα κόμματα που συμμετείχαν και να τα ντροπιάσουν, χρηματίζοντας όλα τα κόμματα που συμμετείχαν.

Υπάρχει ένα μεγάλο θέμα εδώ, που ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να το αναλύσω. Αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχουν στην Ευρώπη, όπου λειτουργεί η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, κόμματα στα οποία ο ένας και κάποιοι περί αυτόν ή κάποια λεγόμενα – όπως η ταπεινότητά μου- ιστορικά στελέχη, αποφασίζουν; Υπάρχουν κόμματα στα οποία τα συνέδριά τους είναι πέντε και εφτά χιλιάδες άνθρωποι;

Υπάρχουν πάνω από τετρακόσια, πεντακόσια άτομα που εκπροσωπούν την κοινοβουλευτική βάση, τη στελέχωση, που επεξεργάζονται προγράμματα, που όποιος είναι караγκιόζης και τα λείει έτσι και αλλιώς, πηγαίνει στην άκρη από την πρώτη, την πιο βασική οργάνωση είτε χώρου δουλειάς είτε τοπική περιφερειακή οργάνωση;

Η αδυναμία μας, η αδυναμία της δημοκρατίας μας είναι ότι δύο μεγάλοι άνδρες οριοθέτησαν -και αυτό ήταν μεγάλη προσφορά- το ότι επί τριάντα πέντε χρόνια υπήρξαν κυβερνήσεις χωρίς ανεβοκατεβάσματα. Θα κριθούν από την ιστορία γι' αυτό. Ο ένας, όλοι ξέρετε ότι και με αγάπησε και τον αγάπησα, αλλά δεν σημαίνει πως θεωρώ ότι έκανε τα πάντα σωστά.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου όφειλαν –γιατί αυτοί το μπορούσαν! Τώρα είναι πάρα πολύ δύσκολο. Μπορούσαν- να δημιουργήσουν δύο κόμματα αρχών, που θα λειτουργούν δημοκρατικά, που μπορεί ο κάθε αρχηγός, ο κάθε πρωθυπουργός, να φεύγει. Δείτε στην Ευρώπη τα κόμματα, δεν διαλύονται διότι πέθανε ο αρχηγός ή παραιτήθηκε ο αρχηγός ή έφυγε ο πρωθυπουργός. Δείτε τα αυτά τα πράγματα.

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ συγγνώμη. Υποθέτω ότι τελικά με ανέχεστε να παραβιάζω το χρόνο, διότι βγαίνουν και από τα θέματα που μας απασχολούν, αλλά θέλω να πω τούτο, επειδή ακούω

πολλά για εκλογές.

Εκλογές, είπα εγώ ως αναπόφευκτο, όχι γιατί θα το θέλει κανείς, αλλά γιατί δεν θα κυβερνάτε η χώρα. Αλλά εκλογές θέλουν και όσοι επιθυμούν όλα τα σκάνδαλα να παραγραφούν, ώστε να χάσει τη Βουλή την προθεσμία να ασκήσει τη δίωξη, που δικαιούται και υποχρεούται. Προσέξτε, τι λέγαμε κατά τη διάλυση της Βουλής από τον κ. Καραμανλή, ότι γι' αυτό το έκανε. Το λέγαμε αλήθεια ή όχι; Ο Θεός ετάζει νεφρούς και καρδίας. Δεν ξέρω, έχουμε εκκρεμότητες, κυρία Πρόεδρε, και αυτή η Βουλή δεν μπορεί να κλείσει, αν δεν κλείσουν αυτές οι εκκρεμότητες, όποιους και αν αφορούν, τα ίδια τα δάχτυλά μας αν είναι να κόψουμε. Και είναι εκ του πονηρού η προσπάθεια συγκεκριμένων. Τους ξέρετε, γιατί τους διαβάσετε ή τους βλέπετε από τα κανάλια τους, ή τους ακούτε από τα ραδιόφωνα. Όχι δημοσιογράφοι, αυτοί είναι δύο φορές θύματα. Τα αφεντικά!

Ζήτησα, αλλά δεν πέρασε προς τα έξω στην συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, από τον Υπουργό Οικονομικών και το μπορεί, μπορούν οι τράπεζες, υπάρχουν οι μηχανισμοί να πληροφορηθούμε ποιοι είναι επιχειρηματίες Έλληνες και ειδικότερα κατέχοντες μέσα ενημέρωσης, που κραυγάζουν από το πρωί μέχρι το βράδυ ότι θέλουν τη χρεωκοπία. Ποιοι επενδύουν σε CDS; Γιατί το πρωτοφανές, ο πρώην Πρόεδρος των ΗΠΑ, πρόεδρος μιας μικρής τράπεζας, γιατί όλες οι μικρές τράπεζες, δεν είναι συνδεδεμένες ως *on line*, με την Αρχή Προστασίας και με την Αρχή Κατά Του Ξεπλύματος Του Βρώμικου Χρήματος. Ένα σύστημα, που ετέθη σε εφαρμογή, μόλις τον περασμένο Μάρτιο, αγαπητοί συνάδελφοι. Δηλαδή μέχρι πέρυσι το Μάρτιο έπρεπε να στέλνουν γραπτά σημειώματα, αν κάποιος μετέφερε ποσά ή διακινούσε εκτός ή εντός της χώρας ποσά, από οποιοδήποτε λογαριασμό και οποιαδήποτε τράπεζα.

Όχι, λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, και σε ό,τι μας αφορά πράγματι η παράταξη αυτή και άλλοτε είχε την μοίρα, ναι, ας εξαφανιστεί, ας μην υπάρξει στο μέλλον, αρκεί η χώρα να συνεχίσει να υπάρχει. Δεν με ενδιαφέρει και αυτό το μεγάλο κίνημα ποια κατάληξη θα έχει. Εάν συνδεθεί η δική του τύχη με την τύχη της χώρας, η χώρα προέχει.

Και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ως μέλος της Κυβέρνησεως, πρέπει να σας πω το εξής: Αποφάσεις για ειρήνη ή πόλεμο μόνο όταν δεν λειτουργεί το δημοκρατικό μας πολίτευμα λαμβάνονται από ορισμένα πρόσωπα, όποιο ρόλο και όποια ιδιότητα και να έχουν. Τα συγκεκριμένα πρόσωπα που ηγούνται σήμερα, κυρίως των δύο μεγάλων κομμάτων τα υπολήπτομαι, αγαπούν την πατριδα. Δεν διανοούμε τίποτα το αρνητικό. Όμως η δημοκρατία, όσες φορές αφέθηκε -έτσι αφέθηκε και στη διάθεση του μακαρίτη του Σοφούλη και του μακαρίτη του Τσαλδάρη όταν δόθηκε η εντολή στον Ιωάννη Μεταξά μεταβατικής κυβέρνησης πλην του Γεωργίου Παπανδρέου, του Κομμουνιστικού Κόμματος και του αγροτιστή Αλέξανδρου Μυλωνά- όλοι είπαν «να!», να γίνει μία μεταβατική, όπως τώρα λένε να γίνει μία οικουμενική. Λάθη πάντως, είναι έξω από το δημοκρατικό κανόνα.

Πιστεύω, ότι αυτό πρέπει να ληφθεί σοβαρότατα υπ' όψιν. Και επίσης πιστεύω ότι με κάθε τρόπο -είμαι ευτυχής διότι διαπίστωσα ότι αυτή είναι βαθύτατη επιθυμία, πρόθεση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη- ο λαός πρέπει να αφηθεί ειρηνικά και να προστατευθεί από τους προβοκάτορες που θέλουν ένα, δύο ανθρώπους ξαπλωμένους κάτω για τα περαιτέρω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα μόνο λεπτό για το νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ, εφόσον όπως αντιλαμβάνομαι δέχεστε ότι υπό τις συνθήκες αυτές, είναι ενδεχόμενο αυτή η πρωτοβουλία για την εικαζόμενη βούληση του οποιοδήποτε επικειμένου του θανάτου -δεν λέω ότι πάσχει συστηματικώς, έχετε δίκιο. Και εσείς βέβαια καλύτερα από εμένα είστε σε θέση να το υποστηρίξετε αυτό. Όμως, έχοντας πικρή πείρα από το 1997 σ' αυτήν την Αίθουσα κάναμε μία πανηγυρική εκδήλωση...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Πρόεδρε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Και πρώτος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο τότε Πρωθυ-

πουργός, ο ομιλών Πρόεδρος της Βουλής, οι Αρχηγοί των κομμάτων, εκατόν είκοσι Βουλευτές, πήραμε την κάρτα του εθελοντή δότη. Είμαι υπερήφανος διότι την έχω στον χαρτοφύλακά μου έκτοτε μονίμως, αν μου συμβεί κάτι, να γνωρίζουν.

Πιστεύω ότι εκεί που μέχρι τώρα δεν κάναμε όσα έπρεπε να κάνουμε ήταν η ενημέρωση. Και ενημέρωση σημαίνει ότι την πιστεύουμε. Σας διέλαθε, διότι είναι ένα κείμενο εξήντα οκτώ άρθρων. Ο συντάκτης δεν καταλαβαίνει τι εννοούμε όταν λέμε ενημέρωση. Άλλος δεν θα έγραφε: «Η ενημέρωση σε ζώντα πρόσωπα». Μα, προφανώς είναι ζώντα τα πρόσωπα, «που επιθυμούν». Μα, αν επιθυμούν, δεν χρειάζεται ενημέρωση. Κατά συνέπεια «η ενημέρωση με σκοπό τη μεταμόσχευση» συνεχίζει. Τα άλλα σβήστε τα, δεν σας αφορούν. Εσείς έχετε την πολιτική ευθύνη. Τη συντακτική, τη γραμματολογική, την έχουν και οι επιτροπές μας. Γι' αυτό εγώ επιμένω ότι δεν είναι έργο της Βουλής εδώ, της Ολομέλειας πλέον, αλλά των επιτροπών και η νομοτεχνική ακόμη επεξεργασία. Μην επιμείνετε, λοιπόν, στην εικαζόμενη. Και εφόσον δέχεστε να αρχίσει, θέλετε μια διετία, να την προετοιμάσουμε. Και βέβαια, σας πληροφορώ, ότι ο OEM, ο Οργανισμός Εθνικών Μεταμοσχεύσεων, ο κ. Βλαχογιάννης και το συμβούλιο του να μην το αδικούμε, τέσσερις ανθρώπους έχουν όλους και όλους. Ρώτησα εγώ: τι γίνονται αυτές οι κάρτες που κάναμε; Μου είπαν ότι είναι αδύνατον να φτάσουν σε όλα τα χειρουργεία, σε όλες τις μονάδες εντατικής θεραπείας, ώστε να γνώνουν.

Δηλαδή έχουμε σύστημα ολόκληρο, που πρέπει να αρχίσουμε. Και εκεί πρέπει να δώσετε περισσότερη προσοχή, να μην κάνετε το λάθος που έκανε ο προκάτοχος σας ο κ. Αβραμόπουλος. Ζητούν κάποιοι εκεί τα ρέστα τώρα. Πέρασαν πέντε χρόνια, το περίφημο σύστημα προμηθειών δεν λειτούργησε. Τώρα που λειτουργεί και αποκεντρωμένο, τώρα σας λέει να παραιτηθείτε και από πάνω.

Εγώ σας συγχαίρω και για το νομοσχέδιο και την όλη προσπάθεια που κάνετε. Θα ήθελα μόνο, να πω ότι η εμμονή για την οποία σας συγχαίρω, πολλές φορές οδηγεί σε λάθη εάν -και αυτό ως χαρακτηρισμό, το έχετε- δεν ζητάμε κάθε φορά όπως στην προκειμένη περίπτωση, κινήσεις που κάνουμε, θεωρητικά, που στην πράξη μπορεί να μην αποδόσουν.

Συγγνώμη, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Πρόεδρε, μιλήσατε είκοσι έξι λεπτά.

Μισό λεπτό, κυρία Μπακογιάννη, θα σας δώσω το λόγο. Επιτρέψτε και στο Προεδρείο να πει κάτι, γιατί τέθηκαν κάποια ζητήματα.

Με αφορμή αυτά που είπατε, κύριε Κακλαμάνη, η δημοκρατία είναι πραγματικά ένας ποταμός από ενέργεια, από ιδέες και δράσεις. Ο κοινοβουλευτισμός είναι η ψυχή της δημοκρατίας και η ελευθερία της σκέψης και της έκφρασης είναι η ζωή της ψυχής. Οι ειρηνικές διαμαρτυρίες είναι βαρόμετρο δημοκρατίας και πολιτισμού.

Το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι θεματοφύλακας της δημοκρατίας. Δεν σταματά ποτέ, δεν διακόπτει τις εργασίες του και υπερασπίζεται το δικαίωμα των πολιτών για την ελεύθερη έκφρασή τους και την ειρηνική διαμαρτυρία τους. Το ελληνικό Κοινοβούλιο θωρακίζει το μήνυμα της ιστορίας και του μέλλοντος, υπερασπιζόμενο διαχρονικά τη διάσωση της μνήμης της ελληνικής δημοκρατίας.

Για να θυμηθούμε τον Κίρκεγκορ, που αρέσει και στον κ. Τασούλα και να του κάνουμε μία παράφραση, πρέπει να πούμε το εξής πάνω σε αυτά που είπατε, κύριε Κακλαμάνη: Η δημοκρατία πρέπει να γίνει κατανοητή προς τα πίσω, αλλά να βιωθεί ουσιαστικά προς τα εμπρός. Και αυτό κάνουμε αυτήν τη στιγμή εδώ και γι' αυτό δεν υπήρχε κανένα πρόβλημα. Όλοι οι Βουλευτές είχαν ελεύθερη πρόσβαση και βεβαίως, το Κοινοβούλιό μας λειτουργεί και η Ολομέλεια του και οι επιτροπές, από το πρωί μέχρι το βράδυ αδιαλείπτως.

Έχει ζητήσει το λόγο η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

Έχετε τρία λεπτά, μου λένε, από τον Κανονισμό. Κυρία Μπακογιάννη, θα πάρετε πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω πως υπάρχει κανείς μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ο οποίος να μη νιώθει πόσο βαριά είναι η ατμόσφαιρα γύρω μας και πόσο ιστορική και ενδεχομένως, δύσκολη είναι η σημερινή μέρα. Ακούστηκαν πολλά ήδη. Εγώ θέλω να προσθέσω τη δική μου φωνή.

Είναι βέβαιον ότι εμείς οι τριακόσιοι, που απ' έξω μας βρίζουν και ενδεχομένως, κάποιοι μας μουντζώνουν, έχουμε σήμερα ένα πάρα-πάρα πολύ βαρύ έργο: να θυμίσουμε και να προστατεύσουμε τη δημοκρατία για την οποία κάποιοι -υπάρχουν ακόμα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα- έδωσαν μάχη για την αποκατάστασή της. Η δημοκρατία αυτή εκφράζεται, όμως, μέσα από αυτό το Κοινοβούλιο και αυτό το Κοινοβούλιο έχει Βουλευτές οι οποίοι είναι όλοι αιρετοί, είναι όλοι επιλεγμένοι από το λαό και ο λαός έχει τη δυνατότητα να τους στείλει και σπίτι τους, εάν θεωρήσει ότι δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους. Ο λαός, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κανείς άλλος.

Εγώ, λοιπόν, θέλω να καταγγείλω ευθέως όσους προπηλακίζουν αυτήν τη στιγμή -διότι παρά την άποψη της κυρίας Προέδρου, προπηλακίζουν σήμερα, αυτήν τη στιγμή- Βουλευτές, για να μην τους αφήσουν να μπουν στο Κοινοβούλιο. Και θα έλεγα ότι οι Αρχηγοί των κομμάτων θα έπρεπε σήμερα να είναι εδώ, εντός του Κοινοβουλίου, όλοι! Και οι γραμματείς των κομμάτων να καλέσουν τους Βουλευτές που λείπουν και να τους πουν ότι ειδικά σήμερα δεν υπάρχει καμμία άλλη δουλειά, παρά να βρίσκεστε στο Κοινοβούλιο.

Διότι αλίμονο εάν ο Βουλευτής σήμερα δεν παρίσταται στην Αίθουσα αυτή. Στέλνει δύο μηνύματα: 'Η το μήνυμα του φόβου, το οποίο υπάρχει και δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι υπάρχουν συνάδελφοι, οι οποίοι φοβήθηκαν. Σε κανέναν από εμάς δεν αρέσει να μουντζώνεται, να υβρίζεται ή να προπηλακίζεται και θα ήθελε κατά πάσα πιθανότητα να απαντήσει ότι δεν είμαστε όλοι κλέφτες, ότι δεν είμαστε όλοι αυτό, ότι πες μου τι έχεις μαζί μου κ.ο.κ., αλλά αυτήν τη στιγμή η απάντηση θα δοθεί μέσα από το Κοινοβούλιο. Και θα δοθεί από το Κοινοβούλιο ενωμένη. Η τιμή του πολιτικού κόσμου της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι κουρελόχαρτο. Εάν ο καθένας από εμάς δεν την υπερασπιστεί, αύριο το πρωί η δημοκρατία θα έχει πρόβλημα.

Έχω βαρεθεί να ακούω ανθρώπους οι οποίοι αυτομαστιγώνονται. Και αυτομαστιγώνονται οι πολιτικοί οι ίδιοι. Δεν είναι λύση αυτό. Εάν ο λαός θέλει να στείλει άλλους τριακόσιους, θα στείλει άλλους τριακόσιους αντί για εμάς. Αλλά όσο εμείς έχουμε ορκιστεί σε αυτήν τη Βουλή, οφείλουμε εμείς να κρατήσουμε τη σημαία του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας. Γι' αυτό, ειλικρινώς, παρακαλώ τους αρμόδιους μέσα στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες να κάνουν κίνηση, όπως όταν ο Αρχηγός τους μιλάει και να φέρουν τους Βουλευτές μέσα στην Αίθουσα αυτή. Διότι μόνο ένα μήνυμα μιας ενωμένης πολιτικής ηγεσίας μπορεί να σταθεί αυτήν τη στιγμή που μιλάμε.

Θα προσθέσω κάτι, κύριοι συνάδελφοι. Αναφέρθηκε πριν ο κ. Κακλαμάνης για το αν είμαστε σε ειρήνη ή πόλεμο. Εγώ δεν ξέρω, δεν έχω ζησει εμπόλεμη στη χώρα. Θεωρώ, όμως, ότι αυτό που ζούμε σήμερα είναι μία μορφή πολέμου. Και είναι μία μορφή πολέμου πάρα πολύ άγριου, διότι δεν θα τελειώσει με τέσσερα ή πέντε χρόνια, αλλά θα είναι μία συνεχής μάχη, την οποία θα πρέπει να δώσουμε για τα παιδιά και τα εγγόνια μας. Γι' αυτό η άποψή μου ήταν από εδώ και έξι μήνες ότι εδώ πέρα πρέπει να συνεννοηθούμε στην Αίθουσα αυτή. Πρέπει να συνεννοηθούμε με αλήθειες μεταξύ μας, να δούμε τι, πραγματικά, μπορεί να δουλέψει και τι δεν μπορεί να δουλέψει, τι θα είναι αποτελεσματικό και τι δεν θα είναι, πώς η χώρα θα αποκτήσει έσοδα, πώς θα μπορέσουμε να στείλουμε ένα μήνυμα ενότητας και προς αυτούς τους τρώκανους, οι οποίοι μας κοιτάζουν σήμερα όπως μας κοιτάζουν και επιτρέπουν στους εαυτούς τους τα σχόλια που επιτρέπουν.

Επιτέλους, υπάρχουν κάποιες στιγμές -κάποιοι παλαιότεροι ημών τις έζησαν στη Βουλή αυτή- όπου η Βουλή στάθηκε όρθια. Οφείλουμε να σταθούμε όρθιοι και εμείς σήμερα και αντί να προσπαθούμε να επιμερίσουμε ευθύνες εάν ο ένας έκανε καλά, εάν

ο άλλος έκανε καλά, είναι βέβαιο ότι τα κόμματά μας ιστορικά έχουν ευθύνες διαχρονικές –περί αυτού δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία– ας σταθούμε τώρα στο ύψος των περιστάσεων και ας ξανατσακωθούμε όταν η Ελλάδα θα έχει πάρει αναπτυξιακή πορεία.

Μέχρι εκείνη την ώρα, όμως, πρέπει να βρούμε έναν κοινό τόπο, πρέπει να μπορούμε να συνεννοηθούμε ότι θα βάλουμε την Ελλάδα πάνω από τα κόμματά μας, πρέπει να συνεννοηθούμε ότι θα βάλουμε την Ελλάδα πάνω και από το δικό μας προσωπικό όφελος, ο καθένας από εμάς. Αυτό είναι το στοιχείο και μόνο μία τέτοια ώριμη Βουλή των Ελλήνων μπορεί να στείλει ένα μήνυμα αξιοπιστίας και σε όλους τους αγανακτισμένους που είναι έξω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μπακογιάννη.

Δεν διαφωνήσατε μαζί μου. Είπα ακριβώς ότι αυτό υπερασπιζόμαστε, το να μπορεί ο ελληνικός λαός να εκφράσει ελεύθερα την άποψή του, αλλά ειρηνικά γιατί αυτό είναι και το βαρόμετρο της δημοκρατίας μας και του πολιτισμού μας.

Παρακαλώ το κ. Βαγιωνά να λάβει το λόγο.

Έχετε το λόγο, κύριε Βαγιωνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Μόνο ένα πράγμα θέλω να πω. Είναι έμμεσα προσωπικό από τον πρώην Πρόεδρο και τον ευχαριστώ. Θέλω να τοποθετηθώ, όμως, δημόσια.

Και εντός και εκτός των τειχών προσπάθησαν και προσπαθούν να λασπολογήσουν και να κάνουν και πολλά άλλα πράγματα. Δεν θα τα καταφέρουν. Μπήκα αρκετά μεγάλος στη Βουλή και έχω επίγνωση του καθήκοντός μου. Δεν μπορώ να διαφωνήσω.

Και για του λόγου το αληθές, πριν από μια ώρα περίπου, στην κοντά μου ευρισκόμενη εισηγήτρια του νομοσχεδίου, είπα: Έπρεπε σήμερα το Κοινοβούλιο να είναι γεμάτο. Διότι τα σύμβολα και οι θεσμοί δεν είναι κουρελόχαρτα, δεν μπορεί να προσβάλλει, όσο δικό και να έχει κανένας, τους θεσμούς. Το Κοινοβούλιο είναι ο μεγαλύτερος θεσμός και ο νάος της δημοκρατίας.

Όσον αφορά για τα κανάλια, κύριε Πρόεδρε, όχι απλώς συμφωνώ μαζί σας, αλλά είναι και τρόπος ζωής. Προσκήσεις υπάρχουν πολλές, όσο δικό και να έχει κανένας, τους θεσμούς. Δεν μπορεί να προσβάλλει, όσο δικό και να έχει κανένας, τους θεσμούς. Το Κοινοβούλιο είναι ο μεγαλύτερος θεσμός και ο νάος της δημοκρατίας.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Βαγιωνά.

Το λόγο έχει ο κ. Τασούλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ασφαλώς δεν παριστάμεθα εδώ σήμερα κάτω από συνηθισμένες συνθήκες. Είναι εξαιρετικά ασυνήθιστες οι συνθήκες, τόσο ασυνήθιστες, που –για να δανειστώ την έκφραση της κ. Μπακογιάννη– η γενιά μας, η οποία έζησε σε περιόδους που οι θεοί ευλογούσαν, νιώθει να αδυνατεί να κατανοήσει, ενδεχομένως, το σύνολο των εξελίξεων ή τη βαρύτητα των εξελίξεων, τώρα που δείχνει την περίοδο που ευλογούσαν οι θεοί να τη διαδέχεται μία περίοδος που ξενούσαν οι θεοί.

Όστος σήμερα, κύριε Πρόεδρε, εγώ αισθάνομαι ότι η Βουλή είναι γεμάτη. Και δεν μιλώ ποσοτικά, για όσους από μας είναι εδώ παρόντες, αλλά είναι γεμάτη από μία απίστευτη έγνοια, η οποία μας διακατέχει αδιακρίτως. Και εδώ είναι ένα από τα θετικά αδιακρίτως, όταν έξω από εδώ υπάρχει ένα αρνητικό και άδικο αδιακρίτως, το οποίο εκτοξεύεται προς αυτήν την Αίθουσα. Αυτή η Αίθουσα είναι αδιακρίτως γεμάτη από μία έγνοια για την πορεία του τόπου.

Η πορεία του τόπου, όμως, δεν μπορεί να μπει μέσα σε ένα κανάλι στερεότυπων, γιατί η δυναστεία των στερεότυπων είναι αυτή που οδήγησε τη χώρα σ' αυτήν την κρίση. Βεβαίως το δικαίωμα της διαδηλώσεως, το δικαίωμα της διαφωνίας, της οργής, της αγανακτήσεως, είναι αναφαίρετο στη δημοκρατία. Επειδή ακριβώς έχουμε Κοινοβούλιο και δημοκρατία και διαφο-

ρετικές παρατάξεις, γι' αυτόν ακριβώς το λόγο σήμερα δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες να διαδηλώνουν το παράπονό τους, την οργή τους έξω από τη Βουλή. Είναι η δημοκρατία που επιβάλλει, ανέχεται, επιτρέπει –όποιο ρήμα θέλετε διαλέξετε– αυτήν την εκδήλωση. Η δημοκρατία, όμως, έχει και το δικό της όριο. Κι αυτό το όριο έχει να κάνει με την επιβίωσή της, με την ύπαρξή της. Δεν μπορεί αυτό το οποίο νιώθεις, να κοντράρει στην ύπαρξη και στην επιβίωση της δημοκρατίας.

Και εκεί που η δημοκρατία απειλείται, εκεί που η δημοκρατία υπονομεύεται, εκεί υπάρχει αυτή η αδιακρίτως έγνοια όλων μας, και των πολιτών και των πολιτευομένων και των πολιτικών, που μας ενώνει η φωνή ότι πάνω απ' όλα πρέπει να σεβόμαστε τη δημοκρατία, πρέπει να σεβόμαστε το Κοινοβούλιο. Και το Κοινοβούλιο είναι αποτέλεσμα της ελεύθερης βουλήσεως των πολιτών.

Δεν είμαστε εδώ μέσα με το ζόρι. Είμαστε εδώ γιατί μας επέλεξαν και μας έστειλαν εδώ. Και αύριο δεν θα είμαστε εδώ και θα είναι κάποιοι άλλοι καλύτεροι, ίδιοι, χειρότεροι, γιατί πάλι κάποιος θα τους επιλέξουν.

Μιλάνε όλοι για την περίοδο του Ελευθερίου Βενιζέλου και την κρίση η οποία κορυφώθηκε στη χώρα με την πολιτική αλλαγή του 1909. Θυμίζω ότι το 1910 στην κρίσιμη εκλογή, σάρωσε ο Βενιζέλος και το κόμμα του και οδηγήθηκε η Ελλάδα εν συνεχεία σε πάρα πολύ θετικές εξελίξεις, εδαφικές, θεσμικές, αναπτυξιακές. Υπό την ηγεσία του Βενιζέλου και με ενωμένη την ηγεσία σε πολιτειακό επίπεδο, οι εκλογές εκείνες ανανέωσαν το προσωπικό του Κοινοβουλίου σε ποσοστό που ξεπερνάει το 80%. Και τότε οι πολίτες, το 1910, δεν είχαν τα μέσα επικοινωνίας τα οποία έχουν σήμερα, για να γνωρίζουν με τόση ευκολία τους πολιτικούς. Ωστόσο το ένστικτο της αλλαγής δημοκρατικά, κοινοβουλευτικά, με την ψήφο του λαού, λειτούργησε τότε και έδωσε αυτήν την ώθηση.

Σήμερα αυτό που ζητάει ο κόσμος, κατά τη γνώμη μου κι αυτό που πρέπει να δοθεί, είναι μια χειροπιαστή ελπίδα. Όχι μία ελπίδα συμπαθητική, όχι μία ελπίδα, η οποία πρέπει να υποκύψει στην αγωνία της αγανάκτησης, την οποία πρέπει κατά κάποιο τρόπο να ταΐσουμε με υποκριτική ή δημαγωγική ελπίδα για να σταματήσει. Πρέπει να δοθεί γιατί υπάρχει μια σοβαρή και πειστική ελπίδα. Και εκεί καλούμαστε όλοι να παίξουμε το ρόλο μας και να κάνουμε το καθήκον μας.

Δεν συμφωνώ με το αυτομαστίγωμα. Πρέπει να μην καταδεχόμαστε την ώρα που δεν είμαστε όρθιοι –γιατί στη συνείδηση ενός μεγάλου μέρους της κοινής γνώμης δεν είναι όρθιο σήμερα το πολιτικό σύστημα– με των δειλών τα παρακάλια και παράπονα, να εκλιπαρούμε για τη συμπάθεια αυτομαστιγώνοντας τον εαυτό μας και κάνοντας απόπειρες –ξεχωριστές ο καθένας– να αποφύγουμε το μένος ή την οργή. Δεν γίνεται έτσι να λυθεί το θέμα, με το να θελήσουμε να γίνουμε συμπαθητικοί καταγγέλλοντας τον εαυτό μας. Δεν πρέπει να το καταδεχόμαστε και νομίζω ότι δεν πρέπει να καταδεχθεί και η κοινή γνώμη τέτοιες συμπεριφορές. Είναι δύσκολα τα πράγματα. Έχουμε σοβαρότατες ευθύνες ή φταιξιματα κιόλας γι' αυτό που έγινε, αλλά πρωτίστως έχουμε την ευθύνη να κρατηθεί όρθια η χώρα.

Εμείς αυτήν την ευθύνη την αναλαμβάνουμε. Εμείς αυτήν την ευθύνη ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως την έχουμε αναλάβει. Προσπαθούμε να πείσουμε την Κυβέρνηση ότι υπάρχει ένας δρόμος ελπίδας, όχι δρόμος χωρίς να βραχούμε, όχι δρόμος εύκολος, όχι δρόμος ο οποίος είναι με λουλούδια και άνθη ή μαγικός. Είναι ένας δρόμος ελπίδας, ο οποίος αν ακολουθηθεί, θα μπορέσει να βγάλει τη χώρα από αυτήν την κρίση.

Είμαστε εδώ όρθιοι, σοβαροί, υπεύθυνοι ως Νέα Δημοκρατία –με τον Πρόεδρό μας τον κ. Σαμαρά– και παίζουμε αυτό το ρόλο, κάνουμε αυτό το χρέος, για να βοηθήσουμε τη χώρα.

Και είμαι βέβαιος ότι μέσα σ' αυτό το κλίμα το δυσάρεστο, μέσα σ' αυτό το φορτισμένο, το σύνολο του πολιτικού κόσμου αυτόν το ρόλο και θα τον αποδεχθεί και θα καταφέρουμε –παρά το ότι είμαστε σε κατάσταση που μοιάζει με απροχώρητη– να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, πειστικότητα και βάσιμη –όχι απαραίτητα συμπαθητική– ελπίδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδόλφα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τα-
 σούλα.

Ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας
 Λοβέρδος έχει το λόγο.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής
 Αλληλεγγύης):** Κύριε Κακλαμάνη, ευχαριστώ πολύ για τα καλά
 σας λόγια. Με τιμά να μιλάτε καλά εσείς για μένα και για τη δου-
 λειά μου, για το έργο μου. Ακριβολογήσατε όταν μιλήσατε για
 αποφάσεις περί πολέμου και ειρήνης. Θα μου επιτρέψετε να συν-
 δυάσω τους όρους του διλήμματός σας.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα αυτή η Κυβέρνηση της έκτακτης ανά-
 γκης, όπως την αποκαλέσατε, διεξάγει ένα πόλεμο σε καιρό ει-
 ρήνης. Δεν έχουν συμβεί πολλά τέτοια στη μεταπολιτευτική
 ιστορία του τόπου. Ίσως είναι το μόνο τόσο κρίσιμο, θα έλεγα,
 με τις δικές μου ιστορικές προσεγγίσεις. Μετά τον εμφύλιο πό-
 λεμο τέτοια δυσκολία η χώρα δεν έχει περάσει ξανά.

Θα την περπατήσουμε αυτήν την περίοδο –όπως και χθες μου
 δόθηκε η ευκαιρία να πω– όσο πιο έντιμα μπορούμε και πιο απο-
 φασιστικά.

Ξαναλέω και τονίζω ότι πρέπει να έχουμε ψηλά το κεφάλι, να
 μην καταδεχόμαστε τις αναδιπλώσεις σαν κι αυτές που ο συνά-
 δελφος κ. Τασούλας ανέφερε και ταυτιζόμαστε σ' αυτό. Δεν πε-
 ριποιεί τιμή σε κανέναν να αναδιπλώνεται για να αρέσει και
 προσβάλλει τον εαυτό του, προσβάλλει κι αυτούς στους οποίους
 θέλει να αρέσει. Πρέπει να κάνουμε αυτό που η συνείδησή μας
 επιβάλλει.

Και σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, περιποιεί τιμή στην
 Εθνική Αντιπροσωπεία ότι η Ολομέλεια δουλεύει με πάθος, από
 το πρωί, για ένα σχέδιο νόμου που σχετίζεται με όσα σήμερα
 τουλάχιστον έχουμε συζητήσει –αύριο έχουμε να συζητήσουμε
 άλλα θέματα– με ένα κρίσιμο ζήτημα δημόσιας υγείας, που
 αφορά τις Ελληνίδες και τους Έλληνες. Είμαστε από το πρωί
 εδώ.

Έχουμε σε λίγο, εμείς του ΠΑΣΟΚ, κοινοβουλευτικό τομέα ερ-
 γασίας για τα οικονομικά και στη συνέχεια θα παραستούμε πολ-
 λοί Υπουργοί –αλλά φαντάζομαι και πάρα πολλοί Βουλευτές–
 στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων για τα θέματα του με-
 σοπροθέσμου.

Κανένας τραμπούκος δεν θα απαγορεύσει στη δημοκρατία να
 λειτουργήσει. Κανένας τραμπούκος δεν είναι ικανός –όσο κι αν
 οι προβοκάτιες πολλές φορές είναι ψευδοεπιτυχημένες– να δια-
 κόψει τη λειτουργία της τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ο Πρωθυπουργός εισερχόμενος πριν από λίγο στο Προεδρικό
 Μέγαρο για τη συνάντησή του με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας,
 είπε ότι η χώρα περνάει ιστορικές στιγμές, ότι αυτές οι στιγμές
 είναι στιγμές εθνικής συνεννόησης, ότι επικοινωνήσε με τους Αρ-
 χηγούς των κομμάτων μιλώντας για τα σοβαρά θέματα που αντι-
 μετωπίζει αυτήν τη στιγμή η χώρα και πως πάντως δεν
 αλλάζουμε πορεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρωί ενημέρωσα το Σώμα ότι
 εκλογές δεν υπάρχουν. Υπάρχει ευθύνη και υπευθυνότητα. Ο κα-
 θένας ας στοιχηθεί σ' αυτήν την προσπάθεια, οπωσδήποτε όμως
 με το μερίδιο της ευθύνης, που του αντιστοιχεί.

Εμείς δεν θέλουμε να φορτώσουμε τις ευθύνες μας στις πλά-
 τες κανενός. Είμαστε εδώ για να κάνουμε αυτό για το οποίο
 έχουμε υποχρέωση να πορευτούμε και να κινηθούμε.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώντας σας που μου δώ-
 σατε το λόγο, θέλω να κάνω μία αναφορά στην προσπάθεια δη-
 μόσιας υγείας που έκανε το Υπουργείο, οι δύο συνάδελφοί μου,
 ο κ. Τιμοσίδης και ο κ. Αηδόνης, καθώς και ο Γενικός Γραμματέας
 Δημόσιας Υγείας κ. Δημόπουλος με τη συμπαράσταση σε πολύ
 δημιουργικό πλαίσιο της Νέας Δημοκρατίας, του Λαϊκού Ορθό-
 δοξου Συναγερμού και της Δημοκρατικής Αριστεράς. Μπορεί να
 διαφωνούμε, κύριε Λεβέντη, αλλά είχατε μια συνεισφορά και
 στην επιτροπή και εδώ.

Κυρία Πρόεδρε, κάνουμε μία ριζοσπαστική παρέμβαση. Ριζο-
 σπαστική παρέμβαση είτε υπό αίρεση είτε ριζοσπαστική παρέμ-
 βαση που μπορεί και να μην είναι, δεν υπάρχει. Ή παρεμβαίνεις
 για να λύσεις θέματα ή καλύτερα άστο όπως είναι, άσε τη Βουλή

ήσυχη και κάνε αυτά που σου λένε οι νόμοι και οι υπουργικές
 αποφάσεις, για να κάνεις πρακτικά πράγματα καλύτερα, χωρίς
 να χρειάζεσαι τομές. Εμείς είμαστε εδώ για ένα θέμα δημόσιας
 υγείας, για το οποίο κάνουμε παρέμβαση και κάνουμε παρέμ-
 βαση με ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά. Αναφέρθηκαν τα κόμ-
 ματα, αναφέρθηκε η Κυβέρνηση και δεν υπάρχει κανένας λόγος
 τώρα να καθυστερούμε τη λειτουργία μας επαναλαμβάνοντας τα
 ίδια.

Αφού κλείνει η σημερινή συνεδρίαση για τα περί μεταμοσχεύ-
 σης άρθρα με τη δική μου παρέμβαση, θέλω να θυμίσω ότι αφ'
 ενός μεν παρεμβαίνουμε για να λύσουμε ένα θέμα αυξάνοντας
 τα μοσχεύματα κατά βάση. Αυτό που είπε ο κ. Γείτονας είναι απο-
 λύτως σωστό. Πρακτικά πράγματα έχουμε στο μυαλό μας. Αφ'
 ετέρου όμως ενσωματώνουμε και μία κοινοτική οδηγία του Αυ-
 γούστου για την ασφάλεια και την προστασία των μεταμοσχεύ-
 σων από το οργανωμένο έγκλημα και παρεμβαίνουμε με τη
 συνεργασία και συναδέλφων από την Εθνική Αντιπροσωπεία μ'
 ένα πολύ αυστηρό πλαίσιο σ' ό,τι αφορά τις επιβαλλόμενες ποι-
 νές.

Παράλληλα, επειδή η πράξη έχει μεγάλη σημασία για το θέμα
 που συζητάμε, από την επιτροπή έχουμε πει ότι το ΚΕΛΠΝΟ εκ-
 παιδεύει τους συντονιστές εκείνους που στις μονάδες εντατικής
 θεραπείας θα παίξουν τον κρίσιμο ρόλο ανάμεσα στις οικογέ-
 νειες των ανθρώπων, που έχουν την ατυχία να είναι κοντά στο
 θάνατο και της υπόλοιπης κοινωνίας που περιμένει τα μοσχεύ-
 ματα, τα όργανα του σώματος για να σωθεί ένας άρρωστος άν-
 θρωπος, ένα άρρωστο παιδί.

Εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναδιπλωθήκαμε με μία έν-
 νοια παραπέμποντας στην εφαρμογή της διάταξης περί της ει-
 καζομένης δύο χρόνια μετά για να αξιοποιήσουμε αυτό το
 ενδιαμέσο χρονικό διάστημα κάνοντας όλες εκείνες τις ενέργειες
 ενημέρωσης που έχει ανάγκη ο Έλληνας πολίτης. Αντί για ένα
 χρόνο ενημέρωσης, πάμε στα δύο χρόνια. Το ενημερωτικό πρό-
 γραμμα θα διαμορφωθεί με υπουργική απόφαση.

Ζητάμε τη συδρομή όλων των κομμάτων σ' αυτό, τουλάχιστον
 των κομμάτων που ψήφισαν επί της αρχής το σχέδιο νόμου και
 δεν είναι σωστό ένα κόμμα για οποιαδήποτε ενδοκομματική ισορ-
 ροπία να αρνηθεί αυτήν την πορεία της σχέσης προς τον ελλη-
 νικό λαό. Το απόγευμα έχουμε τηλεφωνική επαφή με τον κ.
 Τζάκη. Τον καλούμε το πρώτο δεκάημερο του Ιουλίου να έλθει
 εδώ από την Αμερική. Στη συνέχεια ξεκινάμε από τα Χανιά την
 ενημερωτική μας εκστρατεία που θα πάρει δύο χρόνια.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Κακλαμάνη, σας ευχαριστώ πολύ. Εγώ
 θεωρώ ότι είπατε κάτι καλό για μένα, όταν μιλήσατε για την εμ-
 μονή με την οποία αντιμετωπίζω τα θέματα ορισμένες φορές. Με
 τιμά αυτό που λέτε. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι εν προκειμένω
 τα έχω σταθμίσει και είπα χθες στους συναδέλφους ότι στην ει-
 καζομένη συναίνεση, έτσι όπως τη διαμορφώνει το σχέδιο νόμου,
 θα μπορούσα να συμπεριλάβω επιπρόσθετη προϋπόθεση και τη
 συμφωνία των συγγενών. Μού είναι πάρα πολύ απλό να το κάνω.
 Δεν θα είχε κανείς να μου πει τίποτα μετά. Επιμένω στην πιο ρι-
 ζοσπαστική διατύπωση διότι σ' αυτήν βασίζω...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι λάθος η συμφωνία των
 συγγενών...

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής
 Αλληλεγγύης):** Αυτή είναι η συμπλήρωση της λεγόμενης θετικής
 λίστας. Εδώ όμως ενημερώθηκα από την Εθνική Αντιπροσωπεία
 ότι ο κόσμος είναι ενήμερος για την ανάγκη που έχουν οι συνάν-
 θρωποι μας και, παρ' ό,τι ενήμερος, δεν δηλώνει δότης.

Υπάρχει, λοιπόν, η πολιτική βούληση από την πλευρά μας για
 μία παρώθηση των πολιτών να μπουν στο θέμα, να αγκαλιάσουν
 το θέμα. Η διατία μας δίνει τη δυνατότητα να διαμορφώσουμε
 δύο καταλόγους, τον κατάλογο που αφορά όσους αρνούνται και
 εκείνον που αφορά εκείνους που θέλουν να δωρίσουν όργανα
 του σώματός τους. Συνεπώς μετά από δύο χρόνια αυτής της
 προετοιμασίας και αφού έχει αξιοποιηθεί η παρώθηση που δίνει
 η ρύθμιση ότι «αν δεν πεις τι θες, είσαι δότης», αυτό θα κινητο-
 ποιήσει.

Πιστεύοντας, λοιπόν, και στην κινητοποίηση που επιφέρει η
 διάταξη αυτή καθ' αυτή, προχωράμε στην εφαρμογή του σχεδίου
 νόμου από αύριο το μεσημέρι που με το καλό θα το ψηφίσει η

Βουλή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν θέλω να πω κάτι περισσώτερο. Είχα σημειώσει ορισμένα θέματα που έθεσαν συνάδελφοι και θα ήθελα να τους απαντήσω, αλλά δεν νομίζω ότι αυτή είναι η ώρα.

Κυρία Πρόεδρε, είμαστε εδώ για να κάνουμε τη δουλειά μας, για να κάνουμε το καθήκον μας χωρίς να φοβόμαστε. Είμαστε εδώ με το θάρρος που μας δίνει η συνείδηση ότι κάνουμε το καλό, η πίστη ότι δουλεύουμε για το καλό της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Κάνοντας το καθήκον της κάθε στιγμής, μπορείτε να ονειρεύεσai για το μέλλον. Είμαστε όλοι εδώ. Όλη η ελληνική Βουλή, όλοι οι Βουλευτές είμαστε στις επάλξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί των άρθρων 1 έως και 63 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς, το άρθρο 9 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 59 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 60 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 60 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 61 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 61 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 62 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 62

έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό ομοφώνως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 63 ως έχει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το άρθρο 63 έγινε δεκτό ως έχει ομοφώνως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 13.58', λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 16 Ιουνίου 2010 και ώρα 09.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης «Δωρεά και μεταμόσχευση οργάνων και άλλες διατάξεις, σύμφωνα με την ημερίσια διάταξη».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ